

Stadsdelen Lexus i södra Forssa

Det är en solig dag i maj år 2987. Inne i stadsdelskyrkan det pågår konfirmation. Kyrkan är byggt av rött tegel och smyckats med diabas som ser ut som diamanter.

Framför kyrkan det är en stor parkeringsplats med ladd stolpar för elbilar. Numera det finns många elbilar på vägarna så fotgängare ska vara försiktiga eftersom bilar är så tysta. Det finns också massor av biogasbilar som är bullrigare än elbilar. Kiviniens har biogasbilar eftersom dessa är billigare.

Johanna Kivinen står på altaret på vänster sida medan hennes idol, Matti Pekkanen, står på mitten. Johannas glasögon står lite sneda och hon ser stressat ut eftersom nu släktingar ser henne med glasögon på sig.

Farmor videofilmade med sin nyköpta multimediekamera, bättre än den gamla. Den nya kameran är lite lättare och har bättre bildkvalitet. Såklart det är direktsändning på videosajt Kivinen Arenan så att övriga släktingar och bekanta kan delta i Johannas konfirmationsfest.

Gamla gråhåriga Elisabeth, som bor i det gamla vattentornet i centrala Vattula, funderade om hon skulle komma till Forssa men det vågade inte hon, tänk om jag dör i tåget, tänkte hon. Inte alls konstigt att hon mår så dåligt eftersom hon jämt oroar sig om sin död. Hemma i sin lilla enrummare i gamla vattentornet hon brukar sitta i elektriska gungstolen och grubbla på att hurdan skulle bli hennes blivande begravning och skulle pengarna räcka till. Hon inte vill att sonen Volmar skulle ordna begravningen eftersom han är så snål, säkert han skulle välja den billigaste likkista, i värsta fall en papplåda.

Matias, Kakadu, Ariel samt den yngsta Gaga-Sisko kom till Johannas konfirmationsfest.

Nino följde inte med eftersom han hellre ville umgås med sina assyriska raggarkompisar. De brukar ofta göra picknick till den fina parken Monrepos i Viborg och röka vattenpipa.

Nino känner sig lite blyg att se den snygga Johanna och inte kan ens ana att även hon gör det samma. De skulle bli ett perfekt par, bara om de båda skulle vinna över sin feighet.

Johanna tyckte att det var bra att Nino Järvimerkki inte följde med för att slippa ha vårkänslor. I för sig hon skulle vilja gosa med honom men dessvärre hon är rädd för hans mamma, Kakadu, som är alldeles för petig och kan lätt bli ledsen av ingenting alls. Även Johannas mamma är rädd för sin lillebrors sambo av samma orsak som dottern. Anna är livrädd om ungarna skulle råka göra eller säga något olämpligt så att Kakadu Järvimerkki skulle bli sårat. Anna också är orolig om svärfar Oskari skulle börja skoja om Kakadus väldiga bak. Kakadu själv är den typ av människa som lätt säger ett och annat utan att mena illa. En gång när Matias och Kakadu besökte hos hans storebror Unski och då Matias råkade glömma sitt rakvatten hos honom. Kakadu ringde Tellervo, och sa att nu Unski fick fint rakvatten som inte behövs lämna tillbaka. Då Tellervo blev sårat och inte ville umgås med den hemska Kakadu på flera år.

Bakom kyrkan det är en liten skogsdunge. En liten bit från kyrkan det planeras äldreboende, kanske en avdelning för pensionerade kajanalänningar så att de skulle höra sin hemdialekt på gamla dagar. Andra håll bakom den lilla skogsdunge det är cykelvägskorsning och cykeltunnel under riksväg 2:an.

I kyrkan lilla Gaga-Sisko ropade efter den fiktiva *Fatman* som är en populär animationsfigur.

Fatman är bastant superhjälte som försöker banta men det går dåligt eftersom hans ärkefiende, Dogman, hela tiden ger honom massa sötsaker för att Fatman skulle bli ännu tjockare tills han inte mer kan gå och studsa så Dogman skulle ta makten i Kotka City. Fatman serieläsplattor är oerhört populära i hela Europa, inte bara i federationen utan hela kontinenten samt även utanför Europa.

Nu i kyrkan lilla Gaga-Sisko ropar efter Fatman och trallar läsplattans signaturmelodi.

Utanför kyrkan, efter konfirmationen, Oskari Kivinen står och petar med bilens nyckelkort sina tänder eftersom det har fastnat bitar av oblat. Han och Hissu bestämde sig delta i nattvarden. Många släktingar tyckte det lät konstigt att den tuffe Oskari deltog i nattvarden. Kanske han känner innersta sig att döden närmar sig och det är bäst göra förbättring. Han tog två nattvardsbröd som råkade fastnade mellan tänderna så nu efter den kyrkliga aktiviteten han började rensa tandmellanrum med bilens nyckelkort. Han hamnade i filmen som frugan Hissu filmade. Hon tänkte att det är typiskt av män i släkten Kivinen att peta i någonstans i kroppen, om inte öron så det är tänder. Deras yngsta son Kaarlo brukar jämt ha en tandpetare mellan läppar.

Början av juni Antti, Anna och barnen åkte till Vattula för att hälsa på sina släktingar. Först och främst de reser dit för Elisabeths skull för att hon skulle slippa oro sig. Det är meningen att i juli månad åka till Ukraina och Krimhalvön tillsammans med Verneris och Astas familj.

De har länge funderat att någon gång åka till Svarta havet för att plaska fötter samt kolla om havet verkligen är svart.

Anttis och Annas familj tog inte med sig husvagnen eftersom Antti är trött på att jämt dra efter den förbaskade kärran. De övernattade hos Volmar och Alli. De har en mysig friggebod i trädgården där Kivins kunde sova.

I år Johanna och Jaana-Mari började öva för första gången att använda multimediekameran. Hittills pappa och mamma har filmat men nu det är högtid att även döttrar skulle lära sig använda kameran. De fick låna farmors och farfars multimediekamera eftersom den är modernare. Såklart Antti hade med sig familjens egen multimediekamera som är två decennier gammal.

Speciellt Johanna mycket intresserad att filma för att själv slippa posera. Hon tycker att det är hemskt att se sig själv på filmen. Hon har märkt i filmen att hon går axlarna uppåt ställda så att hon ser ut som en funktionshindrad tjej. Egentligen det är hon men det vill inte hon erkänna för sig själva och andra. Hon vill vara juste tjej. Hon gillar inte heller sin röst eftersom hon stammar förfärligt mycket så att det hörs att hon inte har alla Mumin i dalen, precis som hon själv brukar tänka.

Annars Johanna är nöjd på sitt utseende men hon tycker att bröstväxt är otäckt, tuttar bara sväller ut. Hon har sett mardrömmar att bröstet skulle knocka henne medan hon skrattar. Det gör hon ganska ofta eftersom hon tänker och funderar massa saker i för sig själv och plötsligt kan börja garva så att folk i omgivning börjar undra. Det kan vara i pinsamt situationer då hon börjar skratta så att folk undrar om hon är så korkat att hon skrattar åt saker och ting. Såklart folk inte kan veta att hon fnittrar bara till sina egna lustiga tankar, det mesta hennes gamla hyss.

I familjens gamla hemvideos det är Johanna som står i huvudrollen och givetvis hon busar framför kameran men inte längre. Nuförtiden hon önskar att själv få filma så hon skulle slippa stå i focus. Numera de båda systrar vill filma på samma ställe så att filmen blir enformigt så att folk flyr från direktsändningen.

I en gammal filmning från slutet av förra decenniet Johanna leker med ett grön vidrig leksakslemmet som säljs i leksaksaffärer i små burkar. Det är barnens stora favorit och mammornas mardröm eftersom det ger fula fläckar i kläderna. I filmen Johanna hanterar snorslemmet så att tittaren blir illamående. I bakgrunden Jaana-Mari leker med nöjesroboten Lasse.

I de gamla födelsedagsfilmerna det finns mycket liv och rörelse när samtliga kusiner busar framför kameran. Filmerna är arkiverade på videosajten så att samtliga släktingar kan se dem.

Nu på semesterresan i Vattula inne i Volmars och Allis vardagsrum Johanna och Jaana-Mari tävlar att vem som skulle filma mest. Givetvis kameran är kopplat på nätet. Jaana-Mari riktar kameran mot storasyster så denna täckte sina bröst med händerna eftersom hon tycker att det är pinsamt att bröstet har börjat växa. Lillasyster frågade bakom kameran: "Jaha Johanna-pohanna, vad är det för bomber som syns bakom dina händer?" Johanna svarade: "Jo, det är bara fläsket som sprudlar ut!" och skrattade ljuvligt så att bröstet guppade vild och kom synliga och då lillasystern zoomade storasysters enorma pappar.

På långväggen inne i Volmars och Allis vardagsrum det är enorm tv-skärm som täcker hela väggen. Nedanför skärmen det är en låg stereobänk med enkla stereoapparater, all sannerligen billiga eftersom Volmar är en riktig snåljåp. Det är ett under att han hade råd att köpa en så dyr och fin tv-skärm. All sannerligen det är Alli som hade tjuvat att han skulle köpa storskärmteven. Just nu det är sändningsuppehåll och det visas automatiska innehåll på den nationella TV4:s hemsida. Om Volmar skulle bo ensam, då skulle han knappast ha köpt en så dyr teve.

Just nu Volmar är på jobbet och kör bröd till handel i Vattula. Ally är i köket och snackar med Anna. Antti sover i friggeboden i trädgård.

Mike har flyttat hemifrån. Han bor ihop med *Mary Lättänä-Karjalainen*. De bor i en liten villa i samma stadsdel.

Kivins var i Vattula bara några dagar eftersom de ska semestra i Ukraina tillsammans med Verneris och Aastas familj. Deras självbyggda husbil är nu helt klar och de vill nu testa fordonet i långkörning. Antti har en husvagn som han köpte av sin bror då husbilen blev färdig.

Antti har kvar Roll81 personbil men funderar på att byta bil. Han tänker först och främst elbil eftersom dessa har lägre försäkring. Biogaspriset har den senaste tiden gått upp.

Vid Svarta havet det finns fina badstränder och lågprisbutiker med många spännande nya varor som kommer från Eurasien och Mellanöstern. Ukraina har blivit Europas nya port österut. Ukraina en del av europeiska federationen.

Början av juli de båda Kivinens familjer tog bilkatamaran *Jet Estnica* från Helsingfors till Tallinn och sedan körde längs motorvägen genom Vitryssland som också tillhör i EF.

De övernattade på en rastplats utanför Minsk som heter bara *Minsk Pauza*. Rastplatsen är mycket fin med slät slipade stenplattor och lunchrestaurang med husmanskost som inte kostar lika mycket som hemma.

Numera Vitryssland och den vanliga Ryssland använder latinska alfabetet för att inte vara för annorlunda och underlätta turismen. De flesta i de båda Ryssland samt i Ukraina förstår esperanto. Såklart man klarar sig även med engelska. Esperanto är på väg att bli världens andra språk.

Johanna är någorlunda bra i esperanto men bättre i engelska. I skolan hon får esperantoundervisning en gång i veckan. Janette är bäst på esperanto. Högstadiet på Estbackaskolan är engelskspråkig så de lär automatiskt detta språk. Johanna har en gång i veckan hemspråk, kajanaländska, för att inte glömma hemdialekt. Janette är mycket bra i esperanto som kan bero på att hon går på normalklass det vill sägas högre krav av undervisning medan på specialklasser man har mål att eleverna lär engelska och grunder av esperanto.

Utanför Donetsk, i östra Ukraina, på rastplatsen *Bush Russia Rasta*, de tillbringade den andra natten. Rastplatsen ingår i samma rastplatskedja som den i Idensalmi men denna rastplats är finare medan Rasta i Idensalmi är enklare men så pass spännande att början av förra decenniet lilla Johanna stoppade rulltrappor. Här i ukrainska Rasta det finns inga rulltrappor eftersom byggnaden har bara en våning.

Från alla rastplatser Johanna tog med sig gratis broschyrläsplattor. Här i Östeuropa de flesta är på esperanto så hon får bra språkövning.

Strax söder om Kiev husbilens biogasslang lossnade och fick luft i motorn så att bilen stannade mitt i livligt trafikerade motorvägen. Sådan tur att bakom körande långtradarna hann bromsa i tid så man undvek kollision. Just då Misha satt längst bak i husbilen och blev rädd av lastbilen som hotfullt närmade sig men på sista stund kunde bromsa.

Förra rastplatsen Jaana-Mari hade bytt bil. Dessförinnan hon satt i farbrors husbil och spelade kort med sina kusiner men förra rastplatsen hon satte sig i egna bilen, kanske en aning av blivande motorhaveri.

Verner kunde köra med reservmotor till vägren och sedan ringde till sin bror som körde före att han skulle vända om vid nästa avfart och bogsera till närmaste bilverkstad. Så Antti gjorde och bärgade husbilen efter husvagnen först till nästa rastplats och sedan vidare till nästa avfart.

Strax före avfarten kom Falcks vägservicebil. Chauffören verkade vara småfull men klarade bra bärga husbilen till ABC Traffic Stations bilverkstad.

Det gick dåligt för Antti att bärga husbilen på grund av husvagn. Bilen orkade inte dra både husvagn och husbil så biltermostaten pajade. Sådan tur det blev som i filmer att vägservicebil kom till platsen.

Falkmannen bärgade lekande lätt till ABC Traffic Station som är ett stor europeiskt kooperativa mack kedja med rötter i gamla finska S-kedjan som har blivit internationell och gått ihop med skandinaviska Coop. Coops affärer finns överallt i federationen samt i Ryssland.

Så fort när vägservicemannen hade hört att Kivinens är från Finland så han började berömma ishockeylaget *Siemenlehto indians* från Åbo som har vunnit flera VM- och EM-guld.

Det var sen kväll då Kivinens kom till ABC Traffic Station så bilverkstad hade stängt för dagen men det gick bra att övernatta på den stora asfaltplanen.

Själva trafikstationen är öppet dygnet runt så de kunde gå i toa och duscha sig. De fyndade från den lilla S-Market mycket god ukrainskt vin.

Nästa dag när husbilen var lagat så de bestämde sig semestra istället för Krimhalvön på Kiev trakten eftersom Anttis biltermostat har pajat så motortemperatur skulle ha ökat alarmerande i Svarta havs hetta.

De hittade med hjälp av navigatorer en mysig campingplats som heter *Tshernobyl Camping*. Där låg forna sovjetiska kärnkraftverk som havererade år 1986. Kärnkraftverksbyggnader är rivna för länge sedan förutom några. På området det har byggts femstjärnig campingplats. Genom campingen det strömmar en bäck med kallt vatten året runt. Vattnet kyls med hjälp av forna kärnreaktorpropellrar som hela tiden vispar vattnet. Man kan gå och titta på den gamla reaktorn som får ström från solpaneler. Solpanelerna är tillverkade i Tammerfors förort Virtaus.

I den kalla konstgjorda bäcken finns inga fiskar och detta gjorde fisk rädda Johanna glad.

På området det finns ingen radioaktiv strålning kvar, kanske lite grann i kvarvarande betongbyggnader men mycket litet så det inte längre är fara för hälsan. Idag man försöker samla den kvarvarande strålningen så den kunde användas i batteritillverkning.

Bredvid campingen det är olympiskt stadium. Något årtionde sedan Ukraina hade olympiska spelen. Anna, Asta, Janette, Jaana-Mari och Misha kollade olympiskt stadium medan gubbar och Johanna solade på campingplatsen och däremellan vadade i den kalla bäcken. De hade ölback i bäcken så det blev härligt kallt öl.

Kivins var på Camping *Tshernobyl* några dagar och sedan började hemresan. De åkte via Polen. Nästa natt de övernattade på rastplatsen Anna Pauza, utanför Warszawa. Givetvis Anna var mallig av rastplatsnamne.

Mitt i rastplatsen det står en bronsstaty som föreställer en tjock tjej. Det stod bara på polska så man förstod ingenting.

Inne i informationsbyggnad på rastplatsen Johanna hittade gratis hjärtformade broschyrläsplattor som var på engelska och på esperanto så hon förstod allting men dessvärre det stod ingenting om statyn.

Här på Anna Pauza rastplatsen Kivins undrade på eldflugor, att polska flugor har ficklampor med sig, precis som Antti skojade.

Inne i kaféet på rastplatsen det finns en kickboxning spelautomat; man klär upp sig i datadräkten och datahjälm så man kan boxa mot mästareboxare Josefine Larsson. Anna Kivins spelade boxningsspelet så att matlagning blev försenat. Stackars familj fick vänta medan mamma spelade inne i kaféet.

Sista natten de var i Gdansk, vid Östersjön. Här de simmade i södra Östersjöns uppfriskande böljor och åt goda glassen av märket *Waliczek Ice* som först smakar sötsurt och sedan det blir vidrig istersmak. I glassens omslagspapper det poserar en polska med mulliga kinder. Johanna blev irriterat av flickan i omslagspapperet och tänkte att det ser motvilligt ut.

Nästa dag de tog färjan från Gdansk till Hangö. Rederiet heter polska Walic Line som har två jättekatamaraner; *Jet Anna* och *Jet Sylwia*. Kivins åkte med den förstnämnda. Även nu Anna var mallig att få åka i katamarannamne.

Många år man har planerat att bygga tunnel mellan Finland och Estland men alltid någon har fällt projektet. Just nu det planeras att bygga motorvägstunnel mellan Hangö och Paldiski. Får se om det blir något av med det.

Mellan Helsingfors och Tallinn det redan finns järnvägstunnel, tunnelbana, men dessvärre ingen motorväg så att Kivins var tvungna gnö sig i katamaraner för att åka över finska viken.

Deras semesterresa var nära bli fiasko på grund av bilkrangel men sådan tur att de hittade Camping Tjernobyl. De blev förtjusta i denna mysiga campingplats så att de kan tänka sig återvända dit.

Våras, strax innan skolavslutning, Johanna blev förtjust i *Monni Lehmus* eftersom han hade ett helt år flörtat till henne bara för att hon skulle lämna Matti i fred. Klart detta var mycket fräckt att leka med andras känslor men killarna inte hade annan val eftersom Johanna inte lyssnade dem att Matti redan är upptagen. Inte heller pedagoger reagerade på blondinens stirrande och tvångskramar.

Monni inte är någon krutuppfinnare så han inte kunde tänka klart att det finns risk att även han skulle hamna i samma knipa som Matti.

Om några dagar före skolavslutning Johanna blev kär i Monni så nu han sitter i samma knipa. Johanna inte kan ens ana att det bara var på låtsas, Monni var låtsas kär, allt bara var fejkad.

Förälskelsen inträffade på vårterminens sista träslöjd då eleverna satt i slöjdpedagog *Kaisa Lehtis* bil. De var på väg till Forssa-Jokioinen flygplatsen. Flygplatsen ligger bakom Brandcars fabrik och i folkmun kallas för Brandcars flygplats. En gång i tiden bilfabrik har använd flygplatsen för att ingenjörer kunde åka snabbt mellan olika orter. Sedan flygplatsen blev allmänt civilflygplats.

Där har slöjdpedagog Kaisa en persons minijetflygplan som hon ville visa för sina elever. De flög inte eftersom flygplan har bara plats för piloten samt hon inte har tillstånd att ge flygturer för sina elever.

Hennes ansvar gäller bara på markytan.

De fikade på flygklubb byggnaden, högst uppe det är en inglasad terrass, där Kaisa bjöd välsmakande melondricka. Som fick beröm av eleverna medan de hade blicken mot himmelen. De flesta flygplan är flygtaxi och minipassagerarflygplan. Numera jetplanen är mycket miljövänliga.

Forssa-Jokioinen flygplats är reservflygplats för Helsingfors-Vanda flygplatsen. Man har planerat länge att bygga tåg bron mellan dessa två flygplatsen men det skulle kosta skjortan samt det går trögt på grund av tavastländska trögheten.

På väg till flygplatsen Johanna satt bredvid Matti och Monni satt längst bak i kombibilen. Varje gång när Johanna vände sig om mot honom så han formade sina läppar i kyss läge. Han inte kunde ana vad komma skall. Om han skulle veta så han inte skulle ha flörtat så här viset. Monni Lehmus är på väg väcka den sovande björnen.

Johanna tänkte på slängkyssar på andra klassen. Hon tänkte att då var hon före sin tid utan att ens veta vad kärleken är för något. Knappast hon vet tillräckligt om kärleken nu heller. Hon bara drömmer om en kille, So What? Vad händer då om undret händer och hon skulle få en pojkvän, hur då skulle lilla Johanna reagera? Då blir det mycket dejtar så att hon skulle ha mindre egen tid. Ändå hon drömmer om Matti och nu efter besök på flygplatsen hon började drömma även om Monni. Däremellan hon önskar att någon vacker dag hon skulle möta igen Nino Backman eller varför inte Nino Järvimerkki utan sin mamma, precis som Johanna brukar drömma.

Nu på skolavslutningen Johanna och Monni står utanför dörren till klassrummet, den tredje dörren från ytterdörren till den första flygeln sett från vägen. De två är första i klassen som är på platsen och väntar att få komma in.

Monni är böjt för fästa sina gasremmar i skor. Han tittar upp henne och undrar att hon inte hejar på. Johanna blir stressat och stammar med kajanaländsk accent: "Jo, visst jag hejar, Hej, Hej!"

Efterskott hon skämdes om denna misslyckade hälsande, det gick åt mus pillande, precis som hon svor i för sig själv.

Monni gav henne ett litet elektroniskt kallelsekort, lika liten som ett SIM-kort. Det är kallelse till hans konfirmationsfest som hålls i Padasjoki stavkyrkan i juli månad. Nu efter skolavslutning han ska gå med i konfirmationsläger i Padasjoki.

Johanna tackade för kortet och matade den i mobiltelefonens lediga SIM-kortläsare. Då i mobilskärmen hon såg ett kort videobild där Monni säger att det vore kul om hon skulle komma till hans konfirmationsfest i Padasjoki stavkyrka. Han var tvungen säga det i videon på grund av dyslexi.

Johanna tackade ännu en gång för kortet och sa att hon får se om hon skulle komma.

Om hon skulle ha körkort så kanske då hon kunde köra till Padasjoki. Men eftersom hon inte har körkort så det blir svårt för en tjej som är blyg och mammig. Kanske mamma och pappa kunde köra henne tid om hon skulle vilja det men problemet är blygheten att säga att det är en pojke i klassen som har gett en kallelse till konfirmationsfest. Hon inte klarar uttala manliga klasskompisars namn hemma för mamma och pappa.

Några dagar tidigare Monni skrev senaste kärleksbrev på papper där han påstod att han älskar henne. Då såsom nu lilla Johanna förmodar att Monni är kär på riktigt. Då Johanna hade kvar känslor till Matti så hon kastade brevet. Nu hon ångrar att hon hade kastat. Brevet skulle vara bra bevis för Monnis förälskelse. Om Monni skulle veta vad komma skall så knappast han skulle ha skrivit kärleksbrev som gett kallelse till hans konfirmationsfest.

Höst Johanna började sista tionde klassen. Hon märkte att Monni har blivit förändrat kille som har börjat avsky henne. Han tål inte hennes närvaro. Hon inte vet orsaken. Kanske tjomme har hittat en kille eller blivit ledsen att hon inte kom till konfirmationsfesten, har Johanna grubblat otaliga gånger. Hon inte hade möjlighet komma till konfirmationsfesten eftersom hon är ovan att resa ensam.

Vid skolstart Matti och Monni samt övriga klasskompisar började på Ulrika Hannulas klass. Johanna fick fortsätta på Ilkkas klass. Detta gör henne ledsen eftersom på lektioner hon inte längre kan beundra sina idoler. Hon inte vet att Matti och Monni har gnällt till pedagoger och krävt att börja i en annan klass för att slippa ha den stirrande blondinen. Hennes genomgående blickar hettar i ryggen, precis så sa dem till pedagogerna.

Nu vid skolstarten pedagogerna gjorde de två killar glada för att börja istället på Ulrikas klass.

I Ilkkas klass började nya sjuor. Johanna är den enda som går på tionde klass. Om hon inte skulle vara kär i Monni och Matti så vem vet även hon skulle ha börjat på Ulrikas klass.

Ulrika Hannula är en kort gråhårig långväxt kvinna med jämn solbränna. Hennes glasögon finns små vindrutetorkare.

På rasterna Johanna fortsätter på att stirra och följa efter de två killar så att pojkarna blev skitsura och hotade bli så jämlika att även tjejen skulle få stryk. Johanna vara skrattade precis som blondin i blondvitsar. Hon inte är dum utan bär sig åt väldigt dumt och korkat.

På Johannas klass började många nya elever men inga sötnosar. De flesta är tjejer och Johanna inte tänder i samma kön. Det finns bara en handfull killar men enligt Johanna dessa är riktiga konstiga typer. Pedagog Ilkka tycker mycket om den mysiga Johanna. Hon är den eviga pedagogälsklingen. Hon har alltid soliga tankar och översätter kajanaländska visdomar.

En gång i veckan hon får hemspråk i kajanaländska. Hemspråkspedagog är en humoristisk Matti Muovi. Han är kanske alldeles för humoristisk så att lilla Johanna får felaktig bild att uppföra sig med andra människor. Ofta på hemspråk de brukar göra lustiga upptåg med mp3-inspelaren.

En kort tid även Jaana-Mari hade hemspråk till pedagog Leo Kaprio skrämde henne att det blir mycket svårt här i Estbackaskolan och rekommenderade kajanaländska klassen i Hillo skolan men lilla Jaana-Mari inte blev rädd utan hon berättade om detta hemma. Pappa fnös att det var en riktig skitstövel som pedagog och berättade detta till sin egen pappa. Då Oskari hotade ta yxan och göra ett besök i skolan. Då Hissu hejdade sin make att han skulle låta bli att gå nära skolan.

Nästa hemspråkspedagog för Jaana-Mari var extremt sektpredikat Ulla Häkkinen som berättade om religion och hotade med helvete om barnen inte skulle bli religiösa. Jaana-Mari inte blev rädd eftersom hon inte tror på Bibel. Även om detta hon berättade hemma. Denna gång Antti inte berättade till sina föräldrar eftersom han vet hur pappa skulle reagera. Det kan hända att han skulle härja sig med yxan i skolan. Jaana-Mari slutade med hemspråk eftersom pedagoger var så dåliga. Hon behöver inte heller studera hemdialekt eftersom hemma det pratas bara på kajanaländska. Viktigare är att lära sig den moderna tavastländska.

Johanna hade bättre tur med hemspråkspedagoger. Matti verkligen är rolig, en riktig *läpp-sven*.

Mattis dotter, Sanna Muovi, är en boxare. Hon är ungefär jämn gamla med Johanna.

Då och då den lokala tidningsläsplattan skriver om Sannas prestationer.

Johanna har aldrig träffat Sanna men hört mycket om hennes tuffa hobby.

I januari 2988 Johanna fick en ny hemspråkspedagog eftersom Matti gick till bråckoperation. Hans

efterträdare blev kulturelle Sampo Lappalainen. Han är en riktig teaterclown som har med sig högkulturella läsplattor på kajanaländska. Sampo är stolt över sitt namn och brukar berätta om och om igen att namnet har ursprung i den finska nationalepos Kalevala där en pengamaskin heter Sampo.

Johanna såsom de flesta av dagens ungdomar inte är intresserade av denna gamla finska nationaleposen. Finnar har blivit intresserat av det nya europeiska nationaleposet *The Best Year*. Ny och ny, åtminstone nästan. Den inte heller är så himla ny. Den är skriven länge sedan på 1990-talet av den anonyme nätförfattaren The JT. Många sekler senare berättelsen valdes som europeisk nationalepos.

Dagen då Sampo och Johanna besökte teater för att se Kalevala pjäsen Lemminkäinen. Teatern var på Lexus köpcentret. Pjäsen var på kajanaländska.

Varje gång när Johanna befinner sig på Lexus köpcenter så hon får två minnen; då hon var yr inne i mataffären samt specialgymnastik mitten av förra decenniet. Fortfarande Squashhallen finns kvar.

Inne i teater Johanna mötte son gammal pedagog från tvåan, Markku-Leo Speedy. De snackade ett kort stund. Mer de inte kunde snacka eftersom Markku-Leos nuvarande elever härjade runt omkring.

Han tyckte det var roligt att träffa henne. Han tycker mycket om henne eftersom i skoltiden hon var mycket smart men vild. Nu han såg att lilla Johanna har lugnat sig.

Johanna berättade kortfattigt flytthistorien att i Nyslott de bodde bara ett halvt år och sedan tre år i Villmanstrand. Sedan ett år i Kuopio och därefter tillbaka till Forssa. Detta hon berättar mycket gärna och lätt börjar babbla om sin flytthistoria.

Ofta folk inte hör vad hon säger för något eftersom hon har stark kajanaländsk dialekt. Inne i teaterläktaren småungar kröp under hennes stol och försökte öppna skors gasremmar. Johanna tryckte med hjälp av skor ungarna fingrar så att de började svära och gick tillbaka i sina säten.

Under teaterpausen då Martti-Leo och Sampo snackade bakom hörnet så Johanna påstod till dessa små ungar att hon skulle hetta Jill och kommer från Moskva.

Ungarna började skratta och inte såklart inte trodde på hennes påstående eftersom de hörde tidlig kajanaländsk brytning trots Johanna försökte prata på esperanto. Det lät som cirkusesperanto.

Av detta Johanna själv fick inspiration att skapa berättelser om stenhårda affärskvinnan Jill.

Dessvärre hon inte har dikteringsprogram så hon är tvungen nöja sig till tangentbordet.

Då Martti-Leo hade hört av sina elever att denna lustiga blondin påstår sig heta Jill och kommer från Moskva så han frågade Johanna om hon påstår sig vara som Jill. Johanna blev blyg och blånekade sådana påståenden. Såklart Markku-Leo misstänker eftersom han kommer ihåg att hon är en riktig buse och det kan vara så att hon har busat med hans elever men det gör ingenting. Han tycker mycket om henne. På tvåan Johanna visade sig ha mycket kunskaper om lasersågar, detta han berättade till henne. Hon kommer inte ihåg detta. Det kan hända att hon har babblat något om farfars lasersåg.

Martti-Leo funderar på att flytta till nordöstra Tyskland.

I höst Johanna blev i körkortsålder. Som present fick hon läsplattan om trafikregler där man kan svara i körkortsfrågor. Helger hon övningskörde med mamma. De övade på Brandcars stora parkeringen. Att backa i en parkeringsficka visade sig vara svårt för henne men i så småningom det började gå bättre. Lite senare Anna ansökte privatövningskörningstillstånd från federala *Traffic Security Office* som ansvarar om hela federationens körkortsärenden och trafiksäkerhet.

Om några veckor det beviljades övningskörningstillstånd för Johanna. Sedan det blev stenhårda körövningar på allmänna vägar. Otaliga gånger Anna får svära e-cigaretten i mungipan eftersom dotters bilkörning är väldigt vingligt. Så småningom hon blev säkrare och säkrare i bilkörning men det är mycket kvar. Hon är spänd den dag då det är dags för uppkörning. Hon inte är så superintresserat av körkortet men ändå vill få lov att köra bil. Tillståndet hon själv bör skaffa, det kan inte mamma och pappa skaffa åt henne. Så brukar hon tänka medan hon övningskör och detta har mamma märkt, att dotters bilkörning är som en sovandes bön.

Våren 2988 Anna och Antti bytte bil. Det blev nyaste årsmodellen eftersom de är riktiga Rolls Royce människor. Det finns T-shirts med text; *Riktiga folk kör Rolls Royce* samt *Stenhårda kvinnor luktar biogas*. Anna och Antti inte har sådana tröjor. De tycker att det bara är trams.

Den nya bilen, *Roll88 Electric*, en elbil. Detta är deras första miljöbil. Biogasen inte är så miljövänligt som man har hittills trodd. Biogasbilar släpper ut förrådiska gifter som binder föroreningar i molnet som gömmer sig någonstans på södra klothalvan för att förstärka sig så att någon gång i framtiden eskalerar sig. Ingen vet om detta så länge. Männkligheten förmodar så länge att biogasbilar skulle vara miljövänliga men det finns liten skepsis på grund av starka lukten, hemskare stank än tarmgaser.

Det ser ut att luften skulle ha blivit renare men där har vetenskapsmän fel. Föroreningar har samlat sig i ett moln där de lurar och väntar ett tillfälle att eskalera sig. Molnet finns någonstans på södra Stilla havet. Industrin förorenar bara en bråkdel men forna tiders föroreningar har samlat sig till detta mystiska moln. Det bara är tidsfråga när föroreningsmolnet skulle få utbrott och då det blir omfattande miljökatastrof. Fortfarande några industrier släpper ut i smyg gifter i naturen men förr eller senare blir avslöjade. Då företagets ägare har det tufft för att klara sig med böter. Oftast det blir ett års fängelse. Inne i kåken man får göra miljölära som också kallas för social träning.

Vinter Veneri och Asta påbörjade villabygge sydost om Forssa i den lilla landsbygdssocken *Vemark*. Där har Forssa kommun börjat dela ut villatomter. Det finns planer att bygga *Vemark* fast i Euroola och Lexus. Sydost om *Vemark* det är Helgasjön så deras familj kommer ha kort väg till badstranden. Barnen kan ta svävarbräda till badstranden.

Det blir en vit villa byggt av metallklossar som liknar på Legos eller tegelsten men är lika lätta som Legos. Tomten ligger ändan av Callevägen som svänger åt vänster och sedan blir Skansväg och sedan svänger tillbaka till Callevägen.

Veneri behåller sitt nuvarande hus eftersom han är stenhård affärsman. Kanske det skulle vara nytta av flerlägenhetshuset då barnen flyttar hemifrån så de skulle få egna billiga lägenheter från pappas hus.

Vårvinter Johanna köpte egen multimediekamera eftersom hon brinner av att skapa innehåll i Kivinen Arenan. Nyligen hon beviljades sjukpension eftersom hon är i grundspecialskolan. Hon filmade mycket av farbrors husbygge.

Om pensionsärenden ansvaras numera av federala *Insurance Cash*. Kontoren finns i samtliga städer i alla delstater. Kontoret i Forssa finns inne i stadshuset, ingång sker via baksidan. Några gånger om året man ska uppdatera ansökan om fortsatt sjukpension. Hon får hjälp av pappa att fylla webbformulären. Detta är tufft för Johanna eftersom i formulär det ska skrivas att hon är lätt funktionshindrat det vill sägas som gumse precis som det låter som familjens insiderslangord.

Johannas multimediekamera är lättare och mindre än den som familjen har. Fortfarande den gamla kameran används flitigt. Nu Johanna och Jaana-Mari inte behöver mer bråka om kameran. På Kivinen Arenan har gjorts två Live-videorutor så att båda döttrar kan samtidigt filma direktsändningar så Anttis och Annas del i videosajten blir mångsidigare än övriga släktingarnas del.

Johanna videofilmade gudfaders villabygge och lade filmningen på sin eget krypin sida på Kivinen Arenan. Hon har blivit intresserad av hemsidor. Man kan säga att den forna skoltidningsläsplattan i Villmanstrand har börjat igen utkomma men med nytt namn och på nätet. Hon hoppas på att Nino Backman och Nino Järvi merkki skulle hitta hennes lilla hemsida. All sannerligen Nino den andre har redan hittat sidan eftersom han har kopplingar till slakten via Matias men knappast herr Backman ens kommer ihåg Johanna Kivinen. All sannerligen gottar Backman har redan otaliga gånger varit som tjejnans madrass.

På hemsidan hon har publicerat sina berättelser. Hon vill erbjuda humor till världen. En del av berättelser hon har gömd av sina föräldrar eftersom där skriver hon om händelser i skolfronten som till exempel diggande av Monni. Hon känner inte längre kärlekskänslor mot Matti, flamman börjar slockna men flamman för Monni brinner vild så att han har blivit skitsur eftersom hon stirrar jämt och går efter som en svans. Klassrumsbyte hjälpte inget eftersom de har gemensamma raster. Hemma Johanna skriver i smyg av föräldrar allt som händer i skolan och publicerar på sin dolda berättelsesida. Semesterhistorier kan mamma och pappa läsa men inte om skolhändelser som hon har namngett till *Akka Kakkanen*. I den dolda berättelse Matti och Monni heter Ilmari och liro. Skolan hon har förvandlat till lantbruksskolan och därför berättelsen inte är som direkt blogg, bara hon själv vet vad som är sant och vad som är upphittat. Föräldrarna inte kans ens ana vad äldsta dotter sysslar på med i skolan och följer efter två pojkar och försöker tvångskrama. Ibland Johanna har låtit mamma och pappa läsa korta bitar från *Akka Kakkanen* berättelse men de inte kan ens ana att den bottnar sig till verkligheten.

Nyligen Johanna och Jaana-Mari fick egna rum. Antti byggde ett rum på vinden, ovanpå deras lägenhet, gaveln mot Gamla Tammelvägen. Det byggdes trappor direkt till hallen, mellan köket och hallen så att det gamla sovrummet blev en aning mindre. Föräldrarnas sovrum flyttades till flickornas gamla rum, bakom köket. Antti och Anna tog bort mjuka heltäckningsmattan i hallen eftersom denna var många år gamla och dammig. Speciellt Johanna är ofta snuvig eftersom hon är en hemmatjej så hon får lätt damm snuva.

Oskari och Hissu undrade på att varför sonens familj tog bort heltäckningsmattan i hallen som de hade lagt för att det skulle vara skönt gå barfotat. De inte kom på tanke att den sköna mattan också var oerhört dammig. Hissu har berättat att då hon bodde i lägenheten så hon brukade ofta skura köksgolvet med fettfrimjök.

Nu flickorna fick egna rum. Jaana-Mari ville ha vindsrummet eftersom därifrån man kan gå ut via vinden. Johanna inte skulle ha vågat vara i ett vindsrum på grund av spökskräck. Istället hennes rum blev föräldrarnas gamla sovrum i gavel. Den är en aning mindre än lillasystersrum men i alla fall har normalhöjd medan Jaana-Maris rum har lutande tak.

Under trapporna det blev ett litet förrådsrum där Johanna började förvara sina ritplattor och skrivplattor samt reklambroschyrplattor. Broschyrplattor hon har stora högar som hon brukar ta med sig från varje rastplats. Under trapporna det är bekvämt att tjuvlyssna lillasysters kompisar. Det hörs tydligt vartenda ljud. Hon brukar stoppa mellan väggen sådana broschyrer som hon inte vill längre ha men inte har något hjärta att kasta överflödiga broschyrplattor. Hon är en riktig samlartyp.

Våren Johanna var för första gången på pryö. Hon pryade på Coop Konsum på Estbacka. I samma byggnad det finns konkurrenten K Kvantum Giant. Mellan de två mataffärer det är Postcenter.

Det är Ulrika Hannula som ordnade pryoplatsen åt henne som ansvarar för arbetsorientering för grundspecialskolan i denna skolenhet.

Johanna fick det mesta hämta varor från lagret och ordna i hyllor. I hennes minne fastnade ölmärket Power Beer eftersom flaskorna har doftande etiketter. På fikarasten hon fick ta fritt den dricka som hon ville, även öl. Hon valde Power Beer av nyfikenhet. Där gjorde hon rätt nämligen även butikschef Oili Korkein är helt besatt av detta ölmärke. Hon berömde Johanna av öl valet. Johanna inte är förtjust i övriga ölsorter. Hon tycker att övriga ölsorter smakar kattpiss men Power Beer verkligen är gott, friskt smak med citronläsk. Det är mellanöl och därför hon drack försiktigt att inte bli full.

Det inte skulle vara speciellt roligt jobba i småfulla. Vad skulle Ulrika säga om hon skulle vara berusat på pryon, tänkte Johanna, medan hon njöt av Power Beer. All sannerligen hon skulle hamna i skyddat arbetsverkstad, tänkte hon. Sedan hon fick prismärka varor. Numera det finns inga prismärkningspistoler utan man klistrar i varorna klistermärken med streckkoder.

Varje vara har färdiga streckkodsetiketter. Till exempel i prislappar för tidningsläsplattor det står streckkoden och *Read Device/Media*.

En dag hon fick plasta in strömming. Hon tyckte det kändes obehagligt på grund av fiskskräck. Hon sa om detta till kött- och fiskkvinnan Jonna att hon har fiskskräck. Den snälla Jonna hjälpte henne inplasta fisken. Jonna är väldigt korpulent medel årig kvinna. Hon har en gul arbetsrock av tunt aluminium. Även Johanna har på sig likadan arbetsrock. På bröstet det står en blått skylt; PAO – praktisk arbetsorientering.

En dag hon ordnade tidningsläsplattor i hyllan så kom farmor in i butiken. Johanna blev blyg och gömde sig bakom hylla. Farmor hann se henne och kom efter och frågade hur affärerna går. Johanna svarade att det går fint och gick till lagret för att slippa se farmor med glasögon. Hon har gjort en stor sak av sina brillor. Efter jobbet hemma mamma kritiserade henne att det var barnsligt att fly sin egen farmor. Såklart Anna gissar att det är glasögon som är boven i dramat.

Anna och Antti förgäves har försökt äldsta dotter inse att hon skulle börja använda sina glasögon alltid, även hemma på fritiden för att hon skulle vänja sig så att så sedan med släktingar hon skulle vara naturlig samt brytningsfelet skulle läkas. Glasögon ä ett slags medicin. Så fort hon sätter på glasögon hemma så hon blir konstigt stel samt om någon av släktingar ser henne på skoltid så hon blir stressat. Anna har funderat otaliga gånger att varifrån kommer ifrån hennes glasögoncirkus? Har någon i skolan någon gång kallat henne för glasögonorm eller varifrån kommer denna galenskap?

Johanna inte har blivit kallat som glasögonorm. Inte ens hon själv vet orsaken till glasögonrumba. Det är bara en konstig grej som hon har fått i huvudet. Kanske det hela startade från en reklamfilm på tv där en jämgammal flicka hade likadana glasögon och likadan klädsel som Johanna. Reklamfilmen hon såg slutet av 1970-talet. Rumban kan komma från skandinavisk filmen *Fläsklinsen* där en tjock flicka kallades för fläsklins. Även den film Johanna har sett slutet av 1970-talet på den nationella TV1.

I pry Johanna är mycket flitig. Så fort hon blir klar med arbetsuppgift så hon frågar att vad hon ska göra nu för att få rykte som flitens lampa. Hon inte vill få latmask rykte eftersom hon har fått i modersmjölken att på jobbet man ska arbeta. Hoppas lilla Johanna skulle alltid komma ihåg detta så det alltid är stor fara att hon kan börja leka och tramsa så fort hon är uttråkat. I alla fall nu hon sköter sina arbetsuppgifter väl. Om hon kunde tänka logiskt så hon kunde fråga chefen om hon skulle få fastanställning så att hon kunde sluta i specialskolan. Johanna förmodar att anställningsärenden ordnas automatiskt, att allting fixas för henne framför näsan.

En dag hon fick städa inne i lagret. På översta hyllan det låg mängder av avlånga glasskivor som riskerade falla ner i fall man skulle stänga kraftfullt den stora lagerdörren så vägghyllan skulle skaka och glasskivorna falla ner, tänkte Johanna. Det var stor risk för det så hon staplade glasskivorna i hörnet på golvet. Det var gamla hyllkanter. Om dessa skulle falla ner så det skulle vara stor risk att de skulle träffa någon stackare mot nacken och sedan det skulle vara definitivt färdig jobbat, tänkte hon medan hon staplade glasskivorna i hörnet. Det var jobbigt att hålla mot glasskivor medan hon tog några i taget. Hon berättade om glasskivorna till chefen men hon undervärderade risken: "Ingen fara, de faller inte ner!" Johanna har annan uppfattning att de skulle falla ner förr eller senare. Såklart hon inte vågar börja käfta mot chefen. Hon har fått i modersmjölken att man ska respektera auktoriteter trots hur obehagliga de än kan vara. Man bör vara överens med chefer fast de kan vara byråkratiska för annars det kan bli sparken. Så tänker Johanna medan hon arbetar på sin första pryoplats.

Hon av eget initiativ plockade ner glasskivor en efter en och staplade i hörnet. Hon rättade chefen från obehaglig situation om olyckan skulle vara framme.

Det fanns också en annan praoelev, Timo hette han och pratade dålig kajanaländska men Johanna halv gillade honom. Han hade mellanblond smålockigt hår som räckte till axlarna, ungefär som Matti har. Johanna aldrig fick reda på pojkes efternamn.

Pryo tog bara två veckor och sedan hon gick tillbaka till skolbänken. Chefen Oili gav henne ett stor pack Power öl. Höstas hon fyllde 18 år så hon får njuta av mellanöl. Ölbacken hon la hemma i förrådet under trappor. Mamma och pappa sa henne att hon bara skulle ta en öl vid läggdags men inte på dagtid för annars det kan bli dålig vana.

Efter pry i skolan på rasterna hon fortsatte gå efter Matti och Monni och speciellt den sistnämnda och stirrade jämt honom. Johanna inte ens kan flörta normalt utan stirrande är hennes storrågning och däremellan säga att hon älskar honom. Det som lilla Johanna inte kan ana att sådan beteende ökar hennes blyghet inom pojken. Övrigt hon inte är speciellt blyg men blygheten inom kärleken ökar hela tiden. Av ordet kram hon får associationer till Matti och Monni och tvångskramande. Det är svårare krama Monni eftersom han kan lättare slänga henne mot väggen. På skolkorridor det finns hårda tegelväggar.

Federationens president, Magnum Birch son heter Mats. Därifrån Johannas tankar går till skolkompis Matti eftersom hans tilltalsnamn är *Matsa*. Så fort presidentens son visas i teve så Jaana-Mari börjar titta storasyster och busvissla.

År 2985 när Johanna blev kär i Matti så vid läggdags i sängen hon antydde lillasyster att i skolan det finns en härlig pojke som heter M.A.T.T.I. Jaana-Mari förstod inte direkt och sa: "Nä, ett sådant namn finns inte." I så småningom hon förstod att det är ett riktigt namn precis som morbror Matias.

Då lillasyster hade fått reda på att storasyster har börjat digga istället Monni så hon skojade att det är makalöst att Johanna byter killar såsom vi andra strumpor.

Häromdagen Jaana-Mari råkade passera Slätthöjdvägen, vägen som passerar skolan, och såg storasyster babbla någonting om kärleksbrev med killar över skolstaketet.

En av killarna var Monni som spelade boule med några kompisar medan Johanna var utanför och var på väg hem. Johannas motorkäft stammade precis som hon brukar på stela kajanaländska så att man knappast hörde vad hon sa för något. Jaana-Mari var då några meter bakom Johanna och tyckte höra något om rivna kärleksbrev fast så var det inte men så lät det.

Senare vid middagsbordet Jaana-Mari frågade allmänt sin storasyster att dem som hade rivit kärleksbrev. Då Johanna rodnade och inte vågade berätta hur var saken eftersom hon är alldeles för blyg att prata om sina kärlekar. Mamma sa henne att hon inte skulle busa med pojkar och kärleksbrev eftersom det kan bli himla röra. Johanna stammade med illrött ansikte att det inte gällde om brev utan det var helt andra saker som hon har glömd. All sannerligen det rörde sig om de gamla kärleksbrev som Monni hade gett henne då hon diggade Matti. Troligen hon hade påmind om breven. Hon vet fortfarande inte att allting var bara på låtsas.

I maj månad de båda specialscolklasser gjorde studiebesök till hembygdsmuseet i Loimo. De åkte med lokaltåget Tavastia Express.

Johanna var sprudlande glad att Ulrikas och Ilkkas klasser var med så att hon såg beundra sin idol men han inte var lika glad. Efter studieresan Monni var djävligt arg precis som en liten ekorre.

Hembygdsmuseet ligger i stadens centrum, vid torget Kampens hov. Väster om torget det är busstorget och öster om det är museibyggnad med två våningar.

Väster om busstorget det är genomfartsväg som går genom Loimo nya centrum till det gamla centrum. Andra sidan av genomfartsvägen det är affärshuset Galtsu med varuhuset Coop Domus samt mindre butiker.

I museet man tittade interaktiva tavlor och gamla bondhusfasader. Det fanns mycket att se och Johanna ännu mer. Därför Monni och Matti satt det mesta inne i foajé kaféet tillsammans med pedagoger.

På andra våning Johanna la extra märke på en stor interaktiv tavla med rörliga videobilder. I tavlan en brunett visar upp sin tatuering i armen; romerska siffror. Kvinnan har tjocka läppar men ingen tjockis. Johanna tyckte att denna unga kvinnas utseende såg lustig ut, ungefär som hon själv men brunhårig, chokladbrunt hår och kärleksfulla ögon. I högra nederkanten det blinkade nummer tia. Vad är detta för något, tänkte Johanna. Kanske dolt budskap, tänkte hon. Det fanns ingen beskrivning om denna stora interaktiva tavla.

Sedan Johannas blick gick till den vita snör staketet framför tavlan att man inte skulle gå för nära. Bredvid tavlan det är ett stort fönster som vetter mot den smala kanalen som går genom Loimo. Kanalen grävdes några år sedan för att leda vatten till odlingar utanför staden samt förebygga vårflooder. Vattnet i kanalen kommer från två håll; från Aura ån och Loimi ån. Grenen till Loimi ån finns mellan Forssa och Jockis.

Bredvid det stora fönstret det står en silverfärgad väska; *Alarm Service*. Av nyfikenhet Johanna lade ena foten över snör staket. Då började larmet tjuta. Hjärtat hoppade ända upp i halsen och hon gick i all tysthet i salen bredvid där man kan lyssna gamla finsk-ugriska dialekter och språk med trådlösa hörlurar. Johanna satte sig vid bruna bordet och la på sig hörluren för att inte höra larmet.

I hörlurar hon hörde en gammal man läsa med sömning knarrande röst någon enkel berättelse och sedan bytte dialekt. Johanna tyckte hans stammande läte lät lustigt.

Lite senare hon såg i dörröppningen två vakter som gick till rummet med tavlor. Johannas knän började darra och funderade att vad Monni skulle säga om han skulle veta att hon har utlöst larmet, tänkte hon. Sådan tur att ingen såg att hon satte foten innanför staketet. Det fanns inte heller några bevakningskameror eller vaktrobotar eftersom de interaktiva tavlorna inte har stort värde men ändå man inte får röra.

Senare hemma hon ritade precis som vanligt i sin ritplatta om det inträffade, det blev några rutors seriebild där museitjuv snor Don Martins tavla och vaktroboten kommer och skjuter sömnkapsel i tjuven.

Don Martin har för länge sedan tecknat skämt- och humorbilder till humortidningar. Senare hans teckningar har färglagts och förvandlat till akvarell liknande för att se ut mer konstnärliga.

Museivakterna kikade in i dialektrummet och frågade Johanna, som var enda i rummet, om hon hade sett någon misstänksamhet att vad hade utlöst larmet. Hon stammade: "Nänä, vet inte, såg inte."

Vakterna lämnade rummet och gick i rummet med tavlor för att stänga av larmet.

Johanna fortsatte till nästa sal. Där fanns fler interaktiva tavlor men denna gång hon inte började leka med larmet. Sedan hon gick ner till foajé kaféet där pedagogerna satt framför sina kaffekoppar.

Ilkka hade i handen en stor porslinskaffekopp medan Ulrika drack apelsinjuice ur ett stort dricksglas.

Monni och Matti satt vid fönstret och vände ryggen mot Johanna så fort hon hade kommit in i kaféet.

Lite senare det blev dags för lunch. De gick till Coop Domus restaurang.

Monni valde genmanipulerad grillkorv med klyftpotatis. Johanna härmade honom för att visa att hon har likadan smak. Då han hade märkt att blondinen härmar honom så han skojade till Matti att han borde ha beställt snigelstuvning.

Johanna lunchade vid bordet med synhåll till killarna för att kunna beundra idolens igelkottsfrisyr som är uppåt stylat samt hans kläna kroppsbyggnad.

Efter maten eleverna fick gå runt i varuhuset. Johanna köpte finsk-ukrainsk ordboksläsplatta där man kan knappa in ordet som man vill veta så det kommer upp översättning samt rätta uttal.

Efter Ukrainaresan Johanna har blivit intresserad av detta språk. Vissa tj-ljud är svåra för henne samt ukrainskans speciella grammatik.

Lite senare det blev dags gå till resecentrum för att vänta lokaltåget. Resecentret ligger vid E63:an.

Vägen har byggts på pelare för att denna livligt trafikerade Europaväg inte skulle skapa barriär mellan stadsdelar. Parallellt det går tågbanorna mot olika håll även dessa är byggda på broar.

Norr om vägen det står den höga röda tegelbyggnaden. Det är Loimo sjukhuset. I väster det är ett stort industriområde. Mitt i industriområde det är stadshuset.

På väntan av tåget Johanna kika in i automatkiosken på resecentrum för att kolla om det finns souvenir.

Hon hittade bara interaktiva vykortet med Loimo motiv, likadan som hon köpte tidigare i Urjala.

Men denna kort det står en bild av en hästsko. Innanför skon det är en liten bildskärm med rörliga bilder från Loimo stadskärnor, nämligen även Loimo har flera centrum; gamla, nya samt den externa handelsområde väster om staden.

Snart den ljusblåa Tavastia Expresståget ankom till Loimo tågstation.

Johanna satte sig framför Monni. Bredvid honom satt Timo M Temapoeg, mycket tjock pojke som ofta brukar håna och protestera på lektioner. Han är specialskolans ordinära klient precis som Johanna brukar tänka.

Av hans förnamn Johanna får tankar till klasskompis i Kuopio och därför hon är små kåt på honom men trots allt inte vill hoppa med honom i sängen; konstig typ som konstig typ, precis som hon brukar tänka. Timo i Kuopio var många gånger snyggare än herr Temapoeg. Johanna mår illa då hon tittar hans plättface, precis likadant ansikte som den populära vitryska komiker Betty Hill. Därför många ungdomar i skolan kallar honom för Betty och klappar honom på hjässan, precis som komikern brukar klappa skalliga personer. Timo inte gillar denna jämförelse och blir ursinnig så fort någon kallar honom för Betty.

Johanna inte vet att Timo har blandade känslor mot henne; ibland kan tänka sig gå i sängen med henne och ibland ge en spark på rumpen. Han är en av Johannas nya klasskompisar som började höstas. Bakom Monni och Timo sitter övriga klasskompisar som bland annat Matti, Mikaela Mikkola samt spinkiga Tuija Anttila. De två sistnämnda går i Ilkkas klass.

Mikaela blev ivrig då hon hörde att Johanna har hårdrocksband *Ampparit* singelmusikkloss och skulle vilja köpa den från henne men Johanna inte vill sälja sin egendom. Hon är en riktig materialist och samlar massa prylar. Synd att hon inte vill sälja Ampparit singelkloss till Mikaela för då hon skulle tjäna extra fickpengar samt få en kompis.

Frontfigur i hårdrocksbandet Ampparit heter Mustis som sägs dricka blod och äta råttkött. Det är säkert marknadsföringstrick för att bandet och tjommen skulle låta cool. I omslagsbilden i Johannas singelmusikkloss det är en grupp bild där bandmedlemmar sitter på trottoaren och grimaserar. Klossen innehåller bara två låtar. Klossen Johanna hade köpt av nyfikenhet från antikvariatet på Estbacka. Övrigt hon inte är intresserad av hårdrock och tycker att den typs musik gör hjärnan ren sillsallad. Lika gärna hon kunde sälja klossen till Mikaela som gillar henne. Mikaela har blont långt hår, lite kortare än Johannas hår. Även Tuija gillar Johanna och ofta på rasterna brukar busa med henne. Av Tuijas ansikte Johanna får tankar till räven, likadana småsneda knappögon och fräknar precis som Monni. Oftast Johanna tycker att fräknar är otäcka men med Monni hon lyckas blunda denna tanke. På någon konstig anledning Johanna har blivit fast i denna lilla spinkige fräknige Monni. Först hon blev storm kär i Matti då hon hade råkat titta hans solbrända händer. Hon vet inte ens själv att varför hon blev kär i Matti och Monni. Det kan vara så att hon har sjukligt behov att få pojkvän men klarar inte tänka med sunt förnuft.

Ofta på rasterna Johanna och Tuija brukar stå på långkorridorändan, mittemot källartrappor och luta sig mot väggklädnad som är gjort av långa garn. Johanna brukar vänta Monni och Matti som oftast är nere i uppehållsrummet. Det är så pass litet uppehållsrum att där inte finns plats för att stå och glo samt hon inte vågar göra det för annars skolvårdar kan reagera. Skolvårdar säljer fika. Uppehållsrum har två små kabinetliknande rum. Specialskolelever oftast brukar befinna sig i det första rummet, närmast skolvårdar. Inne i uppehållsrummet man kan spela olika sorts brädspel. Det finns inga elektroniska spel för att ungdomar skulle ens den lilla stunden hålla sig borta från bildskärmar. Johanna har aldrig köpt fika i skolan eftersom hon inte har plånboken med sig. Att vara utan pengar i skolan har blivit en vana från låg- och mellanstadiet. Ibland Johanna brukar skoja med skolvårdarna att kan de bjuda henen fika. Då skolvårdarna svarar att det inte går. Då statsminister Cactus mördades så Johanna brukade skoja om Elisa Cactus kunde betala hennes fika. Svaret blev det samma att knappast änkan Elisa skulle ha råd betala fika. Johanna gillar busa med folk för att sedan de skulle börja fjäska med henne. i uppehållsrummet man inte kan betala med kort eftersom elever inte har egna inkomster så ingen idé låta pappor och mammor betala.

Tuija bor i villaområde Halvorna, närheten av en liten mataffär. I källaren i affären finns en vapenbutik. Johanna brukar ofta skoja till Tuija att nära henne finns massor av bössor.

Nu i tåget Monni var tvungen sätta sig på knäna och vänta sig ryggen mot Johanna och snacka med Matti, Mikaela och Tuija, bara för att slippa se den stirrande blondinen. Även Timo gjorde samma fast han tål Johannas blickar och hennes mulliga kinder. Johanna också var på knäna och vänd bakåt för att kunna beundra Monnis smala rygg. Såklart detta gjorde honom skitsur och fnös flera gånger att hon inte skulle glo så där viset men det gick in från ena örat och ut från den andra.

Strax innan tågstation i Oxinge, Jockis västra tågstation, Monni och Timo bytte plats eftersom Monni kände sig hur blondinens genomträngande blickar hettade i ryggen.

Detta platsbyte visar tydligt språk om killarnas enkelhet och tomhet i huvudet eftersom det inte skulle ha varit långt kvar, nara några minuter men ändå de bytte plats och inte heller tänkte logiskt sätta sig på sådan plats där det satt folk runt omkring. Johanna satte sig bakom killarna. Monni ångrar bittert att han hade hjälpt Matti att flörta bort hennes intresse från honom och nu han själv är i samma knipa.

Nu när Johanna satte sig bakom honom så han visade upp knytnäve och sade med torr röst: "Sluta stirra nu, det irriterar mig!" Johanna bara log precis som blond vitsarnas blondin.

Lustigast av allt, Johanna är blond men inte dum fast hon uppför sig dumt åt så att hon har förorsakat dumma blondinens rykte. Hon bara skrattade: "Jag diggar sig!" Monni suckade tungt och inte visste vad han skulle göra för något.

Han kunde tänka sig bli våldsam men inte vill slå någon. Han är alldeles för snäll att ge stryk fast just nu skulle vilja vara galen och våldsam. En gång han har gett Matti stryk då han hade hållit hans illrar på svansen. Det här Johanna hade hört ett tag sedan på träslöjd när Monni hade försökt förklara henne att han inte är intresserat av henne och hotade att bli våldsam. Då hade han sagt att även Matti har fått stryk av honom. Matti kom inte ihåg detta och började skratta.

Då tåget anlände till Oxinge så Johanna klappade hans vänstra axel, mellan tåg säten. Då Monni vände sig mot henne och sade: "Sluta annars du får stryk!" Johanna bara log och sa: "Du slår inte tjejer!" då Monni: "Det ser vi snart att hur jämlik jag kan bli!" och vände sig om och ruskade huvudet och sa till Timo-Markus: "Huh, hur jobbig är den där blondinen!" Timo bara log och funderade hur han kunde charma henne. Detta skulle vara mycket svårt eftersom han ser tydligt av Johannas attityd att hon hatar honom. Hon förmodar att han inte har genomskådat hemliga hatiska känslor.

Konstigt att inte ens pedagoger reagerade på Johannas stirrande. De bara ignorerade och log att det ser mysigt ut att en ung kvinna beundrar unga män.

De lämnade tåget i Oxinge eftersom tåget fortsätter mot Humppila. De bytte till ett annat tåg som går till Jockis centralstation mellan nya och gamla Jockis vid Loimi ån.

Mitti tågstation Oxinge det står en stor grön glaskub som innehåller runda föremål som liknar på salladspportioner. Mitti glassallad det står två huvuden av glas; hälfflintskallig manskalle och en blond kvinnoskalle. Johanna tyckte glasmonumentet såg lustig ut eftersom den kvinnliga glas skulle liknar på hennes huvud.

Lite senare eleverna gick in i tåget mot Jockis centralstation. Detta tåg färd tar bara några minuter, så kort sträcka. Från centralstation de promenerade till Jockis salutorget. Därifrån går bussarna till Forssa. På torgkanten det är rosa festpalatset där de rika och företag håller sina fester. På fasaden det står med färggranna neonbokstäver; *Bile Residensi*.

Vid festpalatset Johanna såg klasskompis Tiina Risula krama Monni. Johanna blev svartsjuk och sade till Tiina att så där viset hon inte får göra. Då Tiina fnös: "Blanda inte i andras saker, Monni gillar inte dig!" Johanna fnös tillbaka: "Inte dig heller!" Det stämmer, han inte är kär i en enda klasskompis men nu han lät Tiina krama för att reta Johanna.

Tiina Risula bor på Estbacka, i kvarteret Puro-Onnela, Vallmovägen 1 A, mittemot riksväg 2:ans bullervall. Johanna var förgäves orolig om Tiina skulle vara våldsam då de lämnar bussen på Estbacka. Tiina gick raka vägen hem så Johanna kunde gå lugnt sitt hem.

Ibland på rasterna Tiina har lite grann små retat henne och andra klasskompisar men inte farligt mycket. Johanna är lite grann rädd för denna småtjocka tjej som har våldsamma tendenser.

På semester Kivins åkte precis som vanligt till Vattula för att hälsa släkten. Denna gång de åkte via Karelen eftersom där har de inte varit sedan Eeka, Anne och Matias var med.

Nu de körde precis samma väg och stannade ungefär samma ställen som till exempel i Sordavala. De märkte att Karelen har blivit svindyrt semesterland, dyrare än i Finland.

Johanna köpte karelsk humortidningsläsplatta. I omslagsbilden det är en animation av en bunden skrikande man som lyfts av fiskebåtens lyftkran.

Humortidningsläsplattorna utkommer även i Finland och i övriga europeiska delstater med lokala dialekter.

Kivinens övernattade en natt i staden Kalevala i Karelen och sedan de körde tillbaka till finska sidan och körde via Nurmes till Kajaland och Vuokatti.

Där de övernattade på en fin campingplats med äventyrsbadet. Utanför campingen det var bandet Golden-Timex konsert, Musiken hördes tydligt till campingen så man inte behövde betala dyra biljetter. Bandet är populär på finsk-ugriska språkområden eftersom deras låtar är på olika ugriska språk men de flesta på finska. Frontfiguren, Pera Kesseli har tofsig trollfrisyr. Han är rik som ett troll och har lyxvilla i Olkiluoto på västkusten.

Pera Kesseli har nyligen grundat ett nytt band, en duo som heter Rosetton. I bandet han sjunger tillsammans med blonda Mari Reetula. Deras genomgångshit är *She buys fine boots* som har blivit mycket populär runt omkring i världen.

Nästa dag Kivinens åkte till Vattula. Det var inte långt kvar. Precis som vanligt gamla Elisabeth var orolig eftersom hon hade sett i navigatorn dotters familj vara så nära och undrade på att vad i sjutton de sotade i Vuokatti. Anna skrattade att de sotade ingenting utan de plaskade i ett fint friluftsbad i Vuokatti, och rekommenderade till mamman att åka dit och bada. Då Elisabeth fnös: "Vad i sjutton en sådan gammal kärring skulle bada i ett friluftsbad utan inom kort jag ska bada i graven!" Anna sa att hon inte får prata sådant och hon dör inte.

Våras Volmar och Alli skildes eftersom hon hade råkat hitta bättre snopp, precis som hon själv uttryckte det och då fick tvivelaktigt rykte bland släktingar, även sina egna släktingar. Så gör man inte, om man är gift med en snäll man så man bör inte flörta med andra gubbar. Visst Volmar är snål men detta är ju inte dumt utan det är bra att vara snål för att ha pengar på gamla dagar.

Hon hittade en spinkig yngre man med Zorromustasch och becksvalt kortklippt hår.

Så fort när Volmar hade sett tjommen så man blev sur som Zlatan och började kalla frugans kukhjärte för böggjavel, jäkla lösdrivare. Utan att tveka han vill skilja men då fick han lämna villan och nöjesroboten *Nalle Robo* till Alli och lösdrivararen. Hon ville inte bli av med huset och nöjesroboten eftersom hon har programmerat roboten och planterat massor av fina blommor i trädgården.

Nöjesroboten är knähöjd och rullar med hjälp av små vita gummihjul. Förra decenniet de hade en likadan nöjesrobot men den blev påkört av bil då Volmar skulle till jobbet. Roboten hade glömts på porten och stannat på någon anledning. Roboten blev rena skrot så Volmar och Alli var tvungna köpa en ny likadan robot. Roboten är tillverkat av kajanaländskt elektronikföretag *Nalle Electronic Inc.*

I våras strax före skilsmässan Alli hade gjort ett så kallat studiebesök hos brorsans ex-fru och frågat hur man skiljer. Även detta chockade Volmar och deras bådas släktingar. Mest chockat blev Elisabeth eftersom självaste djävul förförde sonens fru, precis som hon själv uttryckte det.

Volmar flyttade i en liten radhuslänga norr om Virtalehto i en backslutning. Fönstren vetter mot ett servicehem för äldre. Där jobbade Antti på 2960-talet.

I våras Eeka köpte en röd barackliknande villa på Waretajankatu 8 i samma stadsdel inom stenkast till Johannas första hem och huset där hon fick sin början.

I Virtalehto finns billigaste villor i Vattula, billiga inom citationstecken, och några hus är mycket slitna och har gått ner i värdet. Ägarna inte har råd till underhåll eftersom man bör ansöka tillstånd från landskapsförvaltning som har säte i Kajana. Detta för att de äldsta husen i Virtalehto har blivit K-märkta med rivningsförbud. Just rivning skulle bli billigare än renovering men det går inte på grund av kulturvärde. Man får inte ändra husens utseende hur som helst fast man äger sitt hus så husägarna sitter i pissat, precis som det moderna talesättet låter som betyder att man är i knipan.

Ibland de allra självständigaste villaägarna renoverar huset utvärtes men nästan alltid kulturarslen får reda på detta och då villaägaren hamnar i rätten. Ibland de allra modigaste bränner upp sitt hus och påstår att det skulle vara terrarister men då man måste ta hänsyn flera saker för att ordna alibis.

Eeka Karjalainens villa är i bra skick, den är byggt på 2960-talet och inte har kulturvärde. Huset är mycket liten, barackliknande byggt av röda brädor. I södra ändan det är en stor gräsmatta med sikt mot gatan. Eeka har planer att bygga garage men först han måste spara pengar eftersom hans alla pengar går till underhållstöd till tre barnen. Sådan tur att ungarna är så pass stora att om några år de blir myndiga och han slipper betala. Helgerna han hämtar barnen för att de skulle se pappa. Detta är rena festen för barnen. Vardagar de bor hos mamma i stadsdel Halvari, nordost om Vattula. I hans villa har tre rum och kök. Vardagsrummet är mycket rymlig med stora fönster.

Ena sovrum är gemensam för barnen. De har egna rum hos mamma. Barnen var närvarande då Kivinens kom på besök.

Johanna filmade med multimediekameran sina tre kusiner. Joonas och Janette gömde sig under köksmattan. Bara yngsta Andrei modigt satt på soffan i vardagsrummet. Anna skrattade: "Andrei är en riktig filmstjärna!"

Under veckan, varje dag, Kivinens besökte hos Elisabeth eftersom hon hela tiden väntar i den elektroniska gungstolen och tittar navigatören att var dotters familj befinner sig i. Varannan dag hon mår sämre och varannan lite bättre. Hon börjar gråta då Kivinens skulle åka hem fast det inte är speciellt långt mellan Tavastland och Kajanalund, inte numera, tack vare motorvägar, expressbussar och supersnabba tåget.

Johanna har det tuft då mormor gråter. Hon går ut först för att slippa se den vemodiga stämningen då mormor brukar snyfta att kanske om ett år de inte syns mer. Då Anna brukar trösta sin gråhåriga mamma att man aldrig vet vem som åker bort först och nu ska en familj åka bort till Forssa.

Därför Johanna säger hej då till mormor först och går ut. Nedanför vattentornet hon tittar mot torget som syns bra från tornbacken. Andra sidan av vägen det är Vattula högskolan. Johanna inte vet att där man har utvecklat en unik personkloningsapparat som kopierar hela människor och därför inte vem som helst får använda personkopiatorn.

Öster om tornet det är stadshuset med besöksparkering. Uppe på tornbacken det finns bara några P-platser för boende. Elisabeth inte har bil. Hon har körkort men hon har inte kört bil på flera år på grund av dålig hälsa. Johanna och Jaana-Mari tycker att det känns coolt att mormor bor i ett riktigt vattentorn.

Hos mormor systrarna brukar tävla att vem som först hinner sätta sig i mormors elektriska gungstol som gungar med hjälp av en liten elmotor.

En gång systrarna bråkade om mormors mjukishund så att örat lossnade, alltså hundöra. Då mjukisdjurets talmotor sade med metalliska rösten: "What a people, My ear is loose!" Såklart flickor skrattade ljuvligt så att skrattet smittade i mormor. Då Anna skrattade att nu gamla mamma lever långt eftersom ett gott skratt förlänger livet. Elisabeth fnös: "Höh, det inte var speciellt gott skratt och snart kommer mannen med lie!" då Anna sa: "Prata inte sådant, du dör inte än!"

Elisabeth är vana att barnbarnen härjar hos henne. Ofta barn till Eeka brukar vara vilda då de besöker hos sin farmor. Dem tycker om farmor bättre än mormor eftersom Liebling är sträng, småaktig och gnällig. En gång lille Joonas lekte med farmors uppstoppade flygekorre så att den blev hårlös. En gång morfar Eemeli i sin ungdomstid hade skjutit en flygekorre inne i stadsparken och uppstoppade djuret och gav den till Elisabeth som frierigåva. På 2980-talet deras barnbarn gjorde ekorren hårlös. Eemeli aldrig har sett Eekas barn. Det var nära ögat att han skulle hinna se Johanna innan han dog.

En gång när Kivinens nyss hade ätit köttsoppa hos Elisabeth så Johanna sade på skoj att hon inte orkar äta annat än stekt fläsk. Då mormor förmodade att barnbarnet var fortfarande hungrig och gick till hallen och sade: "Vänta lite så jag går till affären för att köpa fläsk och sedan vi gör riktigt god grisstek!" då Anna skyndade att det bara var en vits, humor, på skoj och hon inte alls är hungrig eftersom vi åt ju nyss. Då Elisabeth sade om barnet är hungrig. Då Anna skrattade: "Det är hon inte, vi åt nyss!"

Även i år Kivinens var i Vattula bara en vecka. De bodde i en camping norr om Vattula centrum. Därifrån det är gångavstånd till centrum. De obligatoriska köpplatser varje år i Vattula är affärshuset Calevala samt Ylikylä lite längre bort i norr. I Vattula det finns lite annorlunda varor än i Forssa men mycket dyrare.

Det blev höst och Johanna började på gymnasiespecialskolan. Det är konsumtionsutbildningslinje i Vetehinen skolan i stadsdel Kaarlo. Detta betyder att hon har blivit stor flicka.

I Forssa de funktionshindrade har två gymnasiealternativ; verkstadstekniska- och konsumtionsutbildningslinjer. Den förstnämnda leder först och främst till industrin som Brandcar. Dit vill inte Johanna efter att ha hört av föräldrar att det är tuftt och bullrigt på bilfabriken.

På konsumtions utbildningslinje man lagar mat och studerar om vardagliga sysslor det vill sägas närmast kontorsbranschen, precis som Johanna funderade då det blev aktuellt att bestämma sitt gymnasieval.

I våras hon var på två veckors studiebesök i båda ställen. Ett sådant studiebesök inom specialskolan kallas för praktisk arbetsorientering fast det inte är en riktig praktik, inte i alla fall Johanna tycker så.

Verkstadstekniska finns på Estbacka i Arttu Lehto-oxa gymnasiet. Byggnaden är mycket gamla, stadsdelens äldsta byggnader. Bara synd att specialskolan har bara verkstadstekniska. Hon trivdes inte där eftersom hon är allergisk mot gamla skolbyggnader. Från ena fönstret man såg mot trist innergård och den andra fönster vetter mot Stamkullevägen, en av genomfartsvägar i Estbacka precis som Gamla Tammelavägen. Stamkullevägen går till stadsdel Sandbo.

Arttu Lehto-oxa gymnasiet ligger liten bit från Stamkullevägen, närmare riksväg 2:ans bullervall och vägtunnel under riksvägen.

Vägen som går under riksvägen och passerar gymnasiet, heter Sportvägen som går mellan Stamkullevägen och Gamla Tammelavägen i söder. Bredvid gymnasiet det är höghus kvarteret Pekkaasiini som liknar på Puro-Onnela, andra sidan av idrottsplatsen. Mellan Arttu Lehto-oxa gymnasiet det är en liten naturlig park med slät berghäll.

Johanna inte har chans till det vanliga gymnasiet eftersom hon har gått högstadiet på grundspecialskolan så hon saknar färdigheter som krävs för normalgymnasiet. Hon är usel i matematik som beror på pedagogernas fjäskande på trean och mellanstadiet i Villmanstrand. Nu hon känner bitterhet mot pedagoger i Villmanstrand. Själva staden hon älskar bara för att där bor den söta Nino. Hon har hittat hans kontaktuppgifter på nätet men inte vågar kontakta. Det gör ont i själen när hjärtat vill ringa men vettet stödjer blygheten.

Fortfarande på fritiden, det har hon gott om, hon skriver korta berättelser i sin röda skrivplatta. Hon har expanderat minnet så det får plats fler skrönor. Hon skriver med urgamla tangentbordet eftersom dikteringsprogram kostar skjortan. En del av berättelser hon har lagt på sin egen kryptiska sida på Kivinen Arenan. En av berättelser handlar om Akka Kakkanen som studerar på lantbrukskursen och tittar på gubbar. Hon själv är som Akka Kakkanen och kursen är skolan. Bara synd att hon inte har råd köpa en dikteringsapplikation för att det skulle förenkla berättelse skapande. Hon brukar ofta klaga till mamma och pappa att hon vill ha dikteringsprogram.

Det är också synd att om man har gått grundspecialskolan så man inte har möjlighet börja på normalgymnasiet för annars hon skulle vilja börja på kontors- och handelsinriktning.

Just nu Forssa skolförvaltning, omsorgsförvaltning samt Tavastlands regionparlament förhandlar om privatisering av specialskolor, Daily Activity och omsorgen för funktionshindrade enligt modellen från Savolax och skandinaviska Värmland.

Utbildningsbolag Suner AB skulle ta hand om samtliga dagverksamhetsgrupper och specialskolor i Tavastland och centralisera alltihop under ett tak så att man funktionshindrade skulle få bättre rykte i samhället. Enligt Suner funktionshindrade skulle ha meningsfull sysselsättning i ett gemensamt hus där de allra duktigaste kunde jobba med solpaneler.

Forssa stad är intresserad att privatisera omsorgen för att kommunens pengar skulle räcka till basservice. I kommunfullmäktige sitter partiet The Left Party och Basic Finns som är mot privatisering men sådan tur att dessa två populistpartier inte är i majoritet. I Forssa det har många herrans år regerat arbetarpartiet Workers Party. Huvudkonkurrenten konservativa Coalitions Party skulle vilja bryta Workers Partys segertåg och själva bli den dominerande parti. I detta privatiseringsärende Coalitions Party och Workers Party är överens så privatiseringen kan bli verklighet. Knappast under Johannas skolår så hon är en av de sista kommunala gymnasiespecialskolelever som får sär-stämpel i pannan. Hennes konsumtionsutbildning är fyraårig så knappast reformen hinner träda i kraft innan dess. Hon har bra chanser att få bra arbete bara om hon skärper sig och lämnar sina barnsliga fasoner.

Vetehinen skolan ligger på ett bredd område i norra utkanten av Kaarlo, väster om riksväg 2:an. Närmast Kaarlovägen det är en vit tvåvåningsbyggnad. I norra ändan, på våningsplan två, längst bak vid mittenkorridoren, det är Johannas klassrum. I södra ändan det är textilslöjd och normalgymnasiets socialservicelinje.

Byggnaden ligger i backslutning så att man kommer direkt till andra våning. Direkt från vägen, från norra ändan, man kommer till första våning.

Söder om byggnaden det är enplansbyggnadslänga där det är normalgymnasiets verkstads- och fordonstekniska linjer. Bakom den byggnad det går Sjukhusvägen mellan riksvägen och Ari Vatanens rondell i väster. Där Sjukhusvägen korsar Kaarlovägen, det är en mindre rondell.

Väster om Kaarlovägen, mittemot gymnasiet, det är macken Brandoil som inom kort byter sitt namn till Circle K. Bredvid macken det är *Jani-Petteri's Drive in grill* som är traktens modernaste snabbmatställe där robotar lagar mat och serverar i bilar. Ägaren är en lokalföretagare Jani-Petteri Kotkala som inte är speciellt poppis bland kommunpolitiker.

I år det gemensamma storsjukhuset för Forssa och Jockis blev färdig som ligger i den nordvästra stadsdelen Skogsbacka, vid kommungränsen. Där man håller på och bygger massor av bostadshus. I de gamla sjukhusen i Forssa och Jockis det blir nya verksamheter som bland annat vårdgymnasiet. Bredvid det gamla sjukhuset i Forssa det är långvårdskliniken som inom kort flyttas till det nya sjukhuset och i den gamla lokalen det blir demenscentrum med boende. Kanske där man kunde samla alla Daily

Activity grupper om Suner AB inte skulle hitta på bättre lösning samt om omsorgsreformen blir verklighet. Åtminstone demenscentrum och vårdgymnasiet börjar i sjukhusets gamla lokaler. Långvården ligger snedd bakom sjukhusbyggnad uppe på backkrönet Furubacken med tallar. Demenscentret kommer hetta just Furubacken. Där finns redan några Daily Activity grupper som så länge är i kommunala. Det bara är tidsfråga när omsorgen privatiseras.

I gamla sjukhuslokaler i Jockis flyttar delvis vårdgymnasiet samt Tavastlands högskola som är delat mellan Loimo, Jockis och Forssa med säte i Loimo.

Johanna gläder att i samma skolbyggnad finns normalgymnasiet så hon kommer se snygga eurohanar och slipper se specialskolelevers nunor. Bara synd att hon är så pass blyg att hon inte vågar göra närmare bekantskap med killar från normalsidan. Så länge hon håller hoppet vid liv att Monni skulle plötsligt bli kär i henne nu när hon har slutat på högstadiet. I själva verket Monni och Matti vrålar av glädje att den stirrande blondin är borta och de får studie ro men en sak stör Monni och det är nästa höst, då han börjar i gymnasiet och hade tänkt samma linje men nu han inte vill börja där för att inte igen utsätta sig för samma helvete som på högstadiet. Så brukar Monni tänka nästan dagligen. Enda alternativ för honom blir att ansöka sig till Riihimäki folkhögskolan. Där finns en intressant medialinje för funktionshindrade.

Eftersom Vetehinen ligger andra sidan av staden så Johanna fick busskort av skolan. Med kortet man kan åka även på fritiden. Visst hon kunde ta sparkbrädan till skolan men problemet är glasögonrumba. Hon inte är vana att sparka sig fram med sina brillor. I Kuopio hon lade glasögonen på sig på väg till hållplatsen. Då hon åker med buss utan glasögon så hon känner sig ovan. Tvärtom hon känner då hon tar sparkbrädan med glasögon.

Bussbyte sker på torget Adjutanttorget där hon ser sin idol. Monni och Matti byter till den bussen som går motsatta håll. Så fort Johanna knackar på bussfönstret så Monni visar upp långfingret och hon ser från hans läppar ordar som all sannerligen är svordomar. Hon beundrar Monnis coola bruna igelkottsfrisyr som står rakt upp så att frisyren ser ut som en hårborste. Pojkarna väntar Estbacka bussen medan Johanna sitter inne i bussen mot Hillo som kör längs Kaarlovägen söder ut via den lilla villaområde Batteriberg. Söder om Kaarlo-Batteriberg det finns en av stadens äldsta villaområde, Kännälä. Namnet kommer från det finska ordet *Kännälä*, supa, eftersom tidigare på området det fanns tillfälliga arbetarbaracker där tillfälliga byggarbetare övernattade och brukade supa. Idag det inte bor speciellt många alkisar i Kännälä utan helt vanliga arbetarfamiljer.

Kaarlo och Kännälä skiljer vägen Gamla Tavastehusvägen som går mellan riksvägen och Forssa nya centrum. Andra sidan av riksväg 2:an det är stadsdelen Lexus och i västra ändan det finns bland annat en auktionskammare och ett industriområde. Där vägen svänger norr ut och ansluts i Ari Vatanen rondellen. Det finns också en rondell där Kaarlovägen korsar Gamla Tavastehusvägen. I Kännälä sidan vägen fortsätter som Hillovägen. Där borta finns Kajanalands kulturförenings nya lokaler, mitti villaområdet uppe på backkrönet.

En höstmorgon när Johanna satt i bussen på torget och beundrade Monnis igelkottsfrisyr så plötsligt hon fick en konstig association till en mördare. Hon fattar Nada att hur i sjutton hon fick en mördare i huvud då hon tittade sin idols frisyr. Kanske Monni lyckades förmedla mordiska tankar via telepatin så att nu äntligen kärleksflamman slocknade. Det kändes skönt för Johanna att hon äntligen blev över denna olyckliga förälskelse. Ännu mer skönt för Monni så att han slipper oro sig när blondinen skulle bli tokig av sina kärlekskänslor.

Egentligen hon inte alls var kär på riktigt utan det bara var ett slags nödrop efter en partner. Hon skulle vilja ha en kille som skulle hetta Nino men de båda Ninors finns i Viborg-Villmanstrand trakten.

De flesta av hennes nya klasskompisar är killar, bara två tjejer som går på samma årskurs; Johanna och Jaana Pösö. Det går tredje tjej som går på den sista fjärde årskursen och heter Tiina Kallela.

Killar dyrkar henne eftersom Tiina är en hårdrockare, coolt mörkbrunt hår.

Fröken Pösö är en riktig Gourmetdrottning och jämt babblar om mat efter mat att vad hon hade ätit på helgen. Enligt hennes babbel man får uppfattning att hos familjen Pösö man äter bara lyxmat såsom kryddad ripa med speciella köttbullar med fågelkött.

Jaanas mun är jämt halvöppen som en fågelholk. Detta beror på svaga läppmuskler så att hon inte klara av att dra läppen tillbaka. Hon är gleshårig med hårtofsar här och där på hjässan.

Ibland Tiina brukar små reta Johanna men det inte är lika systematiska som på trean. Tiinas retande bara är hennes tuffa humor, en så kallat häst lek. Johanna är ganska småaktig och inbillar sig att fröken Kallela skulle vara våldsamt men så är det inte utan Tiina brukar också håna till pedagoger.

Måndagar, onsdagar samt varannan tisdag klassen lagar själv lunchen. Övriga dagar man äter i skolmatsalen som är övningsrestaurang för normalgymnasiets restauranglinje och livsmedelstekniska. Medan normalgymnasieelever övar med matlagning så samtidigt blir skolmaten ordnat så det gäller bara laga i stora volymer. Bara grundskolor får maten från centralköket i Zumila, mitt emot lågprisvaruhuset Y&Y - överskottsbolaget.

Så småningom Johanna blev förtjust i klasskompis Milton Miinala eftersom han har sötaktig leende, tungspetsen står jämt mellan framtänder. Sådan leende lätt charmar tjejer. Han har också snygg dubbelhaka och grisaktiga kinder. Milton är klassens snygging, tvåa i skönheten är Martti men han är alldeles för barnslig och har svårt kontrollera sina handlingar då han blir irriterat så att saker och ting börjar flyga.

Milton är storrökare och röker starka e-cigarett. Så fort Johanna hade sett idolen röka elektrisk cigg så hon började kalla honom för Papyrossen. Hon kom ihåg klasskompisen Ninni i Nyslott som hon också brukade kalla för cigaretten på grund av det nya cigarettgifet.

Varje rast Milton och Martti brukar gå ut för att röka. De sitter på skoltrappan mot innergård. Man inte får röka e-cigarett inne i skolan.

Martti röker inte men ibland brukar smaka kompisens cigg eftersom hans cigaretter doftar mentol. Milton gillar mentol ninnin patroner i sin e-cigarett.

även Johanna brukar följa ut med killarna. Hon försöker undvika att glo för att inte göra samma fel om och om igen. Milton och Martti har många gånger bättre tålamod än Monni och Matti. De inte blir störda av Johannas busande och följande. Killarna är mycket humoristiska, kanske alldeles för mycket.

Medan Milton blåser ut rökringar så han brukar fundera att sluta röka men det går inte eftersom kroppen har blivit vana för nikotin och ninnin.

På innergård det växer småväxta tallar och några lövträd samt buskar. Mellan träd och buskarna det är parkbänkar.

Medan Milton röker så Martti busar med Johanna. De kunde bli ett bra par om inte Martti vore alldeles för barnslig samt Johanna skulle släppa ut sin konstiga typ listan. Hon ser inga sexuella drag i Martti. Bara hans utseende är små sexig men dessvärre mycket barnslig. Däremot hon skulle vilja börja gosa med Milton. Hon brukar också ibland kalla honom för porrkungen eftersom han har maskulina porriga rösten, precis som talare i porrfilmer.

Johanna blev grundligt kär i Milton en november måndagskväll då han kom hos henne för att se hur hon mådde. Hela förra veckan hon har varit sjuk på grund av snuva och feber. Hon har ofta snuva som beror på de mjuka heltäckningsmattor som Oskari och Hissu hade lagt i nästan alla rum förutom köket. Antti och Anna tog bort heltäckningsmattan i hallen men det finns kvar i Johannas rum. Hon är ofta hemma så inte alls konstigt att hon ofta har damm snuvor. Det skulle kosta skjortan att byta golvet i samtliga rum. I köket det är fint brunt plastmatta med keramik mönster som tidigare Hissu har putsat med fettfrimjök.

Nu när Milton Miinala steg in i hallen hos Kiviniens så Johanna höll på och städade skrotlådan i köket som är hennens älsklingsyssla. I lådan det har samlats massa elektronikskrot som bland annat gamla skaft till laseruppskärare samt USB-minnen.

Mamma öppnade dörren och kallade in den unga mannen med ljusa glasögonbågar med småvindrutetorkare. Han var iklädd i ljusblå jeansjacka i aluminium. Han frågade om Johanna är hemma. Anna önskade honom välkommen och sa med kajanaländsk brytning att hon är i köket och städar skrotlådan. Johanna hörde bekanta porriga rösten till köket och blev illröd på ansiktet eftersom hon inte hade glasögon på sig. Brillorna finns i fodral i vardagsrumshyllan. Så har det alltid varit då skolkompis kommer på besök hos henne då hon blir generad. Så var det även i Villmanstrand då Nino brukade komma och just därför det blev jag-rörde-sig-sist-leken.

Milton kom sakta till köksdörröppning och då Johanna frågade att vad han vill. Då han och mamma började gapskratta och även hon själv skrattade. Sedan hon sa att hon städar lite. Anna gav honom en nybakad kanelbulle eftersom hon inte kunde vara utan att bjuda eftersom det var härlig doft av nygräddade bullar i luften. Hon gav honom ett glas hallonsaft. Milton la hela bullen i sin mun och mumlade att den smakar jättegott och drack försiktigt den rosa hallonsaften.

Johanna kom inte på någon vettig fråga eftersom hon var blyg på grund av att hon inte hade glasögon på sig samt skolkompis var på oväntat besök. Hela tiden i huvudet det snurrade skolsaker.

Lite senare Milton bestämde sig gå ut eftersom det inte blev några intressanta diskussioner. Han tänkte i för sig själv att blondin verkar vara helt annorlunda hemma än i skolan. I skolan hon är rolig och busig men nu tjejen verkar vara en riktig tokstolle, tänkte han.

Vid utgång Antti ropade från vardagsrummet: "Nå, vad är det för pojkar för något?" Milton kom till dörröppningen mellan hallen och vardagsrummet. Vid dörröppningen det hänger bruna träbitar, ett slags dörrdraperi. Han svarade med sin typiska försiktiga mörka rösten: "Jo, jag heter Milton Miinala och bor i Sandbo som inneboende och nu jag kommer från Estbacka dagcenter där jag har börjat prya denna vecka..." Antti tänkte tyst inom sig att vad i helvete är den där prya för något men ville inte börja förhöra dotters skolkompis. Han satt i ljusblåa roterande fåtölj och tittade på teve och däremellan höll koll på bevakningsmonitor bredvid. Han kan inte veta all världens nymodigheter.

Antti nickade för godkännande och inte kom på något speciellt att fråga. Antti pratar lite bättre tavastländska men det hörs tydligt kajanaländsk accent.

Milton lyfte upp högra handen och sa: "Moi då!" och gick ut och traskade mot Sandbo som ligger inom gångavstånd. Stadsdelsgränsen mellan Estbacka och Sandbo är obestämd och går någonstans mellan köpcenter och lekskolan Västäräkki.

Då Milton hade gått så Anna skrattade till dottern: "Kanske han vill ha dig!" och skrattade så att bröstet hoppade. Johanna bara skrattade och inte kunde säga något vettigt.

Här och med hon blev stormkär i honom nu när mamma hade på skoj sagt att han kanske vill ha henne. Nu är de allra sista kärleksrester borta från Monni och hon började inom sig själva kalla sin gamla idol för skiten och konstig typ.

Tidigare då hon gick på högstadiet så på kvällar i sängen hon brukade blygsamt säga till lillasyster att i samma klass går två goda pojkar. Matti hon kallade för *matelia* det vill sägas krypare på finska.

Monni hon kallade för *Moon*. Detta på grund av hennes namnblyghet. Klart Jaana-Mari förstod att vilka storasyster menar och hon måste vara kär. Så fort när det här Janette hade hört så hon skrattade med hoppande bröst att det är makalöst att Johanna kallar sin älskade kille för krypare.

Då Johanna blev kär i Monni så hon började babbla hemma om månar och månsken samt antyda att vad är måne på engelska. Såklart lillasyster gissade att systemen måste vara kär igen och kollade i skolfotoplattan om det finns killar i hennes klass som har ett namn som liknar på Moon eller måne. Hon såg Monni och förstod att detta måste vara syrrens idol.

Om några veckor Johanna antydde för Milton att hon har blivit förtjust i honom men svaret blev den samma gamla som hon hade otaliga gånger hört av Matti och Monni; *Jag inte är intresserat av dig, jag har en annan i sikte...* Sådan tur att Milton lovade i alla fall vara bara som en kompis. Klart hon vill vara kompis med en snygg kille. Nu när hon är kär så hon ser Milton väldigt sexig fast han har konstig typs utseende med dubbelhaka samt även mage putar ut.

Då Johanna fyllde 18 år så hon fick lov att skaffa Facebook konto. Såklart mamma och pappa finns på hennes vänlista samt övriga släktingar. Johanna sorterade nära anhöriga i släktingslistan etta och kusiner och övriga släktingar i släktingslista tvåan för att vid behov kunna dölja vissa inlägg från vissa personer. Hon blir skickligare och skickligare att blockera och dölja vissa skrivelser och berättelser. Sitt eget krypin sida på Kivinen Arenan hon har länkat till Facebook men mamma, pappa, lillasyster, farbröder, Kakadu samt morbröder inte kan se hennes senaste berättelser. Hon inte vill att dessa personer får reda på hennes pojkrumba. Jaana-Mari är alldeles för ung för att ha konto på Facebook men får tillsammans med mamma och pappa logga in på ansiktsboken. Så fick även Johanna göra innan hon fyllde 18 år.

Milton skickade Johanna vän förfrågan för att göra henne glad. På Facebook hon inte vågar flörta eftersom då släktingar skulle de hennes raggande samt hon inte brukar ragga på fritiden då hon inte har glasögon på sig. För henne glasögon är ett slags ragningsredskap och detta förvärrar hennes glasögonrumba. Johanna började studera hur man justerar individinställningar på Facebook.

I skolan hon envist försöker charma Milton men förgäves. Milton inte vill ha så barnslig tjej som inte klarar säga någonting då man kommer på besök hos henne. Visst Johanna är mycket snäll men saknar den lilla extra för att bli flickvän, så brukar Milton fundera dagligen medan Johanna försöker ragga i skolan. Milton är singel men påstår sig vara upptagen. Han är tvungen göra vit lögn för att denna lustiga blondin skulle lämna honom i fred.

Det som Johanna inte vet, Milton är aktiv i den lokala scientologikyrkan. På fritiden han arbetar ideellt på scientologikaféet och gör smörgåsar. Kaféet ligger i samband med kyrkan i korsningen av Killegatan och Garvaregatan. Inom kort Forssa scientologikyrkan börjar bygga nya kyrkan vid Loimi ån i hörnet av Strandgatan och Spannmålgatan.

Johannas charmoperation liknar på politikens valkamp; *välj mig, jag ger mer!* Då och då hon blir fräck också och säger på grova kajanaländska: "Jag vill suga den där stocken som växer svart gräs och stoppa den i min svarta gräsliga gruva!" då Milton ställer en standardfråga: "Åh, stocken igen, jag blir galen, ge dig!" och skrattar snorigt skratt med sin typiska porriga rösten.

Då Johanna hade fått reda på Miltons hemadress så hon började skoja: "Jag ska dammsuga hela Pulsarevägen och pulsa hos stocken din!" då Milton skrattar: "Du får gärna vada men du hittar inte mig för hyresvärden Wally Jussila är proffs i kickboxning!"

Om Johanna skulle veta att den nya idolen är aktiv inom scientologikyrkan så hon skulle säkert ge upp eftersom hon har sugit i sig från modersmjölken sekt avsky. Hon inte kan ens ana att på nästa årtusende även hon kommer jobba ideellt hos scientologer men vi går inte före i handling. Milton har blivit hjärntvättat av scientologer och lovar ställa upp för vartenda jippo och biståndsprojekt.

En dag i november klassen gjorde ett studiebesök till Forssa konsthallen för att se konstutställning av funktionshindrade. Man såg hur konstnären mädde då hen skapade konstverket, alltså om man kan tyda konst. Det kan inte Johanna. Hon inte kommer från kulturfamilj, kanske farbror Kaarlos familj kan det, speciellt Frida. Nu denna pratkvart inte var närvarande så pedagogerna berättade om konstverken. Det fanns traditionella akvareller, digitala tavlor med rörliga figurer samt klumpar av lera som konstnären hade format ut till olika former. Johanna tycker om tavlor som föreställer något.

Konsthallen ligger i centrum på Polgatan i Coop Domus gamla lokaler inne i källaren. Varuhuset huserade i dessa lokaler innan den flyttade till då nybyggda Öhman huset. Just nu man håller på och planerar ett stort köpcenter utanför staden, nordvästra Forssa, närheten av Skogsbacken, västra ändan av Tallila bron. På bron det är riksväg 2:an och 10:an. Riksväg 10 kommer från Tavastehus i öster och fortsätter västerut. Mellan industriområde Tallila och den planerade köpcenter det är Loimi ån. Likadan bro planerades även mellan Estbacka och Omahimala men den skulle ha blivit för dyr.

Bredvid konsthallen, på gatuplan, det är huvudbibliotek. Barn- och ungdomsavdelning ligger en bit söderut i hörnet av Killegatan och Nygatan.

Inne i konsthallen det var också specialklassen från Estbackaskolan. Hela tiden Johannas gamla klasskompisar ropade hennes och Monnis namn så att hon skämdes. Nu hon inte känner känslor mot honom. Nu hon klassar honom som konstig typ och skit. Hon lyckades bra att hålla huvudet kall och titta interaktiva tavlor som funktionshindrade hade skapat olika sätt. Denna gång hon inte började leka med larmsystem. Då hennes gamla klasskompisar kom nära henne så hon fnös surt: "Flytta på er, jag har konstnjutning på gång!" Såklart gamla klasskompisar skrattade ljuvligt eftersom de vet att hon är mesig men nu plötsligt är som en tuff brud.

I skolan Johanna gör små bus till Milton för att väcka uppmärksamheten. Häromdagen hon höllde vatten i hans blåa diskhandskar och ställde dem uppåt så vattnet inte rinner av. Handskarna finns nedanför diskbänken. Då han märkte att diskhandskarna är vattenfyllda så gissade han den skyldige som var full av fnitter. Han tog det hela med humor eftersom även han är en riktig buse, kanske alldeles för mycket busig. Snart han lärde känna Johannas hyss och gillar dessa men inte vill ha henne som gumma. Martti däremot kan tänka sig bli ihop med Johanna men hur kunde han charma henne?

En annan dag i skolan Johanna försökte slå Milton med en färskgurka medan han stod framför fönstret i klassrummet och tittade mot innergård. Johanna smög bakom honom och höjde gurkan ovanför honom men den övermogen gurka sprack så att allt vatten rann på golvet. Milton vände sig om och såg gurka-rester på golvet, några meter borta. Han sa sin standardfras: "Kors i taket, vad bruden gör?" Johanna skrattade: "Nä, det inte är kors utan den var en gurka!" då kom elevassistenten in i klassrummet och gissade vad den busiga Johanna hade tänkt göra. Han känner hennes hyss. Elevassistent är en halvtjock kortväxt Reijo Rikilä som hade en videokurs för funktionshindrade några år sedan. Johannas dåtida pedagog Ilkka försökte övertala henne delta i kursen för att hon skulle bli bättre filmare och få kompisar. Hon inte ville gå till kursen eftersom detta var på fritid. Hon ville och vill fortfarande hem efter skolan. Kursen var skolans inte arbete på fritiden för att ungdomar skulle få social träning. Visst Johanna var och är fortfarande intresserad av multimediekameror men hon är självlärd. Visst hon skulle ha fått fler idéer till Kivinen Arenan men det inte är så lätt om man är blyg.

I november, strax innan den första snön skulle komma, så klassen gjorde utflykt till svampskogen. De plockade trattisar i Halleskog naturreservatet som ligger öster om Jockis stadsdel Vargholmen. Där finns konstgjorda blåugglor som sov på trädgrenar eftersom det var dagtid. Öster om Halleskog det är lite större naturreservat, Hunneskog. Mellan reservatet det slingrar Gamla Tammelavägen som svänger runt Hunneskog och går till den lilla staden Tammela.

På natten inne i Halleskog blåugglorna flyger och hoar med sina speciella läten; *Huhuu, pölön-pölön ihoop bumm-bumm!* Uggorna har gult triangelsnäpp. Många har undrat på att hur i sjutton vetenskapspersoner har lyckat skapa ett sådant lustigt läte till blåugglor.

Vad inte många vet att förebild till dessa ugglor var den forna tv-kanal MTV3:s maskotuggla. Tv-kanalen har för länge sedan lagts ner och istället det har kommit TV4 som har annan ägare, Allan Media, samma företag som äger den skandinaviska RTV4 och paneuropeiska ATV3.

Blåugglor fortplantar sig snabbt och då det inte är något att leka med för då hanes fortplantningsorgan sväller ut och sprutar omkring sädesvätskan som om organen skulle vara vattenpistol. Konstig nog hane lyckas spruta sädesvätskan in i honans livmoder.

Johannas klass plockade trattkantareller. De hörde och såg inga blåugglor. Rackarna säkert sov bland trädkvistar.

Johanna tyckte det lät otäck att ta på svamp för hon har svampskräck också. Samtliga elever var tvungna plocka åtminstone halv korg trattisar. Det ingår i läroplan för att folk skulle bli självständiga och inte skulle glömma att skogen är fullt av mat. På normalklassen elever bör självmant gå till skogen men i specialklasser pedagogerna följer med och ordnar skjutsen.

Johanna kom på ett knep hur hon vågar ta på svamp nämligen stoppa plastpåsar i händerna och anda dessa som handskar. Efter plockning det blev ett nytt problem; hur kunna äta smörgåsar med svampiga händer trots hon hade plockat svampar med plastpåsar. Då hon kom på nytt knep och tog en ny plastpåse och lade den i handen så hon hade smörgåshandskar. Då matematikpedagog Touko Hellamaa hade sett hennes smörgåshandskar så han skrattade med gubbaktig röst: "Vilken bacillskräck!" och ruskade huvudet så att gråa håret skakade.

Våren 1989 Johanna hade två veckors praktisk arbetsorientering.

Arbetsplatsen är kopieringscentralen på Forssa stadshuset som är enorm femvåningshöga kontorskomplex byggt av rödbruna tegel med tre flyglar i rad. Huset ligger på Nya Tammelavägen 9. Vägen börjar från Adjutanttorget och slutar till Tammela i öster precis som den Gamla Tammelavägen. Mellan torget och stadshuset det är Forssa tingsrätten och runda radiokafé. Därifrån kände man Forssa närradio, officiella närradio. Det finns också en privat närradio. Radiokaféet ligger på en liten berghäll. Den officiella närradion brukar direktsända kommunfullmäktigemöten.

Numera kommuner ansvarar bara basservice; utbildning, gatuunderhåll, omsorg för äldre och funktionshindrade samt socialservice. Det planeras för fullt att privatisera omsorgen för funktionshindrade. Utbildningsbolag Suner AB förhandlar med Forssa stad att ta över omsorgen. Det är jobbigt att förhandla med Workers Party som har majoritet i kommunfullmäktige.

Kopieringscentralen är kommanditbolaget *Servicegruppen* som äger även dataavdelningen bredvid som ansvarar e-post- och hemsidservrar. Dataavdelningen har något missvisande namn, postningsavdelning. Visst där hanteras även få pappers post men huvudsakligen avdelningen det är en dataavdelning

Johanna fick bland annat häfta och håla dokumenten som de digitala kopiatorerna inte klarade av samt de tre kvinnliga kopieringstekniker inte hann och orkade göra. Uppgiften passar perfekt för en funktionshindrad praktikant. Så hörde kopieringsteknikerna av yrkesvalpedagog Esteri Hannula som har sitt kontor på Vetehinen skola, i samband med avdelningar för den egentliga specialskolan för svårt handikappade samt grovt funktionshindrade. Dessa specialskolavdelningar heter yrkes- och verksamhetssträning. Johanna är livrädd att hamna i dessa två avdelningar. Där hon skulle känna sig handikappat så att slappa armen skulle börja vispa ovanför bröstet, precis som hon själv brukar tänka då hon ska gå hos yrkesvalpedagogen. Hennes kontor finns i foajén till yrkessträning. Varje gång hon går in så framför dörren bullrar en rullstolsburen svårt handikappat tjej som är några år äldre än Johanna. Johanna har hört att hon heter Kerttu. Hon inte vet hennes efternamn och inte heller vill veta.

Nu när Johanna häftar dokumenten inne i ett sidorum på kopieringscentralen medan hon drömmer att någon vacker dag hon skulle bli stadsdirektör och även detta jobb är hennes första politiska uppdrag. Då hon får uppgiften färdig så hon går hos kopieringstekniker Raija Lillukka och säger att hon är färgig och frågar vad ska hon göra för något. Varje dag Raija är iklädd i vit T-shirt med kommunvapen i ärmarna. Raija brukar skoja: "Take the cat on rump and drive, jo, just nu det inte finns någonting att göra så du kan rita inne i fikarummet." Johanna tyckte att denna lustiga replik lät roligt. Raija undrade på att hon inte har tidigare hört detta ordspråk. Johanna svarade att det har hon inte hört ens i amerikanska kyrkan. Då Raija skrattade att den inte är amerikanskt ordspråk och avslutar med: "Din Szabo!" Därefter Raija frågade vad hon är intresserad av, vad hon brukar göra hemma på fritiden. Johanna svarade ärligt att hon brukar rita och skriva. Raija gav henne pappersark med penna: "Du kunde rita något roligt inne i fikarummet så jag säger till då det blir något att göra.

Johanna tog emot pappersarken och gick i det avlånga blåmålade fikarummet. Ena ändan det är espresso- och cappuccinomaskin med ett litet kylskåp. I den andra ändan det är en vägghylla med två hyllor. Pappersarken hon lade på den översta hyllan och sedan började rita och skriva skrönor om sina idoler och med riktiga namn.

Raija visade henne tidigare praktikantens teckning; där praktikanten kommer till arbetsplatsen medan kopieringstekniker sover på maskiner och sedan praktikanten smälter sig i gänget och börjar sova. Bildtexten säger att här jobbar man hård. I den sista rutan maskinerna exploderar.

Raija blickar seriebilden och säger: "Även du kunde rita något likadant som vi kunde ha som minne av dig efter praktiken..." Johanna började ivrigt rit. Att rita är hennes passion. Det inte är farligt att rita i skolan så kan man nog rita här med, tänkte Johanna. Hon ritade teckningar som just och just föreställer Monni och Matti samt Milton. Speciellt Monni blev sig lik. Det är första gången när lilla Johanna har lärt sig rita människor som ser ut som människor, tidigare hon har ritat streckgubbar och gummor med cylinderhattar. Hon är självlärd men det är mycket kvar att skapa berättelser. Hennes berättelser är typ tidslinjer att dem och dem gick dit och sedan flyttade hit och dit.

Färdiga teckningar och berättelser hon lade på vägghyllan så att typograf-kopieringstekniker kunde titta och läsa. Johanna vill få respons, helst positiv respons. Hon har blivit vana till pedagogernas fjäskande; åh, vad duktig du är, du är fenomenal. Detta brukar pedagogerna säga med nasalljud.

Raija bad henne rita mer och hon ritade fast hon är på en arbetsplats. Hon inte hade det minsta självkontroll. Hon drömde att kanske hon skulle bli lika populär som i Villmanstrand.

Hon gjorde en småskalig Forssa kommuntidning i papper där hon skrev och ritade mycket om fiske och jakt efter att ha hört att Raija är storfiskare och jägare. Varje höst hon jagar rådjur, älgar och harar inne i Hunneskog reservatet för att hålla älg och rådjursstammen lagom stor.

Man ser tydligt att Raija är jakt- och fisketokig, det står jakt- och fiskegrejer på borden i centralkopieringen. Vid sidan av kopiering hon brukar göra flugor och programmerar sina fiskeekolod. Raija Gunilla Lillukka är mycket tjock och envis gumma. Om någon bjuder kakor så hon alltid tar den största och glufsar i sig och tar en till och säger att hon inte hann känna hur den smakade.

Av Raijas efternamn Johanna tänker Kakadus ex-make eftersom även han har samma efternamn, knappast släkt eller varför inte kunde vara det eftersom Raija har rötter i Vuokatti i Kajanaland medan Kalevis släkt kommer från Kiuruvesi på samma trakt. I Kajanaland det finns många som har samma efternamn.

På kopieringscentralen i Forssa stadshus det finns gammaldags digitala kopiatorer som beror på kommunens tröga administration. I för sig inte så konstigt eftersom staden ligger ju mitti Tavastland.

På kopieringscentralen arbetar två tekniker till, smala Leena Mikaela Lehto och Kirsti Virtanen. Kirsti har kroppsbyggarens kropp och kortklippt svart hår. Raija har grova skrynkliga ansikten som skvallrar att hon dricker alldeles för mycket vin och sprit men klarar fint sköta sina arbetsuppgifter. En gång i festen en bekant polis på skoj bad henne blåsa i alkometer. Apparaten visade grönt det vill sägas hon skulle ha fått köra bil fast hon hade druckit. Förmodligen hennes stora fettprocent suger alkohol så att det inte hamnar i blodomlopp. Leena har varje dag på sig brunt aluminiumväst som ser ut som skinn men det är mjukt aluminium.

Om två veckor Johanna återvände tillbaka till skolbänken. Hon blev lovat att få sommarjobb från samma ställe. Praktiken gick fint.

Början av maj månad klassen gjorde en veckas skolresa till Helsingfors. Den första flerdagarsresan för Johanna utan mamma och pappa. Därför hon tvekade länge om hon skulle följa med tills pedagogerna lovade henne ordna eget rum.

Hon tog inte med sig glasögon eftersom hon inte är vana att lägga sig ner med prillorna samt hon skulle vara mer avslappat utan. Mamma och pappa sa att det är helt okej lämna glasögon hem eftersom de vet att på fritiden hon är vana vara utan samt hon skulle vara mindre stressat.

Klassen åkte med snabbtåget PendolinoX3000 som stannade vid Högfors tågstation. Där steg ombord klassförestandare Olli Saarinen. Han undrade på att var Johannas glasögon finns men inte kunde göra något åt saken eftersom Forssa är bakom. På Forssa station fanns gymnasiespecialskolans övriga pedagoger som bland annat Touko Hellamaa och Reijo Rikilä samt andra gruppens pedagog, svarthåriga Gerhard Ryrri. Dem tänkte inte på att Johanna inte hade glasögon på sig samt inte är lika noga som Olli.

Johanna satt i sista vagn. Hon hade ryggen mot loket och såg hur tåget lämnade hemstaden så att det kom en klump i halsen men lyckades bra dölja gråten.

Framme i Helsingfors de bodde i Hotel Fenno som har alla dessa år varit i stadsdelen Berghäll som kallas för Helsingfors gamla staden. Fenno är stadsdelens äldsta hotell som har genomgått otaliga renoveringar och vuxit uppåt och nedåt.

Granne med hotellet det är en kinarestaurang. Därifrån det kommer härliga starkkryddade dofter till hotellet så man blir hungrig. Man åt inte i restaurangen eftersom man kunde avgöra av doften att det är alldeles för kryddstarka rätter.

Så fort Johanna hade kommit i sitt rum så hon kollade varenda vrå att det inte finns mördare och akilleshäl skärare under sängen. Hon har nog sett alldeles för många skräckfilmer.

Bakom den platta tv-monitorn hon hittade en injektionsspruta. Hon tog upp den försiktigt och öppnade med andra handen fönstret och kastade ut sprutan. Hon inte vågade sova i samma rum med en mystisk spruta. Vem vet den var gammal knarkspruta som skulle ha börjat spruta innehåll i henne. Hon kände kalla kårar i sin rygg av tanke om hon skulle ha fått psykos och stuckit sprutan i sin arm.

Klart hon inte göra detta men i fall hon skulle på någon anledning skulle ha blivit tokig, tänkte Johanna. Samma hon brukar tänka hemma i källaren då hon tittar avloppsrör som går längs taket och lockar hängrepet. Därför hon inte vill ha gymnastikstång i sitt rum fast en sådan skulle vara bra att ha för att förstärka armmuskler men dessvärre hon inte vågar för att inte dikta upp hängningssexfantasier. Samma sak på vinden där hon tycker att takbjälkar ser hemska ut så Johanna har livlig och sjuk fantasi. Just därför hon har fått en svår fläskrumba.

Hon kollade hurtsen under skrivbordet om det finns fler sådana obehagliga sprutor. Hon hittade bara en porrtidningsplatta Jenna som är för kvinnor. Hon kollade innehållet och sedan smög till korridoren och i smyg lade den i korridortoaletten. Hon inte vågade ha en porrläsplatta i rummet. I för sig hon inte har någonting mot porr, hon älskar porr men nu hon blev blyg om pedagogerna skulle se den och tro att den är hennes publikation. Knappast det skulle brydd sig om läsplattan eftersom hon redan är fullvuxen, i alla fall enligt ålder.

Senare på kvällen då hon tittade tv-nyheter så kommunikationsapparat som står på skrivbordet, gav signal att hon har fått ett telefonsamtal. Hon tryckte på den röda knappen för att svara och sade med blygsam röst: "Halo?" då hörde hon Miltons högljudda gapskratt med hans typiska porriga rösten. Herr Miinala ringde från rummet som han delade med några killar, dörren mittemot hennes rum. Hon hörde även Marttis klingande barnröst fast han redan är kring 18–20 år. Milton ville testa hotellets interna kommunikationssystem och samtidigt busa med den lustiga blondinen. Hela tiden på bakgrunden hördes Marttis snorskratt. Johanna sa i mikrofonen: "Du är min honungshare!" då Milton började storskratta. Hon hörde på bakgrunden även Christian Uridium fråga att vad en honungshare är för något då Johanna stammade: "Mimimimilton!" och det blev ännu mer garvande.

I Helsingfors klassen bekantade sig med olika sevärdheter både gamla och nya. Allt hinner man inte se under en vecka. De åkte också över till Tallinn och gjorde studiebesök i bryggeriet Saku. Där de fick smaka olika sorts öl och läsk. Vid huvudporten till bryggeriet det står fyra stora ölburkar gjort av sten som fungerar också som portar.

Numera mellan Helsingfors och Tallinn det finns en fungerande tunnelbana som var ett krävande projekt men blev färdig snabbare än den forna västmetron i Esbo.

På kvällskanten de kom tillbaka till Helsingfors och åt i ghananska restaurangen härliga exotiska afrikanska läckerheter. Restaurangen ligger mellan Gloet och Berghäll, inom gångavstånd från hotellet. Inne i restaurangen Johanna busade med Christian som satt vid samma bord med henne, Milton och Martti.

Då herr Uridium höll på att koka chilikryddade spaghetti så hon började berätta dikter: "Miltons dildos el-cigarrer..." Christian började gapskratta så att det inte gick äta och dricka Afri Cola utan läsk sprutade mot väggar. Den afrikanska colaläsk säljs bara i denna restaurang i Helsingfors. Snart skrattet smittade även i övriga bordssällskap så att Milton skrattade med sin heta porriga röst. Han tänkte att blondinen skulle bli bra komiker och borde söka sig till teve. Utanför restaurangen killarna skrattade så att kvarteret ekade. Det lät som om hela kören var berusat men samtliga var nyktra. Johanna var nöjd att hon lyckade få killarna glada. Övriga kvällar de åt i den populära musikrestaurang *Old Bensis*.

Fredag, strax innan tåget skulle anlända till Forssa så det inträffade svårsläckt brand på en däckfirma i småindustriområde Zumila.

Vid porten till däckfirman det står enorm gummimannen gjort av gamla bildäck. Nedanför gummimannen det står en liten skylt på finska och på svenska; *Tillägnat till samtliga Ninor*. Somliga och utvalda vet vitsen med gummimannen samt vilka är dessa mystiska Ninor. Sådan tur att gummimannen inte brann upp utan branden härjade bara inne i lagret. Det bildades giftiga rök så närboende uppmanades hålla fönster och ventilation avstängda och gå inom hus. Under branden snabbtåget körde sakta för att branden skulle släckas innan det kommer fler folk till staden. Tågbron går genom Zumila.

Tågbolaget, European Railways, bjöd middag för sina passagerare. Det är federationens största tågbolag. Samtliga tåg är italienska Pendolinos som heter numera X3000Pendolino. Tågen kan ha lokala tilläggsnamn som till exempel Lapponia, Tamponia, Gothia och Baltica.

Nästa dag Johanna tog sparkbrädan och sparkade till brandplatsen och videofilmade. För första gången hon la märke på gummimannen och blev upphetsad av skylten eftersom namnet Nina liknar på Nino. Hon funderade att vilka är dessa Ninor? Hon känner i alla fall två manliga Ninor. Hon videofilmade gummimannen med multimediekameran samt den brända däckfirman.

Granne med däckfirman det är byggvarubutik. Andra sidan av byggbutiken det är lågprisvaruhuset Y&Y. Andra sidan av däckfirman det är bilbesiktning. Bakom bilbesiktning det är Pulsarevägen där Milton bor som inneboende i en vit tegelvilla. Framför garaget det står ett urgammalt skrot Renault.

I juni månad, direkt efter skolavslutning, Johanna hade sitt allra första sommarjobb. Arbetsplatsen var kopieringscentralen på stadshuset. Även nu hon hade mycket spilltid så hon fick rita och skriva massa strunt. Hennes enda arbetsuppgifter var att håla och häfta. Hon blev färdig i rekordtid. Hon är snabb på att arbeta. Raija inte vågar låta henne använda skärapparat för då det skulle vara stor risk för skärolyckor och sedan Raija skulle få sitta hos tingsrätten åtalat att hon skulle ha låtit specialskolelev använda skärapparat med kraftfull laser. Det hörs tydligt av Johannas tal att hon är funktionshindrat fast hon själv inte erkänner detta till någon eller sig själva. Hon stammar och kacklar förfärligt mycket så att man lätt tröttnar på kacklande. Hon själv hör inte kacklande och stammande. Internt hon hör sin röst korrekt radioröst men dessvärre andra personer tycker att hon kacklar som en stressad höna eller låter som teleprinter.

Johanna har hört från videofilmer hur hennes röst låter, det är hemskt att höra sin egen röst, precis som hon ofta tänker för sig själv. Tänk om hennes röst skulle höras lika bra som hon hör invärtes, brukar Johanna drömma.

Om hon skulle vara svagare funkis så hon skulle bli deprimerad och sluta prata så att hon skulle bli stämplat som autistisk. Johanna inte är speciellt känslig men hemma hon lätt börjar lipa av små saker. I skolan och i pryö hon inte gråter utan döljer allt inom sig.

Raija Lillukka vågar inte heller låta henne kopiera eftersom då det kan vara stor risk för maskinhaveri. Gamla tjocka Raija inte litar på funktionshindrade. Det säger hon inte högt.

Allra minst Raija, Leena och Kirsti litar på invandrare och är smygrasister. Egentliga kopieringscentralen inte skulle behöva sommarjobbare men förmän ville vara extra snälla mot gymnasiespecialskolans yrkesvalspedagog Esteri Hannula. De var tvungna ta emot praktikanter från specialskolan för annars kommunens chefer skulle ha blivit skyldiga till diskriminering av funktionshindrade.

En junimorgon på väg till jobbet Raija råkade se utanför Kivinens hus Oskaris självbyggda husbil vara till salu. Oskari hade byggt husbilen samma sätt som sonen Verneri.

Nu han vill bli av med husbilen för att få extra stålar. Han har en vinröd personbil av märke Roll som är från slutet av 2970-talet, lite nyare än Anttis ljusblåa Roll.

Så fort när Raija hade sett husbilen utanför Kivinens hus så hon tänkte på att den vore praktisk i jakt och fiskeutflykter.

Senare på jobbet hon frågade Johanna mer om husbilen som står vid Gamla Tammelavägen. Johanna visste inte så mycket om farfars bil men lovade ta reda på bilen. Farfar skulle bli glad om sondotter skulle ordna en köpare, tänkte Johanna.

Bredvid husbilen står hyresgäst Eeka Palmuniemis gamla och sliten Hayosiko P6, verkligen som exploderat bil. Några gånger Johanna har spottat rester av bullar från sitt rumsfönster mot Eekas bil. Även detta är hennes konstiga småflickors hyss. Häromdagen herr Palmuniemi tog upp saken med hyresvärden Antti att någon spottar på hans bil. Antti gissade vem den skyldige kunde vara eftersom äldsta dotterns rumsfönster sitter strax ovanför bilen i husgavel. Högst upp det är Jaana-Maris vindsrumfönster, mitti gaveln. Antti vet att knappast yngsta dotter brukar spotta mot folks bilar. Såklart han inte berättade om sina misstankar till Eeka. Han vill skydda sin dotter. Han lovade ta reda på den skyldige. Då han hade kommit in så han frågade Johanna om hon spottar mot Palmuniemis bil. Såklart hon försökte blåneka men pappa inte är lättlurat och sade att fast det bara är Eekas gamla och sliten skrotbil men ändå man inte ska spotta eftersom bilen är hela anden och liv för Eeka.

Den andra spottfall inträffade ett tag sedan då hon spottade från föräldrarnas sovrumsfönster mitti hyresgästens hjässa. Våningen nedanför sovrummet, i B-trappan, i Parviainens gamla lägenhet bor nuförtiden unga Jenny Garfield som arbetar som mentalsjuksköterska. Antti och Anna inte gillar henne eftersom fröken har ihilistiska drag men hon får bo så länge hon betalar hyran.

Då Johanna hade spottat på hennes hjässa så hon klagade till hyresvärden Antti. Jenny frågade att vem våningen ovanför bor hennes lägenhet. Han svarade att det är våra sovrums och förmodligen dottern har busat och lovade snacka med henne. Då Jenny hade gått så Antti gick in i sovrummet där Johanna låg på föräldrarnas parsäng och läste läsplattan Naku Nankka. Numera Anna slipper läsa högt till vuxna döttrar.

Antti höll ett litet förhör med Johanna och frågade om hon hade spottat mot Jenny. Nu också hon försökte blåneka men pappa var helt säker att dottern ljuger och sade att man inte får spotta på folk även om det bara skulle vara ihilisten Jenny.

Senast, år 2980 i Villmanstrand hon hade spottat ner från balkongen mot herr Gandalfi. Så han ringde Kivins dörrklocka och klagade att det får vara sista gång när man spottar på honom. Då Anna var hemma och höll ett rejält predikat till Johanna. På natten när Antti hade kommit hem så frun berättade till honom om kvällens händelser. Då han blev jättearg och sa att om han skulle ha varit hemma så tösen skulle ha fått gå hos gubben och tvätta hans tröja. På morgonen han inte mer pratade om saken.

Nu när Jenny Garfield hade klagat av samma sak så Antti inte var lika arg eftersom även han avskyr hyresgästen Jenny och kunde tänka sig även själv spotta på henne men vill inte av flera skäl.

Det första fröken Garfield är betalande hyresgäst samt han har alltid gillat samtliga tjejer som heter Jenny. För Antti namnet Jenny har lika erotisk klang som namnet Nino är för Johanna.

Nu på sommarjobbet Johanna inte visste så mycket om farfars husbil så hon lovade fråga farfar om husbilen. Hon har aldrig varit intresserad av bilar och maskiner fast drömmer om körkort. Körkortet kommer inte automatisk i hennes plånbok.

Efter jobbet Johanna frågade pappa om farfars husbil och berättade att en arbetskompis, typograf, hade sett husbilen till salu och var intresserad.

Antti skrev upp på papper fakta om pappas husbil samt skrev kontaktuppgifter. Nästa dag Johanna gav pappret till Raija som ringde till Johannas farfar. Så fort när Oskari hade berättat priset så Raija tappade intresset och började på skoj kalla Kivins för snåljäpar och blodsugare. Johanna var förgäves spänd i fall Raija skulle komma hem för att titta husbilen och se henne utan glasögon.

Då Johanna på misstag hålade eller häftade pappren fel håll så Raija ruskade huvudet: "Du är för sorglig, du blir ingen kopieringsteknik!" Då och då Raija på skoj hotar komma hem hos henne för att diskutera med mamma Kivins angående misstagen samt fråga vad det är för vätska som strömmar i hennes huvud. Varje gång Johanna ta detta på allvar och blir stressat: "Kom inte, kom inte!" Raija skrattar så att bröstet hoppar och blygdläppen flinar samt frågar: "Är du rädd för din egen morsa?" och skrattar och sedan säger: "Jag tror att denna Anna Kivins är en tuff kvinna!"

Anledning till att Johanna reagerar så där viset är alla dessa småflickors hyss som hon har gjort tidigare så hon fruktar eventuella predikat på hemma fronten.

På grund av denna reaktion Raija gillar på skoj reta henne att ikväll halv sju hon kommer.

Denna evighetsdiskussion sker oftast vid hem dags då Johanna blir hyperstressad och följer efter Raija till parkeringsgaraget nedanför stadshuset och hindrar henne åka innan hon tillbaka drar hotelsen. Till slut Raija är tvungen avslöja att hon bara skojade och inte kommer. Då Johanna suckar för lättnad och säger att bi ses i morgon. Då Raija ropar från sidofönstret: "Okej, halv sju Brandergatan 20!" då Johanna vände sig om och hindrar henne åka iväg innan hon åter har tagit tillbaka hotelsen. Då Raija skrattar: "Okej, jag kommer inte, gå hem!"

Raija tycker att det är roligt att reta en så barnslig tjej som reagerar så lustigt. Om flera år senare Johanna kommer på att hon borde ha uppfört sig mer vuxen eftersom sådan beteende ger henne bajas rykte.

Häromdagen Raija gav till Johanna många ark kopieringspapper eftersom hon vet att hon gillar rita. Det som Raija inte vet, Johanna inte ritat hemma på papper utan använder elektroniska ritplattor. Pappersarken hon kommer använda till skrivaren för att kunna skriva ut berättelser och sätta i pärmar. Såklart hon kommer kamouflera pärnarna så att mamma, pappa och syster inte blir nyfikna på innehållet. Hon skulle vilja lägga ut berättelser och teckningar på Kivinen Arenan men då skulle familjemedlemmar se dem och gissa hur barnslig hon är i skolan och på sommarjobbet. Så länge hon inte kan kryptera sina mappar på Kivinen Arenan där hon och lillasyster har eget krypin. På Facebook hon någorlunda klarar dölja vissa inlägg. Johanna har tur att typograferna är mycket humoristiska, kanske alldeles för mycket. De är på samma våglängd med henne. Om typograferna inte skulle vara det så hon skulle ha fått sparken och inte ha fått sommarjobb. Johanna inte har någon som helst aning att när och varifrån hon får sina allra första och sista sparken.

Teckningspappren hon transporterade i gamla brödlådor som står mängder utanför kopieringscentralen, i hörnet mellan kopieringscentralen och stadshus restaurangen. Det är Raijas idé att transportera pappren i brödlådor för att kommunchefer inte skulle se att hon ger bort kommunens egendom. Pappren i fråga inte kan användas i kopiatorer så det vore synd kasta annars fina papper. Johanna tar sparkbrädan till sommarjobbet och därför inte kan transportera pappersarken på en gång så hon tar några lådor varje dag. Lådan hon sätter längst bak i sparkbrädan så att det går ha ena foten på brädan och med andra foten sparka fart. Medan hon åker med sin sparkbräda så hon har glasögonen i fodral som hon har innerfickan. Vid cykelstället utanför stadshuset på morgonen hon sätter på sig glasögonen och tvärtom på eftermiddag. Hon inte är vana åka med sparkbrädan och ha glasögon på sig.

Mitt emot stadshuset, andra sidan av Nya Tammelavägen, det är låg- och mellanstadieskola, Puolala skolan, som finns i den centrala stadsdel Tingbo, med villor och höghus. I norra delen finns bostadsrätter samt Forssa resecentrum. Bakom tåg bron det är villaområde Omahimala och Tavastlund. Öster om Tavastlund det finns höghus med bostadsrätter samt stadsdelskyrka med begravningsplats. Tåg bron går mellan Tingbo och begravningsplatsen. Under bron det är cykelväg och välvårdad gräsmatta. Johanna inte känner speciellt bra stadsdelen Tingbo och inte kan ens ana att någon gång i framtiden hon bor där.

På midsommar Kivinens samlade sig precis som vanligt på sommarstuga i Pargas. Stugan kallas för farfars sommarstuga fast den ägs av båda Oskari och Hissu. Bakom en udde, söder om stuga, det är Raija Lillukkas semesterställe som är semesterkooperation eftersom hon inte har råd köpa egen stuga. Nu när Raija hörde att Johannas farfar, den snåle jäveln, precis som hon kallar honom för, så hon skojade till Johanna att hon kunde ta båten till Tandbrovikens ända och snacka lite med mamma Kivinen och kanske hon skulle bjuda vinsnaps. Johanna Ångrade att hon hade avslöjat att hon skulle fira midsommar på farfars sommarstuga i Pargas. Såklart Raija är avundsjuk till den snåle jäveln att hon inte har råd köpa sommarstuga men den snåle kajanalänningen har en sommarstuga på den fina platsen samt har högt prissatt husbilen. Raijas semesterkooperation ligger i stugbyn Hollandia som ligger mellan Tandbroviken och Eklunds växthus. Öster om Hollandia det är en liten ort, Brabo som tillhör i Pargas kommun.

Så fort Johanna hade råkat berätta om sina midsommarplaner så Raija ivrigt skojade att det var rolig sammanträffande att även hon har ett semesterställe på samma område och det tar bara några minuter ta båten till Tandbrovikens ända samt det inte heller är långt att promenera dit. Såklart Johanna blev orolig men sedan Raija var tvungen avslöja att det bara var på skoj.

Johanna brukar ofta städa i hyllor och bord. Det är oordning på kopieringscentralen. Det ligger här och där Raijas fiske- och jakt tidningsläsplattor samt fiskegrejer. Johanna vågar inte röra i fiskegrejer på grund av fiskskräcken. Det är bra att hon inte vågar pilla hennes fiskegrejer för dessa är heliga för denna tjocka kvinna, lika heliga som kossan för indier. Raija irriterar sig att hela tiden sommarjobbaren pillar på allt så att ingenting kan stå i fred.

Häromdagen Leena gick bakom hörnet och ringde till kopieringcentralen och blev överens med Raija att de skulle lura den där dumma blondinen. Raija gav mobiltelefonen till Johanna och sade: "Pst, Esteri ringer och vill prata med dig." Johanna gick med på och tog mobilen i handen och sade blygsamt: "Haloo?" Hon hörde bekanta rösten. Leena lyckade bra imitera yrkesvalspedagogens mörka rösten, nästan lika porrig röst som Milton har. "Det är Esteri Hannula, goddag, dina arbetskompisar påstår att du pillar på allt, stämmer detta?" Johanna stammade: "Ne, inte så mycket, menar inte pilla utan vill bara städa och hålla saker i ordning, det har blivit missuppfattning!" Leena som imiterade Esteri hade svårt dölja skrattet. Hon sa: "Jo, be förlåt, du, ringer jag till dina föräldrar?" Johanna stannade att det inte behövs, ring inte. Efter samtalet hon bad förlåt. Såklart kopieringsteknikerna hade svårt att dölja skratt. Hur i sjutton denna blondin kan vara så lättlurat precis som Raija och Leena tänkte. Slutet av nästa decennium Leena avslöjade för Johanna att det var hon som hade ringt och imiterat Esteri och detta var den roligaste arbetsdag någonsin. Så roligt Leena Lehto inte har haft sedan hon letade syster från fel sjö, precis som hon brukar ofta skoja. Arbetsdagarna brukar vara trista eftersom det kommer hela tiden mycket kopieringskunder, kommundienstpersoner.

Samtliga har mycket viktiga och brådskande ärenden så det inte går prioritera.

Johanna trodde på allvar att hon hade snackat med yrkesvalspedagogen. I höst då skolan hade börjat så hon undrade på att Esteri aldrig tog upp samtalet. Kanske pedagogen hade glömd det hela eftersom Esteri redan är gammal gråhårig kvinna, tänkte Johanna. Bara en grej Esteri tog upp och det också är ett telefonsamtal. Nämligen en dag Raija hade ringt till Esteris nummer och gett mobilen till Johanna som hade sagt någonting med sin monotona röst på kajanaländsk accent så att gamla Esteri inte förstod någonting. Johanna inte visste vart var telefonlinjen öppen. På bakgrunden kopiatorerna dunkade så Esteri inte kände igen rösten samt tänkte inte heller numret. Johanna inte hade någon som helst aning att även då hon blev grundlurat.

I juli Johanna fick hålla en månadssemester. Då Kivinens åkte precis som vanligt till Vattula för att träffa släkten och bekanta.

Denna gång de åkte E63an eftersom de lämnade husvagnen hem. Husvagn brukar stå vid Gamla Tammelavägen, bredvid Oskaris husbil och Eekas personbil. Anttis husvagn står längst borta närmast bilreservdelsbutik. Så småningom Oskari kunde sälja husbilen.

Antti har tröttnat på att dra den förbaskade kärran. Anna inte är vana köra längre sträckor. Hon tycker att på väg till mataffären hon blir yr, precis som hon brukar säga.

På väg till Vattula de övernattade norr om Kuopio i lågprishotellet Hotel Earth Wind. Billigt hotell utan lyx. Hotellet bara är för övernattare, finare vandrarhem. Hotellet har en automatisk vinbutik och enkel matsal. Enkel frukost ingår i priset då man kan äta så mycket man orkar. Det inte finns fin lyxmat utan helt vanliga husmanskost.

Reception är automatiserat. Betalning görs i kassaautomaten. Betalningssätten är Plus Card och kontanter. Sedlarna stoppas in i pengahålet och från det andra hålet kommer växel pengar. Det finns flera stycken bevakningskameror så att hotellgäster skulle känna sig trygga.

Senare på kvällen i rummet som Johanna delade med pappa, råkade hon tappa sin multimediekamera. Sådan tur det var mjukt heltäckningsmatta så kameran klarade sig men sökarens gångjärn brast. Hon brände proppen att den fina multimediekameras sökare lossnade och nu det är svårare att filma när man inte ser objektet genom sökaren. Hon skrek full av ilska: "Sug kuk, kamera!" och rusade ut och slängde igen dörren. Hon gick med ilska raska steg till den lilla vinbutik och köpte en flaska *Ehoton Vodka*, Savolax spritmärke som säljs bara i landskapet Savolax. Sedan hon gick ut och satte sig på parkbänken vid fasaden. Hon drack på en gång innehållet i magsäcken och grimaserade precis som ett gammalt fyllo. Bakom henne, på hotelltaket det lyser med röda neonbokstäver hotellets namn. Bakom bänken det är tätt blomsterbuske.

Hon tyckte att denna Savolax vodkadrycken smakar gott. Den smakar hallon och därför den inte känns lika rått som vodka utan blandning.

Vinbutiken är obemannat med kassaautomat precis som i andra butiker. Hon hade i byxfickan plånbok med lagom antal mynt. *Ehoton Vodka* kostar bara två euro, det vill sägas landskapets billigaste sprit. Antti sprang efter dottern och till slut hittade henne sitta utanför hotellet och var asberusat. Han fnös: "Helvete flicka, så där viset får man inte dricka sprit utan man ska så småningom njuta och känna smaken men inte så där viset som du gjorde, så gör bara några jävla kasse-almor, fy på dig!" och hjälpte henne in i rummet innan väktare skulle komma och arrestera enligt LOB – lagen om berusade personer. Det är förbjudet att supa på allmänna platser. Framför hotellet det står flera stycken bevakningskameror. All sannerligen hon har blivit upptäckt i trygghetscentralen.

Om inte Antti skulle ha kommit i tid så all sannerligen vakterna skulle ha kommit och gripit henne enligt lagen om berusade personer.

På morgonen Johanna hade hemskt baksmälla. Hon bestämde sig och lovade för pappa att aldrig mer supa. Antti tyckte det lät komiskt. Typiskt nykterhetslöfte precis som alla alkoholister lovar och lovar men klarar inte, tänkte Antti Axel Kivinen. Han delade rummet med äldsta dottern medan Anna delade rummet med Jaana-Mari. Hotellet bara har tvåpersonsrum.

På morgonen när Anna hade hört vad Johanna hade gjort så även hon kritiserade dottern att man inte ska dricka sprit så mycket utan njuta i så småningom.

På kvällen när Johanna hade somnat så pappa lagade det brustna gångjärnet i hennes multimediekamera så på morgonen Johanna såg att den var nästan som ny. Om man tittar noga så man ser i fogarna lite grann Plastic Badding limmet. Hon kommer inte ihåg orsaken till supande. Pappa berättade hela händelseförloppet. Hon lovade handen på hjärtat att aldrig någon sin skulle dricka sprit. Även nu Antti log och tyckte det låter lustigt men hoppas att den skulle vara ett riktigt löfte men alla lovar och lovar men sedan det blir ännu mer supande. Såklart han hoppas att döttrarna inte skulle bli alkoholiserade eftersom i släkten det finns några periodare. En av dessa är farbror-Matteus. Antti själv försöker och har lyckats dricka alkoholhaltiga drycker med måtta. Bara midsomrarna på stugan Antti och Vernerer brukar dricka hejdlöst så att senare på kvällen de två bröder är aspäckat. Hissu har märkt att spriten inte passar för Antti eftersom alkoholen spänner i hjärtnerven så att han blir tystlåten och kan börja retas då han är full samt vid läggdags sprattlar som en marionett. Vernerer på sin tur börjar skratta mycket då han är full.

På morgonen Johanna mådde konstigt. Hade hemsk huvudvärk. Hon förstod att detta är baksmälla, efter sjuka, krapula efter att ha hört att hon hade druckit sprit. Hon tänkte för sig själv att aldrig mer ska dricka brännvin. Pappa visade henne spritflaskan. Då hon kom ihåg den söta hallonsmaken.

Så fort när baksmällan hade lättat så de fortsatte semesterresan mot Vattula. Innan de skulle hos mormor Elisabeth så Johanna gurglade munnen med mintsmakande munvatten för att den religiösa mormodern inte skulle känna spritlukten. Elisabeth är numera strängt mot sprit och vägrar ta ens konjak som medicinskt syfte. I sin ungdom hon har gillat likör och sålda fruktviner på torget i Vattula. Hon hade ett litet bord vid fontänen. Nu på gamla dagar hon har bestämt sig sluta att skvätta med sprit för att inte mista plats i himmelriket, precis som hon brukar säga. Denna helnyktra livsstil hon började direkt efter Eemelis bortgång.

I Vattula Kivinen hyrde en stuga på den centrala campingen. Där Eeka besökte med sina tre ungar. Såklart multimediekamerorna var på och det var direktsändning på videosajterna Kivinen Arenan och Karjaruutu.

Fortfarande Volmar sörjer efter villan och nöjesroboten som han förlorade till exfrun i skilsmässan. Alli vägrar bli av med roboten. Om han skulle ha krävt få *Nalle Robo* så kärringen skulle ha tagit skåpbilen och det skulle vara ännu sämre idé eftersom bilen är hans arbetsredskap. Han inte har råd köpa en ny nöjesrobot fast sådana skulle finnas billigt på olika secondhand butiker.

Våren Eeka träffade en tio år yngre, kortsvarthåriga långväxta spinkiga Martina som arbetar som pizzabagare i centrala Vattula. Hon flyttade hos Eeka och blev poppis bland barnen eftersom hennes pizzor verkligen är goda.

Martina tröttnade på ungarnas dåliga beteende eftersom de kräver att varje gång de besöker hos pappa så det ska vara pizza. Eftersom hon jobbar med pizzor så hon har tröttnat på att äta dessa runda stekar. Eeka blev överens med barnen att det blir pizza bara på lördag.

Så fort när Anne och Liebling hade hört att barnen äter pizza hos pappa så Liebling fnös att där den där gubben matar massa skit i barnen från gemensam tallrik.

Närheten av Eeka, vid samma gata, bor David Porilainen med sin familj. David och Tarja har blivit riktiga tjockisar medan barnen, Hanna och Tatu, är normalvikt, kanske ungarna har sett hur fult är fetma så att man sväller ut.

Numera Hanna har gasolgitarrbandet, *Posse Jasperin bändi*, som ofta spelar käcka bananlåtar på stadens torg. Ifjol hon beställde av Antti billiga tavastländska gitarrsträngar eftersom där det finns flera gitarrsträngfabriker och därför dessa är billigare i Tavastland.

Antti hade på flit glömt att köpa gitarrsträngen för att slippa stressa. Vilket gitarrsträngbud jag är för någon, tänkte Antti.

Nu när Kiviniens kom hos familjen Porilainen så Hanna anföll som grisen på limpan och frågade efter sina gitarrsträngar medan hade en gasolgitarr i handen som saknade strängar.

Antti skrattade: "Haha, jag glömde köpa, samma huvud året runt!" Hanna blev besviken och gick mumlande i sitt rum och mumlade: "Sug kuk, tavastlänningen!" och slängde igen dörren. Från rummet det hördes hur hon öppnade ölburken.

Tarja ruskade huvudet och sa att så där viset även dottern förstör sin kropp när hon dricker öl till tröst. Hon suckade och fortsatte att samma sak med David som dricker öl som en svamp. Hon suckade ännu en gång och sa att även hon själv gottar sig som tröst, och spände upp sin mage. Anna såg hennes enorma fläskveck som kallar för *jenkaskaftet*. Anna sa av artighets skull: "Nä, du inte är tjock!" och spände upp sin spinkiga mage. Tarja skrattade eftersom hennes gamla jobbarkompis inte har några extra kilon alls.

Familjen Porilainen har en fickformat nöjesrobot. David är stolt över denna lilla nöjesrobot som han ofta tar med sig till jobbet för att leka med den på kafferasten. Han arbetar fortfarande som elinstallatör.

Medan han gör elinstallationer så bredvid roboten spelar kajanaländsk schlager.

Nu herr Porilainen visade roboten för sina gäster som satt inne i vardagsrummet. Jaana-Mari stoppade fingret ini robotens laddningshål och då fick hon elektriskstöd.

Sådan tur att roboten inte hade högspänning, ungefär likadan strömstyrka som i fasta telefoner. Hennes pannlugg reste sig upp. Mamma sa: "Där fick du, din nyfikenstrut!" Tarja skrattade att även David är hopplöst nyfiken och har fått otaliga elektriska stötar fast tjomme är elinstallatör. Hon berättade också att en gång gubbe hade kopplat kökskablarna helt fel så att hela diskbänken var strömförande.

Anna tänkte i för sig själv att visst det har hänt även för Jaana-Mari ett och annat. I Villmanstrand då villan dränerades så lillan ofta hjälpte pappa att gräva runt huset tills det hände jordskred så att hon blev levande begravd under sanden. Antti lyckades studsas upp från gropen och sprang in för att ringa efter räddningstjänsten. Brandkåren kom fort och flickan kunde grävas upp igen och fick inga men.

Detta chockade Anna så att många nätter i rad hon inte kunde sova. Hon och Antti vädjade till döttrarna att de inte skulle säga ett ljud till släktingar. De är livrädda om Oskari och Hissu samt Elisabeth skulle få reda på det inträffade så nitroburken skulle bli snabbt tom.

Nu hos Porilainen Anna funderade om hon skulle berätta om detta för Tarja och David men hon bestämde sig inte berätta för att inte riskera att detta skulle komma till mammans kännedom. I den lilla Vattula nästan alla känner varandra. Hon berättade bara en annan sak som också hände i Villmanstrand, nämligen Jaana-Mari fick en sticka i fingret som man fick avlägsna i sjukhuset.

Lite senare man gick ut för att röka el-cigarett. Jaana-Mari fick idé att hämna till den hemska nöjesroboten fast det bara är en maskin men ändå hon blev bitter till den förbaskade manicken. Hon sa att hon blev toanödig. Istället för toaletten hon smög ini vardagsrummet och tog nöjesroboten och lade den under tjocka mattan och trampade och hoppade så att under mattan det kom brakande läte, hur roboten blev mos. Hon gömde rester av apparaten under mattan och gick tillbaka till trädgården och sa att det lättade sig.

Lite senare när Tarja gick i köket för att sätta på cappuccinomaskin så hon märkte att det putar någonting under mattan i vardagsrummet. Hon slätade bulan och såg att det var nöjesrobotens rester. Hon misstänkte sin make eftersom han ofta får konstiga ryck. Gäster hon inte kunde misstänkte eftersom hon litat på familjen Kiviniens. Nu när det fanns främmande på besök så hon inte började anklaga gubben. Så fort Kiviniens hade gått så det blev himla liv hos Porilainen. Tarja anklagade David att han hade förstört roboten och David på sin tur anklagade henne. Sedan barnen började gnälla att mamma och pappa hade förstört nöjesroboten.

Otaliga gånger Tarja har funderat om hon skulle skilja från denne galna periodare men inte vet om hon skulle orka skilsmässoprocessen. Hennes mentalhälsa inte skulle räcka till. Varje vår hon har psykiska problem och besöker på psykiatriska laddningscentralen för att balansera hjärnskålen.

David inte vill skiljas eftersom han hade hört rykten om Volmars och Allis skilsmässa. Han är livrädd om deras villa skulle gå till kärringens eventuella älskare. David har själv byggt villan så den är helig för honom.

I höst nöjesrobot Aunus Tipsu gick sönder för alltid. Minnet blev full och det inte gick formatera eftersom detta har gjorts otaliga gånger. Även komponenter var slitna så det inte är lönsamt reparera. Med den summan man skulle få helt ny robot.

Kiviniens bestämde sig inte köpa en ny nöjesrobot eftersom barnen är så stora så de inte behöver mer kvällssagor och vaggvisor.

Antti demonterade roboten i små delar. All användbara han gav till pappa som kunde snickra något kul. Oskari alltid har varit en riktig bitsnickare.

Han monterar i lampfötter små LED-lampor och små trådlösa högtalare som man kan koppla till musikspelare.

Såklart Johanna tyckte det var sorgligt att hon inte längre kam lyssna musik som man har samlat i Aunus Tipsu. Roboten klarade sig förvandla vanliga schlagers till gråtpsalmer och tvärtom. Dessvärre man inte hann säkerhets kopiera robotinnehål. Det har man tänkt men det inte blev av. Nu innehållet finns i cyberspace. Sådan tur det finns många filmer om roboten där man hör ett axplock av innehållet. Filmen finns såklart på Kivinen Arenan.

Den roligaste filmen är då nöjesroboten står på Annas bröst och berättar på karelska någon gammal skröna. Emellanåt roboten är nära ramla mellan bröstet.

I en annan film som Johanna har filmat, Aunus Tipsu kommer från laddningsdockan och trallar republik Karelens nationalsång.

Ofta Kaarlos och Fridas yngsta, Jeesus, brukade komma med sin lekkompis för att lyssna på karelska skrönor och gråtpsalmer från Aunus Tipsu. Pojkarna brukade ofta skratta ljuvligt men nu det är färdig skrattat. Då Jeesus hade hört att roboten har gått sönder så han började gråta, det inte var någon underhållande gråtpsal. Sådan tur han kan titta och lyssna nöjesrobotens trallande på videosajten.

Karelska nöjesrobotar man kan bara köpa i östra Karelen och i republik Karelen. Anna och Antti inte vill mer ha en nöjesrobot inte heller ett husdjur. Djur behöver jämt vård och omsorg även nöjesrobot kräver ständig service och säkerhetskopiering. En robot förbrukar mycket el.

Några år sedan även Kaarlos och Fridas kopparfärgade, lammliknande nöjesrobot, Jukke Tronic gick sönder. Den var många år gammal, äldre än Aunus Tipsu. Roboten de köpte mitten av förra decenniet, ungefär samtidigt då de fick roboten Lasse.

Nu båda, Jukke och Lasse, har gått sönder för alltid. Först Lasse Tronic blev oxiderat och nu även Jukke Tronic. Antti misstänker att lillebror har på flit sparkat Jukke sönder för att bli av med den. Roboten var omtyckt av Frida och barnen. I Jukke Tronic det var fabriksfel nämligen kylningsvätska rann på golvet så att strumporna var jämt blöta. Även Kaarlo och Frida bestämde sig att inte köpa en ny robot av samma skäl som Antti och Anna trots lille Jeesus brukar gnälla att han skulle vilja ha en liten robot.

I augusti Antti fyllde 50 år så nu man inte kan kalla honom för små unge. I juni fyllde Anna fyrtio så inte hon heller är längre små tös. De båda hade stor kalas med festhattar och strutnäsor. Hela lägenheten var smyckat med serpentiner och ballonger.

Anna fick som födelsedagspresent en toppmodern fjärrstyrda mikrovågsugn. Då maten är klar så öppnar luckan och maten kommer ut på en bricka, fiffigt eller hur? På köpet med mikrovågsugnen det var koklåsplatta där man lär hur man lagar mexikanska tacopajer samt hur kryddar man en ripa.

Anna skulle vilja lära sig göra kroppkakor som man ångar upp i en kastrull under locket och sedan man behöver värma upp i mikro.

Antti fick som födelsedagspresent en jättebilsskärm som täcker hela väggen. Bildskärmen monterades direkt så att gästerna skulle se direktsändningen på Kivinen Arenan. Johanna och Hissu filmade föräldrarnas kalas. Båda multimediekamerorna var kopplade till videosajten. Där det var två Liverutor.

Då Asta kom till Annas kalas så hon skojade att hon kommer sitta så länge och titta då födelsedagsbarnet skulle vissna ut. Anna skojade tillbaka att hon kommer servera så mycket alkoholhaltiga drycker att hon ser ut allt yngre ut.

Asta har spännande tider. Hon har bröstcancer. Hon är säker att inom kort hon skulle dö. Hon har fått mängder av cellgifter så att hon har tappat håret. Det vänstra bröstet har bortopererats. Hon kommer få ett silikonbröst och en peruk. Läkarna tror att man har vunnit över cancer och hon skulle återhämta sig men Asta är negativ. För henne det var tufft att tappa egna håret. Peruken hon har beställt från kajanaländsk frisørsalong i centrala Forssa. Det är blond peruk precis som hennes hårfärg. Nästa alla kvinnor i släkten Kivinen som bor i staden, brukar gå till Salong Kyllönen som ägs av Sirpa Kyllönen som kallar sig själva för allmän-Sirpa, en långsvarthårig kvinna.

En gång när Johanna var där med mamma för att snygga till frisyren så Sirpa fick ett fräckt bussamtal där en mansröst skojade om hon skulle ge fransk massage. Eftersom Sirpa är humorist så hon skrattade att det tyvärr inte går men hon kan klippa håret. Efter samtalet hon berättade om samtalet för Anna och Johanna. Detta fastnade i Johannas minne så att förr eller senare detta kommer hamna i hennes berättelser. Från och med nu hon lärde sig ett nytt begrepp; fransk massage och började fundera att det vore skönt få fransk massage av en härlig snygg kille samt massera franskt vis, kanske det kunde vara Milton, tänker Johanna.

I höst Johanna började andra årskurs i gymnasiet och nu har hon två år till den vita studentmössan. Eftersom hon går på gymnasiespecialskolan så hon inte har så bra chanser få arbeten med bra lön men säkert det blir något, precis som hon brukar tänka. Hon förmodar och förväntar att yrkesvalpedagog skulle ordna en bra arbetsplats framför näsan. Hon inte tänker sig att hon kunde redan nu börja förhandla i olika företag men det klarar inte en blyg tjej.

Under hösten Milton och Martti lyckades locka henne till den nygrundade föreningen *Basic*. Det är den gamla göteborgska Grunden förening för funktionshindrade som har under åren etablerat sig runt omkring i Norden och i Finland föreningen har två namn; svenskspråkiga Grunden Finland och finskspråkiga Basic. Numera svenska språket finns bara i Finland medan samma språk heter i Skandinavien skandinaviska språket.

Torsdagskvällar föreningen Basic har stugkväll med snack, bingo och DJ-kvällar. Johanna bestämde sig börja gå till stugkvällen för att göra Milton glad. Hon inte vill bli medlem eftersom hon inte vill binda sig i någon förening, allra minst i funktionshindrades föreningar, precis som hon brukar tänka. Hemma hon sa till föräldrarna att en klasskompis hade lockat henen till en fritidsförening som egentligen är för funktionshindrade men man inte behöver vara funkis om man får dit. Så formulerade hon till mamma och pappa. Funktionshinder är ett tabu inom familjen; i familjen ingen är funkis fast Johanna får sjukpension. För att ansöka sjukpension så man fick skriva i webbformulär att hon har lindrigt funktionshinder, annars det inte kommer klirr i kassan. Ansökan man fick också skicka som pappersbrev till federala Insurance Cash, som är paneuropeisk Försäkringskassan. Hemma Johanna brukar kalla ansökan för *gumsepapper*. Så klart hon skulle vilja hellre få normal lön fast hon inte ens arbetar. I några delstater i EF alla invånare får medborgarlön men inte i Norden och Karelen. Funktionshindrade har svårt få lönearbeten eftersom gymnasiespecialskolmeriter inte väger mycket. Den är värt som toapapper.

Föreningen Basic har sin lokal mitti Eurola i en enplansbyggnad, på Jordmannavägen, mellan två trevåningshöga hyreshus. Norr om hyreshuslängan det är Eurola ungdomsgård där Johanna gick några gånger då hon var på lågstadiet och hade keramik men det blev inget av med det eftersom hon var alldeles för klåfingrig och pillade på allt samt förstörde andras keramik arbeten. Barnens keramikkurs leddes av Allu Pulkkinen. Familjen Pulkkinen är en riktig all hyvel som alltid är på farten och sysslar allt möjligt. Mamma Pulkkinen, Arja, är aktiv i lokala Workers Partys Kajanalandsektion och är arg mot borgarna. Partiets Kajanalandsektion försöker förbättra livet för kajanalänningar utanför Kajanaland och uppmanar samtliga kajanalänningar rösta på Tavastlands kajanaländska kandidater. Sonen Pulkkinen, Kassu heter han, brukar arbeta på den lokala EBU Radio Three Towns kajanaländska ungdomsprogram. I radion han jobbar tillsammans med proffsjournalist Nino Hyrsky. Kassu bara är en praktikant, blivande journalist.

Då Kivinens bodde i Eurola, början av 2970-talet, så lilla Johanna brukade då och då leka med lille Kassu. De är jämnåriga. Av detta hon inte har minnesbilder men har hört av mamma att hon har lekt med Kassu Pulkkinen. Detta faktum upphetsar Johanna och det vore kul att börja igen leka med honom, vuxenlekar, testa fransk massage, precis som hon brukar tänka för sig själv.

Johanna vann huvudpriset från den första bingokvällen på föreningen, en silverbricka. Nästa vinst bar en liten kaktuskruka med LED-lampor.

Till föreningen hon tar bussen. På torget hon möter Milton och Martti då de stiger på Eurola bussen. Nästan varje gång i bussen Martti och Johanna brukar busa och skoja med varandra medan Milton snackar med busschauffören. Han känner varenda busschaffis i Forssa. Ofta han tar bussen till Scientologikyrkans möten. Om detta han inte har sagt ett ord till Johanna för att hon inte skulle gå till scientologikyrkan för att fjanta sig. Då skulle scientologer ta illa vid och kanske klassa henne som supersyndiga masken i marken.

På en DJ-kväll Johanna bestämde sig vara som *Disc-Jossan*. Hon hade med sig musik-USB-klossen dit hon hade samlat bästa låtar från en musikalkomedi.

Det är en tv-serie som nyligen har visats på den nationella EBU TV1. Musikalkomedin handlar om två huvud jehus, Antero och Klasu Erkkilä. De själva blev förvånade att deras musikalserie blev en stor TV-succé.

Efter tv-serien de började promotionturné rund omkring i Finland och i norra Skandinavien.

i Forssa turnén var inne i varuhuset Coop Domus, strax innan varuhuset flyttade till det nybyggda köpcentret Ylicity.

Johanna köpte musikal USB-klossen. Nu före DJ-kvällen hon samlade de bästa låtarna i en tom

USB-kloss.

Musikalkomediserie handlar om två bröder, Roi och Reijo som äger en liten mack tillsammans. Mellan arbete de börjar sjunga sina lustiga sånger bland kunder. Bröderna är helt besatt av tv-reklam och gör reklamfilmer till olika företag så att det skulle bli mer reklampauser mellan kulturprogram.

I DJ-kvällen Johanna spelade musikalåtar och mellan låtarna skrattade i mikrofon. Föreningens ledare, Pirjo Jussila, filmade med multimediekamera samtliga som ville vara som DJ. Kvinnliga DJ kallas nuförtiden för Disc-Jossan. Internationellt den feminina titeln heter Disc-Jossey. Pirjo Jussila bakom kameran kommenterade att nu på DJ stolen sitter *Disc-Jossan*, Johanna. Då det var Miltons tur var som DJ så hon kallade honom som discjockey. Han spelade traditionella finska schlagers och någon enstaka gospel. Från kameran det var liveförbindelse till föreningens hemsida.

Pirjo Jussila är en flintskallig, småtjocka gumma som döljer flinten med en gammal trasiga oljiga basker. Hon är mycket humoristisk och tycker om Johannas historier. Hon är en riktig eldsjäl. Utan henne det finns ingen Basic. Det är hon som peppade några funktionshindrade att grunda föreningen i Forssa. Tidigare den närmaste föreningen fanns i Åbo, Göteborgs vänort. Där finns också svenskspråkiga Grunden Finland. Nu tack vare Pirjo och några till det blev en förening Basic även i Forssa. Tidigare Pirjo och några andra Basic grundare var medlemmar i den finska rikstäckande föreningen för funktionshindrade tills det blev oenigheter med föreningens tanter med blomsterhattar så de bestämde sig grunda en ny förening. Den rikstäckande föreningen ligger på Vinkelgatan i stadsdel Älgmossen i ett L-format höghus. Föreningslokal ligger i källarplan dit man kommer via gropen.

Pirjo bor i Tavastehus så hon kör dagligen mellan Forssa och Tavastehus men sådan tur att riksväg 10 är bred motorväg så det är ren njutning att pendlar mellan de två städer.

Då och då Milton försöker locka Johanna att bli som medlem i föreningen men det vill inte hon, hon inte vill binda sig i föreningar, allra minst i sådana föreningar. Det hon har fått i modersmjölken att man inte ska binda sig i några sällskap. Bara Kaarlo och Frida är riktiga föreningsmänniskor. Anttis och Annas motto är att man inte bör tillhöra i föreningar eftersom dessa är riktiga pengahål, herrarnas bus.

Varje gång när Milton lockar henne att gå med i föreningen Basic så hon svarar som standard: "Så roligt ska man inte ha!" då Milton skrattar att hon är lustig. Sedan Johanna skrattar: "Äh, det vet katten!" Varje gång Martti skrattar till Johannas roliga standardsvar. Johanna älskar samma frågor, standardsvar och standardkommentarer samt önskar att folk alltid svarar samma sätt. Om någon har någon gång råkat skratta till hennes replik så hon börjar tillämpa samma replik i olika sammanhang så man kan jämföra Johanna med teve; de båda har massor av repriser.

Senare på hösten Johanna hade fyra veckors praoperiod. Denna gång hon praktiserade på allmännyttan, Forssa House fastighetstekniker. Arbetsplatsen var på kvarteret Puro-Onnela i Estbacka det vill sägas inom gångavstånd hemifrån. I samma kvarter bor hennes gamla klasskompis Tiina Risula men henne såg hon inte eftersom hon pluggar nu för tiden på verkstadstekniska i Arttu-Lehto-oxa gymnasiet.

I kvarteret Puro-Onnela det finns elva gula trevåningshöga hyresrätter. Öster om kvarteret det är Östra Margarinvägen. Mitt emot Puro-Onnela, andra sidan av vägen, det är tennispalats dit man kommer via Kardanvägen.

Längs riksväg 2:ans bullervallar det går Norra Margarinvägen. Väster om kvarteret det är Vallmovägen. I hörnet av Vallmovägen och Norra Margarinvägen det har funnits en liten Coop Konsum som lades ner då Estbacka köpcentret byggdes.

Söder om kvarteret det är Floravägen som går mellan Solblomvägen och Östra Margarinvägen.

Andra sidan av Floravägen det är kommunens trädgård där odlar man blommor till olika parker runt omkring på staden.

Mitt emot kommunens trädgård, på Östra Margarinvägens sida, det är Day Center. Johanna är livrädd att hamna dit. Just där Milton pryade.

Söder om kommunens trädgård, det är sidogata, Estbackavägen. Nyligen Oskari och Hissu köpte en liten vit tvåvåningsvilla på Estbackavägen 10. Anledning till att de bestämde sig på gamla dagar köpa en villa är att de inte längre vågade bo ovanför garaget till Palmuniemi. Från garaget det kom hemskt kemiskt lukt. Kanske Oskari kunde ha tagit lagen i egna händer och egenmäktigt ha tömt Eeka Palmuniemis garage men eftersom han inte längre är hans hyresvärd så han inte ville förorsaka problem för mellansonen.

Äldringarnas villa ligger inom stenkast så de inte hade lång flyttning. Nu Antti och Anna fick en hyresgäst mer så det blev mer inkomster.

På prao Johanna fick tömma avfallskvarnarna från smulor som kvarnarna malar ner avfallet som man håller i sopnedkastet. Smulorna hon lade i metallbehållare utanför husen. En gång i veckan sopbilen tömmer metallbehållarna.

Medan hon tömde smulorna så hon kom ihåg en gammal finsk schlagerlåt där sångerskan sjunger att var finns min lilla smula. Johanna tänkte att smulan finns inne i avfallskvarnen.

Kivinens hus har enklare avfallssystem; matavfall i den gröna och brännbart i den röda hinken. Ibland hyresgästerna fuskar med sopsortering men det mesta det fungerar bra. Avfallsbehållarna finns i betongskåp i garageuppfarten i husgaveln. Det finns två betongskåp; sop skåp och utrymme för gasolflaskor. Kivinens inte brukar förvara gastuber där utan dessa finns inne i Anttis garage. Egentligen det är dumt i fall huset skulle börja brinna men och andra sidan det är enklare om man skulle börja svetsa. Oftast Jaana-Mari brukar svetsa förstärkningar i sina svävarbrädor.

Mellan betongskåpen det är betongtrappor upp till trädgård. Där Oskari byggde lustjakten mitten av 2970-talet. Ovanför betongskåpen det är mattställning och tvättlinan samt trädgården med två äppelträd men dessvärre inte lika goda mjöliga äpplen som i Villmanstrand. Bredvid väggen det är ett päronträd men det är alldeles för hårda frukter.

Under den ena äppelträdet det är en trädgårdsgunga som Oskari har snickrat. På gräsmattan det är en gummiring med vatten för fåglar. Vid sidan av gummiringen det står en liten trollstaty av brons.

Johannas arbetsledare på prao är en svarthåriga storbröstade kvinna som brukar sova på lunchrasten inne i fastighetsteknikerlokalen mitti Puro-Onnela. Johanna tänkte aldrig vad hon heter. Förmodligen någon vanlig så den inte fastnar.

Medan arbetsledare sov så Johanna läste tidskriftsläsplattor som låg på bordet. Det inte var möjlighet rita och hon inte heller ville göra det eftersom detta är ju arbetstid. Hemma hon fortfarande ritar mycket med ritplattor och skriver berättelser med sina skrivplattor. Numera hennes figurer börjar likna på människor så dessa inte längre är streckgubbar och gummor. Hon är självlärd att teckna men visst det finns hjälpsymboler i ritplattan men en obegåvad person inte klarar skapa figurer med ritplattan heller. Hon brukar rita till sina kvinnliga figurer stora bröst och ett långt svart hår, precis som arbetsledare på Forssa House. Hon också brukar rita tjocka cigarriller i sina figurer, precis sådana som Nino Järvimerkki brukar röka.

Fortfarande hon drömmer om gottes Backman att då hon har körkort så hon skulle köra till Villmanstrand för att älska med sin älskade Nino. Hon inte vågar drömma om herr Järvimerkki eftersom dennes mamma råkar vara sambo till morbror. Lustigast av allt, även Nino Backmans mamma heter samma.

Häromdagen Johanna med sin arbetsledare tittade en lägenhet där diskbänkavlopp hade fått propp. Det luktade brännolja. Lägenhetsinnehavare hade hållt brännolja i avloppet som är mycket allvarligt lagbrott nuförtiden.

Fastighetstekniker tog prover från avloppsörret. Jajamensan, det är olja. Sedan larmades miljömyndigheter. Lägenhetsinnehavare, långhårige smale kille, fick ett års fängelse. Han ska sitta i miljöbrottfångelse i Tavastehus. Där han måste göra dagligen miljökunskap och social träning.

Miljömyndighet sitter i miljökontoret i stadshuset och har stora befogenheter och ibland gör samarbete med uppfostringsmyndigheter.

Nästa vecka Johanna fick kratta löv i kvarteret som ligger andra sidan av riksväg 2:an, i den äldre villaområde Omahimala. Dit hon fick åka i elektriska traktorn som körde såklart den svartlånghåriga arbetsledaren. Såklart Johanna kunde ha tänkt sig köra den tuffa traktorn men fastighetstekniker inte har befogenheter låta praktikanter köra traktor, speciellt om dessa kommer från gymnasiespecialskola. Till Omahimala kördes genom cykeltunnel under riksvägen som är bredvid tennisplatset.

I kvarteret det finns en lång vit trevåningshöghuslänga murat av sten. Kvarteret är mindre än Puro-Onnela men det fanns mycket löv eftersom norr om kvarteret det är en liten skogsdunge som skiljer Omahimala från industriområde Tallila.

Tvärsigenom Omahimala det går Vilho Hansu gatan. Varje söndag Johanna brukar sparka med sparkbrädan längs denna gata till centrum för att tanka kajanaländska kvällstidningsläsplattna. Den inte går tanka på nätet inte heller prenumerera hem.

Mellan Omahimala och norra centrum det är tågbanebrom. I kvarteret där Johanna fick kratta löv, finns stadsdelens enda höghuslängan. Mitt i stadsdelen det är en gammal grundskola som är nedlagt.

Där huserar dagfolkhögskolan.

Nästa vecka Johanna fick vara på kvarteret Pekkasiini, sydväst om Puro-Onnela, andra sidan av Estbacka idrottsplatsen. Även Pekkasiini ligger bredvid riksvägens bullervall.

Öster om kvarteret det är bemannat mack. Andra sidan av kvarteret det är Arttu Lehto-oksa gymnasiet. Runt kvarteret det är gatorna Stamkullevägen, Sportvägen och Södra Mallilavägen. Den sistnämnda går längs bullervallen mellan Gamla Tammelavägen och Sportvägen. I kvarteret Pekkasiini det finns elva gula trevåningshus.

En dag Johanna och arbetsledare lagade en duschslang i en lägenhet som lägenhetsinnehavare hade förmodligen bitit sönder. Det var tandspår. Lägenhetsinnehavare var en kortväxt rödhårig kvinna som var helt naken då hon öppnade dörren. Sådan tur att fastighetstekniker och praktikanter var kvinnliga.

Johanna fick också vara med då fastighetstekniker kollade en enrummare kvarteret *Hornet*, som ligger norr om Estbacka, bakom skolan, gränsar till villaområde Halvorna. Där finns flera stycken röda tvåvåningsbaracker för ungar och unga kvinnor.

I kvarteret Hornet det är en förskola som finns i gamla nedlagda krogens lokaler. Johanna har hört av föräldrar att förra på decenniet det fanns en mysig pub i Hornet. Mamma och pappa har ofta skojat att om ungarna väsnas för mycket så de går till Hornet Pub.

Mellan Hornet och skolan det är välskött gräsmatta. Skolans fotbolls- och rugbyplan ligger bredvid Gamla Tammelavägen.

Norr om Hornet det är Tallvirkeslundsvägen som är ansluten till Gama Tammelavägen.

Vid Tallvirkeslundsvägen det finns villor och kolonilotter som man håller lägga ner och flytta till Ylicity köpcenter. Kolonilotter ska ge plats för villor som man börjar bygga om några år.

Det som Johanna inte vet, mamma och pappa har nu länge varit i tomtkön och kanske i nära framtid familjen börjar bygga en villa någonstans i Forssa, kanske närheten av Hornet.

Verneris och Aastas familj bor redan i den splittrerna villan i Vemark. De har kvar huset i Estbacka eftersom han är en stenhård affärsman samt i framtiden barnen kunde få egen lägenhet.

Nästa och sista praoveckan Johanna var på Estbacka ålderdomshemmet. Där bodde Kivinens forna hyresgäst Inkeri och Bjarne Ankeinen. De avled några år sedan till ålderdomens svaghet.

Här Johanna fick byta lysrör och kratta löv med hjälp av tryckluftskrattan. Häromdagen en av åldringar, en gammal dam, letade efter nyckelkortet i sin plånbok men hittade inte annat än ett knäckebröd med ost. Johanna hade svårt hålla skrattet när hon såg knäckebröd i den ovanliga förvaringsplatsen. Sådan tur hon lyckade bra hålla skrattet för att damen inte skulle bli ledsen. Lite senare Johanna hittade damens nyckelkort i automatkaféet i foajén och gav den till henne. Då denna gråhåriga dam blev glad och gav henne som tack en blå chokladkaka av den skandinaviska godisjätte Farsan.

Då och då finska Fazer strider mot Farsan att de har en likadan mjölkchokladkaka som Fazer Blå men Farsan försvarar sig att man inte kan patentera färger. Fazer tycker inte heller om sin skandinaviska konkurrents namn eftersom den liknar på Fazer.

Nuförtiden på korridorerna i ålderdomshemmen det hörs pop- och rock-musik. Åldringar vill lyssna ungdomstidens musik. Just nu på spellistor i radiostationer det är det mesta teknomusik med influenser av Rock och RAP. Vissa åldringar tycker att detta är ren djävulsmusik och brukar göra korstecken så fort man råkar höra eländet.

Den populära finska Rock 'N' Rap-artist är mörkhyade Dr. California som arbetar som ortoped. Många skojar att vågar man gå till hans mottagning eftersom tjomme kan börja rocka och rappa mitti behandling. Hans genomgångshitt heter *No Alcohol* och *Hello California*.

Ålderdomshemmet ligger bakom Estbackaskolan. Mellan skolan och ålderdomshemmet det är bara några radhus och villakvarter.

Skolan och ålderdomshemmet ligger ändan av Slätthöjdsvägen som går mellan tågbanebrom och Kardanvägen men man kan inte köra bil till Kardanvägen, det bara är en bussgata. Visst man kan köra bil men det är förbjudet så farbror polis kan överraska.

På julafton Kivinens inte längre samlade sig hos Oskari och Hissu eftersom barnbarnen börjar vara stora så de inte längre tror på tomten. Så i åldringarnas villa det inte mer blir jultraditioner, inte i alla fall för

Oskari och Hissu. Istället de bestämde sig vara hos sina tre söners familjer. Varje år de skulle turas om.

På juletid i Columbia det var statskupp. Folket störtade från makten den hemske diktatorn Nicolas Ciaohau. I Bogota det var stordemonstration och folket lyckade få kravallpolisen med sig. Sedan tjommen var tvungen komma ut från sitt lyxpalats. Utanför palatsen han och frugan sköts ihjäl. Sedan folkets lugnade sig och valde en ny president. Runtomkring på världen det förmedlades nyhetsbilden där Nicolas och brun Elena ligger på gatan och har skotthål i pannan. Nu han är en snäll diktator, precis som Euronews reporter sade i direktsändningen.

Det har börjat brusa i Syd-, Mellan- och Nordamerika. USA president Michael Gorge har låtit många delstater bli självständiga. Det blåser nya vindar i USA, *The Reforms* och *The New Times* heter denna president Gorges reformpolitik. Amerikaner har blivit trötta på att vara världspoliser och vill att delstaterna skulle gå ur federationen. Detta är en hård bit för konservativa republikaner som vill ha tillbaka den gamla USA och göra USA stor igen men det går inte. Michael Gorge är republikan men reformvillig. I Minnesota det har börjats en så kallat sjungande revolution då folket samlar sig till idrottsplatser för att sjunga folkvisor från Minnesota.

Johanna gillar punksångare Willy Oak's låt *Hello Reform* som hon har hört ofta på radion. Låten är på roliga Minnesota dialekt som har nordiska låneord däribland finska svordomar.

Just därför Johanna har blivit intresserat av Minnesota och punksångare. Annars hon inte tycker om punk eftersom det är det mesta skrikande och vrålände så att hjärnan blir sillsallad.

Dagens populäraste finska punkband är Eppu Vihreä. Deras framgångshitt är 800°.

Denna låt Johanna har hört många gånger från lillasystems rum. Hon tycker att ungdomsmusik är hemsk eftersom början av decenniet mamma och pappa hade kallat listhits för raggarmusik. Därför Johanna ogillade Anti-Markus och Suffelis musiksmak i Villmanstrand fast innersta sig hon lite grann beundrade Stray Dogs låtar. Fortfarande hon ogillar populärmusik men så småningom kommer ifrån popmusik blygheten. Mamma och pappa tycker om nutidschlagere som är mycket gladare är forna finska melankoliska schlagere.

Våren 2990 Johannas klass gjorde en veckas skolresa till Moskva där de bodde i lägenhetshotellet Hotel Rossija, stenkast från Kreml.

På morgonen pappa körde Johanna till den lokala flygplatsen som har flera namn; Mallila flygplats och Forssa-Jokioinen flygplats. Den sistnämnda används mest.

Även mamma var med eftersom direkt därefter pappa gick till arbete. Brandcars fabrik ligger granne med flygplatsen, mellan det är Brandcars provbana.

Då Antti hade gått till arbete så Anna tar bilen och handlar och åker hem. Antti tar sparkbrädan hem som står vid cykelstället.

Anna vill se dotters flygplan för hon är en riktig flygplanstokig. Hon trallade hela tiden på väg till flygplatsen en enkel sång; *Jag blir så avundsjuk, jag blir så avundsjuk*. Då det hördes gapskratt i stereofonisk ljudåtergivning från baksätet nämligen där satt Johanna och Milton.

Pedagogerna hade övertalat Johanna att ordna skjuts för honom. De har märkt att hon är förtjust i honom så de ville vara ett slags gratis hallickar samt de bor ju nära varandra. Det behövdes inte mycket övertalande när Johanna lovade ordna skjuts. Mamma och pappa redan vet vem han är. Hon klarar inte uttala hans namn så hon sa bara att pedagoger ville att vi skulle köra även den skolkompis som gjorde snabbvisit hösten 2988 hos oss.

Såklart Antti och Anna ville köra även honom. De har glömd vad heter han eftersom dotter har namnblyghet. Efter skolresan hon började kalla Milton för *skjuts-pojke*.

Nu Johanna såg exakt vad herr Miinala bor. Milton försöker hemlighålla adressen för att blondinen inte skulle komma och fjanta sig vid porten så att hyresvärdinna Wally skulle bli irriterat.

Fast Johanna såg var idolen bor så detta är kortvarig glädje eftersom direkt efter skolresan han flyttar i ett kommunalt gruppboende som ligger på Bergkullavägen i stadsdelen Hillo.

Då Milton kom i bilen så Johanna var stressat om tjomme skulle babbla om charmoperationen samt om alla dessa små hyss som hon har gjort till honom. Sådan tur herr Miinala inte sa så mycket, bara svarade i Annas enstaka frågor om skolresan att om han har reseber och så vidare. Mer Anna och Antti inte kan och vågar prata eftersom de inte kan så bra moderna tavastländska dialekten samt inte vill babbla på kajanaländsk accent. Då Antti börjar förklara någonting på tavastländska så hela tiden han upprepar ordet *vittu* som om han skulle låta äkta tavastlänning. Anna på sin tur brukar stamma förfärligt mycket, ungefär som Johanna. Jaana-Mari pratar flytande tavastländska.

Hon är ju infödd tavastlänning fast hemma hon pratar bra kajanaländska så hon kan två dialekter.

Inne i flygterminalen klassföreståndare, Olli Saarinen, undrade på att även på denna gång Johanna inte

hade glasögon på sig. Hon gick så långt och ringde hem till henne för att föräldrarna skulle köra glasögon till flygplatsen. Johanna blev panikslagen eftersom hon hade blivit överens med mamma och pappa att hon inte tar glasögon med sig för att vara avslappat. Hon var stressat trots hon visste att ingen var hemma. Mamma sitter på flygplats parkeringen, pappa är på jobbet och lillasyster i skolan. Anna kom inte in i terminalen eftersom hon vet så väl att då skulle dottern bli stressat och göra bort sig framför sina klasskompisar fast hon inte har glasögon på sig.

Johanna inte är vana att föräldrar och klasskompisar är närvarande. Kanske detta beror på alla dessa klagomål från lekskolan och lågstadiet.

Om Anna skulle ha kommit in i terminalen så all sannerligen Olli skulle ha anfallit som grisen på limpan och förhört att varför dotter är utan glasögon.

Fast Johanna visste att ingen var hemma så ändå hon var hyper stressat och hela tiden babblade och kacklade att glasögon behövs inte och hon är vana utan brillor.

Johanna tänkte att det kan hända att mamma skulle ha kopplat kommunikationsapparaten till mobiltelefon och sedan på något sätt skulle trola fram glasögon. Hon vet så väl att mamma inte skulle hinna hämta brillor innan flight.

Olli tycker att klart man ska använda glasögon om man har sådana synhjälpmedel. Så har också mamma och pappa sagt otaliga gånger men utan resultat. Johanna är envis som synden.

Milton försökte lugna ner den hysteriska blondinen att med glasögon hon skulle vara sexigare. Då fnös Johanna: "Åh, jag klarar mig bra utan glasögon!" Touko Hellamaa fnös på starka tavastländska: "Johanna, du är envis som röd gris!" Milton frågade Touko: "Men grisar är väl inte röda..." då Touko: "Åh, det bara var ett ordspråk eller de kan vara röda om någon fjant har målat grisen röd." och tittade Johanna som om hon skulle vara fjanten som målar grisar. Johanna ofta skrattar till Toukos miner eftersom dessa ser ut som om han skulle ha upptäckt ett fånigt bus eller fisn ljuda.

Eftersom Olli inte nådde Johannas föräldrar så han gav upp eftersom man inte kan göra något åt saken. Johanna är annorlunda elev eftersom pedagogerna har minst kontakt med hennes föräldrar. Andra elevers mammor och pappor brukar oftare kontakta av olika själ men inte fröken Kivinens.

Olli skojade till Johanna att brillorna är på väg. Johanna var spänd fast hon visste att det inte kan vara sant men tänk om det vore sant, tänkte hon. Hon tittade ut från det stora panoramafönstret om mamma fanns kvar på parkeringen. Jajamensan, där mamma satt på motorhuven och rökte el-cigarett.

Inne i transithallen Johanna började känna sig som vinnare eftersom dit får inte utomstående komma in eller lämna varor hur som helst. Slutligen hon kände sig som vinnare då hon satt i flygplan men även då Olli skojade att glasögonen finns i frakten.

Flygplan är av märket *Brandia Jet 340* minipassagerarjetplan. Numera samtliga jetplan är miljövänliga. Avgaserna är det mesta vattenånga. Brandia flygplansfabrik ligger i Joensuu och ingår i investmentbolag Brandor.

Johanna satt vid vingen. Hon skulle ha velat sitta bredvid Milton men han hann sätta sig mellan Martti och den nya eleven Leena Hyssylä.

Leena började höstas men hade valt fel så nästa höst hon börjar på Birkala lantbruksskolan. Där finns specialskolans lantbruksgymnasium.

Johanna uppfattar Leena som ett slags konkurrent inom kärleksfronten eftersom även hon har blivit förtjust i Milton. Hon är modigare än Johanna och vågar smeka Miltons axlar samt hans tjocka lår. Detta gör Johanna svartsjuk. Johanna tycker att det känns skönt att i höst denna flörtfitta börjar på lantbruksgymnasiet så hon själv kan vara som hönan på tippen.

Dessvärre även Milton slutar gymnasiet eftersom han går en årskurs högre.

Annars Johanna och Leena kommer bra överens trots de båda har samma likadana mansideal; gubbe bör vara lite mullig. Milton inte vill ha varken Johanna eller Leena. Han har i kikaren några läckerbitar inom scientologikyrkan.

En gång i veckan Milton och Martti har i skolan specialreligion då en representant från scientologikyrkan kommer till skolan. Religion stund finns i något av lediga klassrummen då det snackas om religion samt

man besöker i den kristna bokhandeln i Tavastehus. Specialreligion kallas för Kristen i plugget.

I Moskva Johanna och Leena delar rummet eftersom enkelrum är för Jaana Pösö. Det inte finns råd att ha två enkelrum. Anledning till att Jaana fick eget rum är att hon har opererats nämligen hon hade fistlar i rumpan. Detta hon brukar babbla dagligen och även vid lunchbordet.

Det var flygplansbyte i Saint Petersburg. Moskva flygplan var lite större. Där framme de tog Aeroflotbussen till Moskva huvudresecentrum som ligger i Moscow City. Där de hoppade i spårvagnen som förde dem till *Vladimir Putin Ulitsa* där ligger hotellet Rossija. Hotellkorridorer är snygga och liknar på servicehusens korridorer.

Så fort när Johanna hade kommit i rummet så hon reserverade sängen närmast dörren i fall Leena skulle få psykos på grund av svartsjuka. Johanna har livlig fantasi. Mellan sängarna det är skrivbord med hotell dator som är standardutrustning i hotellen. På dataskärmen det stod på finska, engelska och på ryska; *Tervetuloa Johanna ja Leena – Welcome Johanna and Leena - Dobro pozhalovat' Johanna u Leena.*

På kvällen de åt enorma pizzor på *Pizzeria Putina*.

Nästa dag de gick runtomkring i Moskva och bekantade sig med sevärdheter. Lenin mausoleum är för länge sedan riven och istället det har byggts varuhuset Stockmann. Lenins kropp är begravnen i Saint Petersburg enligt hans vilja.

Mitti Röda torget det är en liten torgkyrka för en person. Det är ett slags biktstol där vem som helst kan erkänna sina synder eller lätta på hjärtat. Bakom väggen sitter alltid en jourhavande språkkunnig präst.

Innanför Kremles murar det finns nuförtiden Rysslands nationalhistoriska museum. Statsledning sitter numera i nya lokaler, i det Blåa huset som ligger vid centralparken.

I Kreml det finns en gammal kärnrobot som pekar mot himmel. Den är helt ofarlig. Det bara är tomt skal. Numera Ryssland inte har kärnvapen. Det var Ryssland som först överraskade världen och frivilligt tog bort samtliga kärnvapen för att få bättre rykte. Det var jobbigt för ryssar att i många länder folk hade russofobi. Nu äntligen andra nationer har börjat gilla ryssar.

Det också var pinsamt för Ryssland att för länge sedan Putin administration hade annekterat Krimhalvön. Direkt efter Putin Ryssland lämnade Krimhalvön tillbaka till Ukraina och bad förlåt.

Förgäves Finland väntade att få Karelen tillbaka men sätt och vis Karelen är tillbaka då Ryssland lät Karelen bli självständig. Karelen blev självständig år 2017 och då republik Karelen gick med i Norden och sedan gick med i europeiska federationen. Det var då Ryssland tog bort sina kärnvapen. Direkt efter även USA gjorde detta samma samt övriga kärnvapenländer.

Nu världens enda kärnvapen finns hos Förenta Nationer som är placerat på Antarktis och används bara mot meteoriter om dessa skulle hota Jorden, inte mot andra nationer.

Kärnrobotmonumentet i Kreml är smyckats med fredssymboler och hjärter.

Vid Moskva ån det står två skyskrapor. Det är ryska World Trade Center.

Om en vecka det började hemresan. På flygplatsen Olli bad Johanna bära sin spritkasse eftersom han hade köpt några spritflaskor för mycket. Såklart Johanna ville hjälpa till för att få goda betygsiffror. Hon själv köpte inte mycket, bara ryskt vin till pappa. Våldoftande Anna Polikovskaya parfym till mamma eftersom det är mammas namne. Anna är helt besatt efter sin namne men Johanna avskyr egna namnen. Till lillasyster hon köpte ryskt choklad.

Från Stockmann i Moskva Johanna köpte för sig själva en musik-USB-kloss med rysk schlager. Milton blev fullt av liv när blondinen köpte ryskt musik eftersom även han gillar det. Johanna blev upphetsat att idolen har likadan musiksmak.

På Forssa flygplatsen Anna väntade dottern. Även nu Johanna ville bjuda skjuts för Milton och samtidigt hon skulle se hans nya adress, nämligen direkt efter skolresan han flyttar.

I Hillo han kommer dela lägenheten med jämgamla Lauri. Nu efter skolresan han skulle träffa denne kortväxte tjomme.

Anna videofilmade då dotter och dennes skolkompis gick till bilen. Milton hade på sig blåa vår jacka i aluminium. Under jackan man såg rosa skjorta. Han hade över sött leende, precis som sektpredikanter brukar vara. Små vindrutetorkare i glasögonen var på fast det inte regnade, det var halvmulet.

Johanna hade på sig tjockt brun skinnjacka som var hälften öppet, typiskt av henne att inte bry sig om klädsel, tänkte Anna medan hon filmade och önskade att senare hon själv skulle se hur hon ser ut.

Anna önskade om dottern skulle krama skolkompisen men det gjorde inte hon. Hon inte är vana att omfamna sina nära och kära, i alla fall inte då föräldrar är närvarande. Numera hon kramar mindre i

skolan. Från högstadiet hon har fått kramblyghet där hon kramade alldeles för mycket och tvångskramade sina idoler. Fortfarande pedagoger skulle så gärna krama henne. Några enstaka gånger hon har fått krama Milton men det kändes inte skönt för honom eftersom hennes kramar är hårdhänt typ polisingripande. Hon inte vill krama Martti eftersom av honom man ser tydligt att han är funkis med babyface. Även denna filmning sparades på Kivinen Arenan.

På skolavslutning det var lite vemodig stämning för Johanna nämligen Milton och Martti hade studentfest. I höst Johanna inte längre har buskompisar. Visst pedagogerna brukar busa en hel del, i alla fall specialskolans pedagoger så att elever får felsignaler att hur uppför man sig bland andra människor. Milton finns med i Johannas vänlista på Facebook men han är mycket sällan inloggat och funderar sätta kontot i frysläge eftersom all tid går i scientologikyran.

Dagen före skolavslutning elevassistent, Reijo Rikilä föreslog för Johanna att hon kunde köpa blommor till Milton eftersom han hade lagt märke att hon är förtjust i honom.

Johanna blev intresserad och tog en promenad till centrum tillsammans med Reijo och köpte en liten rosbukett från blomsterhandel på Torggatan. Det är gångavstånd mellan centrum och gymnasiet fast många ungdomar är så lata att de tar bussen.

Reijo ville vara ett slags gratis hallick. Johanna är pedagogernas eviga älsklingselev.

Blommorna hon ställde i övningslägenhetens diskbord eftersom hon inte ville frakta blommor mellan hemmet och skolan. Nästa dag hon skulle ändå ge blommorna till sin nuvarande idol.

Övningslägenhet är en liten enrummare vid korridorändan, mittemot hemkunskapssalen. Mellan enrummaren och hemkunskap det är nödutgång som inte får användas eftersom dörren är plomberad. Om Johanna skulle vara yngre så all sannerligen hon skulle öppna nödutgången, så gjorde hon i sin första lekskola.

Inne i övningslägenheten pedagogerna brukar fika och snacka så att på morgontimmar eleverna får vänta flera minuter inne i hemkunskapssalen.

På avslutningsdagen Johanna gav blommorna till Milton. Hans min var värt att se; munnen öppnade sig och stammade: "Åh, kors i taket, är det rosor?" Johanna stammade tillbaka: "Jo, det är rosor till en härlig kille!" Han tackade för blommorna och kallade henne till söndagsfika och samtidigt han skulle inviga sitt nya hem. Han bjöd också Martti och Timo. Timo är samma tjomme som gick på samma klass på högstadiet. Han började höstas på konsumtionsutbildnings linjen. Han tycker att det var synd att Monni inte ville börja på samma gymnasielinje och orsaken är Johanna Kivinen. Övrigt Monni skulle ha börjat men inte ville utsätta sig för stirrande.

Timo tycker mycket om Johanna men bara synd att hon inte blir intresserad av honom, inte i alla fall offentligt. Hemligt Johanna drömmer om honom men stoltheten inte ger upp. Istället hon diggar Milton.

Hemma Johanna sade till föräldrar att denne skjuts-pojke bjöd henne till söndagsfika så mamma föreslog att hon kunde ge nejlikor till honom. Det ville hon så Anna köpte en bukett röda nejlikor från den närmaste blomsterhandel på Stamkullevägen.

Söndag Johanna tog bussen till Hillo. Bussändhållplatsen finns strax utanför Miltons nya hem. Hon har gratis busskort som hon har fått från skolan. Kortet gäller även på fritiden. Oftast hon brukar åka med sparkbräda eftersom hon har blivit vana att ha glasögon i bussen och sparka sig med sparkbrädan. Nu Johanna ser för sista gången Milton och Martti. I höst det är färdig busat, tänkte hon.

På normalklasser i Vetehinen skolan det finns massor av snygga eurohanar men dessvärre Johanna är alldeles för blyg att göra närmare bekantskap med dem. Säkert killarna skulle bli vrål kåta om den snygga Johanna skulle närma dem men bara om hon skulle uppföra sig normalt, inte ha på sig så kallade CP fasoner. Ofta när hon blir sprudlande glad så hon viftar fingrar framför ansiktet så att man lätt tror att hon skulle vara helknäpp. Detta förstör hennes skönhet så killar missar hennes yttre skönhet.

Då Milton hade fått nejlikorna så han skrattade: "Åh, kors i taket, igen blommor!" hon skrattade på kajanaländska att visst det ska finnas blommor i det nya hemmet.

Milton visade rosorna som hon gav i skolan. Han hade lagt rosorna i hyllan i vardagsrummet och tänker torka ut dem så de skulle bli evighetsblommor.

Sedan de drack cappuccino och åt mumsiga Harjula kakor. Harjula kakor man kan bara köpa från två ställen; i ett bageri i Kervo samt konditoribageri Ritz i Forssa stadsdel Älgmossen. Närheten ligger gymnasiet.

Granne med bageriet det är en mataffär där eleverna brukar handla för övnings skull. Eleverna också brukar övningshandla på den andra mataffären i Älgmossen, lite längre borta på Älgmossegatan. Bredvid

den andra mataffären ligger en blomsterhandel. Mittemot det är bemannat kiosk och Pizzeria.

Inne i Miltons vardagsrum de tittade på superinteraktiv kabel-tv. Man kan klä upp sig datadräkt och datahjälm med videovisir så man känner sig vara med i teveprogrammet. Då det är till exempel nyhetssändning så man känner sig som om man skulle stå framför nyhetsuppläsaren.

Milton bara har en datahjälm utan datadräkt så gästerna fick turas om. Milton brukar slösa sina pengar ock kan tänka sig ta snabbblån så det är tidsfråga när det blir personlig konkurs.

Johanna skrattade: "Åh, allt japaner hittar på!" då Milton rättade till: "Nä, det inte är japansk produkt utan europeisk!" Johanna tyckte att datahjälmen för interaktiva kabel-tv väger mer än spelkonsol Ullets datahjälm. Fortfarande då och då hon brukar spela med omoderna Ullet.

Vintras hon köpte spelkonsol Ullet64 eftersom den har bättre grafik än tidigare Ullet20. Nu när hon får sjukpension så hon hade råd köpa den dyrare Ullet64. Johanna fick massor av Ullet64 spel av Kristiina Savolainen som har ännu dyrare och finare Ullet128.

Spelkonsol Ullet128 har inbyggt tre maskiner; Ullet64, Ullet128 och MBD-dator. Den sistnämnda är den moderna kontorsdatorn med långt utvecklat artificiell Intelligens. Johanna såsom de flesta ungdomar skulle vilja ha en Ullet128 eller en äkta MBD dator, bara om pappa skulle betala.

Johanna fick spel av Kristiina via Janette eftersom hon är blyg. Hon skulle få ännu mer spel om hon skulle själv gå hos sin gamla klasskompis. Kristiina bor på Vallmovägen, mellan Estbackavägen och Floravägen, alltså inte alls långt. Bara en gång hon har varit hos familjen Savolainen och då hon var tillsammans med lillasyster.

På första semesterveckan Johanna sommarjobbade på kopieringscentralen på stadshuset.

Denna gång hon inte ritade men skadan är skett; Raija undangömmar teckningar och skrivelser från förra sommaren någonstans i avdelningens gömmor.

Johanna frågade efter sina teckningar då denna tjocka kvinna svarade att hon hade skannat dessa till federala kulturarkivet på nätet, och skrattade ljuvligt. Johanna inte är så dum blondin att hon skulle tro på sådant och sa: "Tror inte, ta fram dem!" då Raija skrattade: "Usch då, ta fram dem, vad säger du för något, ta fram dem, Fy då!" och skrattade så att hennes stora fläskiga hängbröst hoppade. Johanna fortsatte: "Visst du vet vad jag menar, ta fram dem!" Raija lyfte upp tröjan och sa: "Okej då, här ser du sådana stora hängbröst!" Johanna vände sig om och sa: "Jag inte är lesbisk, så roligt ska man inte ha!" Raija gapskrattade: "Visst det bo en liten lesbisk inom dig!" Även Leena började skratta som hade följt händelseförloppet vid sidan. Hon tycker att det är roligt att lyssna på Raijas och Johannas snack.

Johanna lätt fastnar i gamla fraser som en gång i tiden har varit roliga så det vill hon uppleva alltid på nytt. Det kan uppfattas väldigt tjatigt men för Johanna det är roligt. Tur för henne att typograf-kopieringstekniker har likadan humor, lika barnsliga. Johanna lätt börjar skoja så länge det blir kontrollsläpp. Ett sådant sällskap inte är speciellt bra för lilla Johanna eftersom hon kan få felaktig bild om uppförande bland andra människor. I en annan arbetsplats det kan bli problem. Det blev fint på Forssa House eftersom där fanns inga busiga eller rastlösa personer men även där det fanns sina risker om Johanna skulle ha känt sig uttråkat så hon skulle ha gjort något olämpligt. Om hon är uttråkat så hon gör något konstigt som för tillfället känns roligt men det lätt blir överdrift. Så blev det inte. Nu på sommarjobb hon uppförde sig fint och sakligt eftersom annars den hårda Raija skulle pressa.

Raija har hittat Johannas svaga punkt och det är mamma och pappa. Det räcker att ens på skoj säga att hon kommer halv sju så tjejen blir stressat.

Johanna märkte att bakom väggen inne i postningsavdelningen det jobbar Monni men hon bryr sig inte mer om honom. Numera hon känner bitterhet mot honom eftersom han inte ville ta emot erbjuden kärlek fast han själv hade först flörtat tills hon blev kär.

Hemma Johanna har skrivit egna lustiga horoskop i sina gamla skrivläsplattor som hon hade fått från skolan. Monnis horoskop är vågen. Hon skrev i vågen att du var gumse att inte tog emot erbjuden kärlek så lyckan har gått till ett annat stjärntecken. I Miltons horoskop hon har skrivit att han bör godkänna en viss person. Under jungfrun hon har skrivit massa positiva saker eftersom det är hennes stjärntecken. Dessa egna horoskop hon inte har lagt till nätet. På riktigt hon inte tror på horoskop.

Nu när hon såg att Monni jobbar på grannavdelningen så hon bestämde sig att nu det är färdigt pratat. Hon undrar på att varför överhuvudtaget hon blev kär i denne smale lille loppan? Monni inte är så sexig som hon tidigare såg honom. Nu när hon inte längre är kärleksförgiftat så hon ser honom som konstig typ. Till och med Matti var snyggare än Monni. Så brukar hon tänka för sig själv.

Hon undrar också att vad Matti gör för något nuförtiden? Det är ingen idé ens fråga Monni eftersom knappast han skulle berätta detta till den stirrande blondin som inte längre glör. Hon brukar fundera att

säkert Matti är som madrass till sin Päivi. Hon älskar på avstånd de båda Ninors, först och främst Backman och därefter Nino tvåan.

Nu när Monni såg att den där stirrande blondinen jobbar på grannavdelning så han fick chock och var nära förlora nattsömn men sådan tur att hon har lugnat sig och inte längre bryr sig om honom, tänkte Monni. Han tänkte i för sig själv att kanske hon har träffat en annan. Det vågar han inte ens fråga för att inte väcka den sovande björnen.

Johanna märkte att Monni inte längre är lika arg som på högstadiet. För säkerhets skull hon inte ens vågar titta honom.

Raija brukar ofta röka el-cigarett inne på postningsavdelningen och samtidigt snacka med posttekniker Roope Kippo och Oili Lehmusvuori. Roope är gråhåriga hes röstade femtioårige storrökare som har likadan porrig röst som Milton, tänkte Johanna medan hon lyssnade kommunalarbetarnas snack. Roope har stora bruna glasögonlinser så att han ser ut som rockare men en sådan är han inte. Han röker extra starka el-cigarett med mycket ninnin. Oili Lehmusvuori ser ut som en häxa, likadan haka och krokig näsa. Hon har brunbågade glasögon och kort och jämnklippt lugg. Oili brukar ofta rethosta så att det låter som om hon skulle spy men det kommer ut bara irriterande torrhosta.

Roope och typograf-kopieringstekniker är skittrötta på att höra det eviga rethostande men av artighets skull inte bryr sig om det.

På lunchrasten Oili brukar äta konservmakrill inne i kopieringscentralens fikarum så att makrill lukten gör Johanna spyfärdig. Inte hon heller bryr sig om detta eftersom hon är väluppfostrat. Det mesta hon klarar sig uppföra sig fint men så fort hon blir uttråkat så hon gör småflickors hyss.

Då Raija röker på postningsavdelningen så hon brukar sitta på den låga mitten bordet. Det är rökförbud i stadshuset, även el-cigarett är förbjudna. Det är bra röka här inne på postningsavdelningen eftersom där inte finns brandvarnare. Inne på kopieringscentralen det finns flera stycken.

Johanna brukar gå efter Raija eftersom hon är hennes arbetsledare, kontaktperson. Så sätt hon vill visa att hon vill ha något att göra. Hon inte gillar lata på jobbet.

Häromdagen Monni berättade för Raija att i skolan Johanna hade följt efter honom och försökte tvångskrama. Raija kastade en blick mot henne och sade: "Jaha, är den lilla Johanna pohanna en sådan tös, en riktig våldtagarbrud!" Johanna skrattade blygsamt att Monni bara skojar. Då Raija: "Nähä, jag känner dig, kanske du snart våldtar även mig, sicket folk!" och ruskade huvudet. Johanna stammade: "Jag är ingen lesbisk!" då Raija skrattade: "Haha, det drag finns inom dig!"

Häromdagen när Monni var inne i återvinningsrummet, längst borta vid lastbryggan, och kollade om han skulle hitta bortkastade fungerande pennor. Detta var Oilis idé. Hon brukar hitta på sådana sysslor för sommarjobbare och praktikanter för att ingen skulle lata sig på avdelningen så att eventuellt cheferna skulle tro att det finns mycket att göra på avdelningen. Detta ingår inte till postteknikers arbetsuppgifter men Oili Lehmusvuori alltid har sådana konstiga idéer. Hon själv brukar greja sådant som inte ingår i arbetet som till exempel frågar på olika förvaltningar att om de har gamla överflödiga pärmar som hon kunde skicka till förskolor. Inte detta heller ingår i hennes arbetsuppgift.

Hon vill att folk ska tro att hon skulle vara den riktiga postningsmästaren. Nyligen hon har mist chefstitel på grund av konstiga idéer som bland annat att täcka ventilationsrören och ha ankdamm mitti avdelningen.

Nu inne i återvinningsrummet Monni blev mycket trött och inte orkade gå ut. Han satte sig på sopsäckarna för att vila. Han somnade för ett kort stund. Kanske han har en dold narkolepsi som han inte vet om. Han var tvungen vila på grund av kallsvett och extrem trötthet. Han somnade och såg en konstig rastlös dröm där en klumpeduns liknande varelse mördade honom i rummet som liknade på samma rum där han befann sig i. Klumpeduns varelse stoppade honom i en stor blå avfallssäck, precis sådan som han satt på och sov. Sedan plötsligt han vaknade och rusade ut och gick tillbaka till postningsavdelningen. Han berättade om den konstiga insomnande och den ännu konstigare drömmen bara för Roope. Han inte vill berätta för Oili om sådana konstiga upplevelser eftersom hon skulle all sannerligen överreagera och börja fjäska. Oilis fjäskande är jobbigare än hån.

Roope trodde att detta kan vara narkolepsi och bad honom besöka på vårdcentralen. Han lovade göra det någon dag. Hans vårdcentral finns i anslutning till Lexus köpcenter.

En juni torsdagskväll Johanna besökte på Basic stugväll i hopp om hon skulle se Milton eller Martti men

förgäves. Inga spår av de två killar. Milton har slutat eller går mindre till föreningen eftersom han vill vara mer i scientologikyrkans och arbeta som volontär. Nyligen han har lagt sitt Facebook konto i frysläge men inte raderat helt. Därför Johanna inte kommer se honom på flera år.

Scientologer har övertalat Milton att han skulle vara som volontär i olika sysslor inom deras församling, kaféet samt hjälpa till att skriva tal för pastorn.

Nyligen den nya scientologikyrkans har blivit färdig. Den ligger i korsningen av Strandgatan och Spannmålgatan. I de gamla lokalerna i korsningen av Killegatan och Garvaregatan det blev scientologikyrkans secondhand. Kyrkan ska försöka leta efter bättre och större lokaler för secondhand men så länge gamla lokaler för att duga för att slippa betala hyra från tomma lokaler. Hyreskontrakt gäller bara några år. Före scientologikyrkans i lokalen huserade bland annat biograf *Kino Palladium*.

I stugkvällen det bara var Marttis lång hakade flickvän, trolovade, Kerttu Kustila. Det bara är tidsfråga hur länge deras förlovning håller eftersom Martti är ett riktigt flörtarsle och inte heller Kerttu är ett dugg bättre, alltså de båda flörtar till alla fast de är förlovad med varandra.

Tidigare på stugkvällar då Martti och Milton var närvarande så Johanna var livrädd för Kerttu eftersom Martti brukade busa med henne så i värsta fall Kerttu kunde ha missförstådd det hela och knackat ut hennes tänder. Sådan tur så skedde inte, har Johanna otaliga gånger tackat lyckan. Konstigt att hon var rädd för kattbråk men på högstadiet hon vågade flörta till den upptagen Matti och sedan till Monni.

Ikväll på Basic stugkvällen det var en reporter från den lokala tidningsläsplattan för att göra en artikel om föreningen som är grundat ett år sedan och den drivs av funktionshindrade själva. Den konkurrerande rikstäckande föreningens drivs av föräldrar samt tanter och farbröder med blomsterhattar.

Reportern intervjuade eldsjälens Pirjo Jussila. Intervjun direktsändes på den lokala tidningsläsplattans hemsida. Reportern filmade föreningens verksamhet. Ikväll det tävlades att vem som klarar först sänka en penna i flaskan. Johanna bestämde sig delta i tävlingen för att hon skulle komma med i webb-tv och till morgondagens tidningsläsplatta. Dessvärre hon inte vann. Vinnaren blev Lissu, som har flaskbottenglasögon på sig.

I videobilden Johanna och Lissu såg lustigt ut, som om de skulle bajsa. Johanna var på förgrunden och hennes halmlondda hår hängde vid sidan och glasögon var lite sneda. Detta beror såklart att hon använder glasögon bara i skolan, sommarjobbet samt i situation då hon umgås med folk som har tidigare sett henne med glasögon. Om hon skulle ha använd sina glasögon alltid, även hemma, så vem vet brytningsfelet skulle ha läkt så nu hon inte skulle behöva ha glasögon. Då hon tänker på detta så hon blir vemodig.

Inne i föreningen man såg videobilden i en stor bildskärm som hängde på väggen. Nedanför bilden det rullade texten; *Du vet att det är svårt men du kan...*

Raija Lillukka råkade just då besöka på den lokala tidningsläsplattans hemsida och såg sommarjobbaren sänka pennan i flaskan. Raija började skratta framför dataskärmen så att hon skvätte whiskyglaset på sina våldiga pappar.

Nästa dag på jobbet hon frågade Johanna att vad det var som hon gjorde i föreningen Basic då en penna hängde från arslet. Johanna rodnade och svarade att hon besökte i en fritidsförening för att testa en lustig lek men vann inte. Hon inte kunde avslöja att det var funktionshindrades förening fast det står tydligt på hemsidan. Sådan tur att Raija inte kom på tanken att spara videobilden för då hon skulle säkert ha retat henne. Johanna själv sparade videon på sin egen hemsida på Kivinen Arenan.

Även i år i juli månad Johanna fick hålla semester i sommarjobb. Arbete fortsätter början av augusti tills skolorna börjar.

Dagen före Vattula resan Kiviniens handlade i Lundo, utanför Åbo. Där finns nuförtiden ett stort köpcenter med två stormarknader; Coop Huom! och K Kvantum samt mindre butiker. Där finns också enorm Ikea varuhus som är ett av världens äldsta möbelvaruhus.

Då de skulle åka hem så det blev en krock; en vit Ford Extra personbil krockade bakifrån med Kiviniens bil. Sådan tur det inte blev allvarigare personskador som Annas rygg blev ont men den blev återställd om några månader. Bilens bakdel blev helt mosat. Tur att Johanna och Jaana-Mari hade säkerhetsbälten på sig. Vissa bilar har säkerhetsnät men Kiviniens Roll har traditionella säkerhetsbälten.

Ford Extras automatstyrning hade applikationsfel och bilförare, en medelårs kvinna satt på baksätet och snackade med sin väninna.

Krocken blev som överraskning och de inte tänkte på att trots automatstyrning en människa bör sitta bakom ratten. Då bilen kraschade mot framkörande bilen så den blonda kvinnan sa till sin väninna:

"Rusanen, vad var det som lät så där viset?" då Rusanen skrek i panik: "Skrutt, vi krockade ju!" Kvinnorna kom ur bilen med darrande fötter. Rusanen, som var bilägare, frågade den okände motparten som presenterade sig hetta Antti Kivinen att vad man bör göra nu. Antti svarade att man ska fylla skadeanmälan. Han tog fram mobiltelefon och surfade till försäkringsbolag *Province Insurance* hemsida där finns webbformulär för skadeanmälan. Han hjälpte fröken Rusanen att göra sin skadeanmälan och gjorde digital underskrift. Det är Rusanens fel eftersom alltid den som kör bakifrån är skyldig. Hon erkände och bad förlåt och frågade om det blev personskador.

Antti och Anna svarade att det inte blev några personskador. Just då Anna inte kände ryggont som kom lite senare. Hon visade ryggen på Estbacka vårdcentralen och fick värktabletter och stödvästen.

Resten av sommaren Anna smög som om en mes-stenare, precis som Antti skojade.

Kivinen kunde köra hem och nästa dag Antti lämnade bilen till Rolls Royce skadeverkstad som finns i Jockis stadsdel Onnela, vid riksväg 10. Sedan han köpte från Torrnsuo bilskroten en tillfällig sommarbil. Han köpte en urgamla sliten Ford Mondeo. Bilen var mycket busbillig eftersom den är många hundra år gammal. Bilen har legat många år under hö i en lada. Då ladan skulle rivas så bilåldring hittades och fördes till bilskroten eftersom tidens tand har knakat. Nu Mondeo fick några månader extra livstid när Antti köpte den. Han registrerade den tillfälligt så länge tills ordinarie bilen blir lagat. Därefter han ska lämna bilen tillbaka till bilskroten som ligger bredvid elektronikåtervinning, samma ställe därifrån Antti och Johanna hämtade en skrotradio mitten av 2970-talet.

Eftersom bilen är så gammal så de inte vågade åka till Vattula, tänk om bilen skulle paja mitti den livligt trafikerade motorvägen, tänkte Antti.

Istället för bilsemester de flög till Vattula. Johannas skolresa gjorde föräldrarna flygglada.

Framme i Vattula de sov hos Eeka. Han hämtade dem från Vattula flygplatsen. Eeka har en gammal sliten Hayosiko Rix. Otaliga gånger Anna brukar skoja att det känns lustigt att samtliga gubbar som heter Eeka, har en bil av samma märke. Eeka Karjalainens bil är en aning finare än Palmuniemis bil.

Hayosiko är japanska småbilar som var populära på 2970-talet bland arbetare eftersom bilarna var så billiga. Fortfarande man ser massor av Hayosiko bilar i Norden medan i övriga Europa bilarna har försvunnit från vägarna. Antti funderade om han skulle köpa en Hayosiko som sommarbil men sedan han såg Ford Mondeo så han bestämde sig köpa den istället.

Hayosiko bilarna har mycket obekväma fjädring så att man känner som om man skulle rida med en hare.

I Vattula Kivinen var bara några dagar eftersom de inte ville besvära Eeka. Huvudsaken är ju att de har hälsat på Elisabeth så hon inte behöver oroa sig trots den fina bildtelefon och videosajten.

Eftersom de inte hade egna bilen så de inte kunde hälsa samtliga släkt och vänner. I för sig de kunde ha besökt hos familjen Porilainen men det ville de inte eftersom där det är ständig risk för supande, speciellt nu när de inte har bil. Nu det var enklare hemlighålla vistelse i Vattula eftersom Tarja och David inte ser Kivinen bil utanför Eekas garageuppfarten. Såklart ryktesväg de får reda på men alltid man kan ju hitta på vita lögner.

Ursprungligen det var meningen att semestra tillsammans med Verneris och Asta i Nordkapp men på grund av krocken det blev ändrade planer. Verneris familj åkte själva till Nordkapp för att beundra midnattssolen.